ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ν ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑ-
ΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ΄. ΑΡ. 861
ΤΕΤΑΡΤΗ
9
ΜΑΪΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 23 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 20
ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΗΣΑ.Ι.ΟΥ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 24.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 17.5 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Ν. ΜΕΡΤ. ΙΟΝΙΟΝ
ΣΘΕΝ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΓΑΛΗΝ. ΙΟΝΙΟΝ ΚΥΜΑΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 754.9

Α ΝΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΘΟΥΝ ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος ς καὶ ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα ἐδε- θησαν ἐν Μαδρίτῃ τὸν Βασιλέα γιον τὸν Β΄. μὲ τὰς τιμὰς αἱ ὁποῖαι προσήκουν ὄχι εἰς πρῴην μόνας, ἀλλ' εἰς Βασιλεῖς ἐν ἐ- ργείᾳ. Εἶνε τοῦτο ἀπόδειξις πε- ίσης ὅτι εἰς τὴν συνείδησιν ἔξω κόσμου ὁ Βασιλεὺς Γεώρ- Β΄ οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ εἶνε ὁ λεὺς τῶν Ἑλλήνων, διότι οὐδὲ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, πλὴν τῆς άντου ἀριθμητικῶς—ἀλλ' ἐνό —μειοψηφίας, ἔπαυσε νὰ πι- η εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ λικοῦ θεσμοῦ. Ὁ ἐξαναγκα- ς Γεωργίου τοῦ Β΄ εἰς ἀπομά- νσιν ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς πα- δος εἶνε πρᾶξις διὰ τὴν ὁποίαν ὅπλος Ἑλληνικὴ πλειοψηφία— ἐννέα δέκατα τοῦ Ἑλληνικοῦ οῦ—εἶνε ἀνεύθυνος, ὑπεύθυνοι εἶνε οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι εὐ- ονται καὶ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ᾶ τῆς πατρίδος ἀδικοπραγίας. ῆθεν δημοκρατία, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλαν, θὰ ζήσῃ... μέχρις ἀποθάνῃ. Καὶ θ' ἀποθάνῃ ἐγ- καλειπομένη καὶ ἀπὸ τοὺς ὁλοὲν ουμένους ἰδιοτελεῖς ἢ ἀνιδιο- εῖς προστάτας της.

Μὴ δὲ νομισθῇ ὅτι διὰ τῶν ἄνω ω θέλομεν νὰ παράσχωμεν ήματα εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἢ νὰ χεράνωμεν τοὺς οἰκονομικοὺς τοὺς διπλωματικοὺς συνδυασμοὺς ά τῶν ὁποίων παλαίουν οἱ υδαιότεροι τῶν ὑπουργῶν τοῦ Ζαΐμη. Οὐδὲ κἂν ὅτι ζητοῦμεν ἄμεσον λύσιν τοῦ καθεστω- οῦ ζητήματος. Δὲν ζητοῦμεν δὲ κἂν δημοψήφισμα. **Διότι αμένομεν τὴν λίαν προ- χῆ ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔνοπλοι θ' ἀποθέσουν τὰ λα, ἵνα μετὰ τῶν ἀόπλων ἡ- ῶν ζητήσουν διὰ κοινῆς βοῆς ἐπάνοδον ἐκείνου ὁ ὁποῖος δέποτε κατ' οὐσίαν ἔπαυσε εἶνε βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ρὰ τὰ παρεμπεσόντα γνω- ὰ πραγματικὰ περιστατικά, καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει πάντοτε κλεισμένην εἰς τὴν καρδίαν του τὴν Ἑλλάδα,** — τὴν Ἑλλάδα ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἔπεσε ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ὁ πάππος Του καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐθυσιάσθη ὁ πατήρ Του...Διότι ἀναμένομεν τὴν λίαν προσεχῆ ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν πάντες θὰ συμφωνήσουν μεθ' ἡμῶν—καθ' ἣν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μειοψηφίαν θὰ συμφωνήσουν μεθ' ἡμῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν πλειοψηφίαν ὅτι: Διὰ νὰ ὑπάρξῃ τάξις, διὰ νὰ ὑπάρξῃ συνέχεια πολιτικῆς, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἱεραρχία, κοινωνικὴ πειθαρχία, ἀσφάλεια τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἀσφάλεια γενικωτέρα, ἀλληλεγγύη ἐθνικὴ καὶ ἀλληλεγγύη κοινωνική, πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ ὁ Βασιλεὺς—ὁ νόμιμος Βασιλεύς. Πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ Γεώργιος ὁ Β΄ εἰς τὸν θρόνον Του.

Ἡ «Πρωΐα» δὲν ἐκωλυσιέργησεν εἰς τὸ ἔργον τῶν μεταδικτατορικῶν κυβερνήσεων. Ἀλλὰ καὶ τὰ βασιλικὰ κόμματα δὲν ἠρνήθησαν νὰ δώσουν χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν παραπαίουσαν δημοκρατίαν. Δὲν εἶχαν ποτὲ τὰ βασιλικὰ κόμματα τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔπαυσε νὰ εἶνε ἡ πατρὶς διότι ἔγινεν ἐκ γνωστῶν περιστατικῶν δημοκρατία. Ἀλλὰ τὰ βασιλικὰ κόμματα ἔχουν σχηματίσει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς—ἡ πατρὶς τῶν πολλῶν βασιλικῶν καὶ τῶν ὀλίγων δημοκρατικῶν—δὲν θὰ ὀρθοποδήσῃ, δὲν θὰ παύσῃ ἐμφανίζουσα τὰ ἀταξικὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἐμφανίζει ἂν δὲν ἐπανέλθῃ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν θρόνον Του.

Μόνον ὑπὸ Βασιλέα θὰ συντονισθοῦν ὅλαι αἱ προσπάθειαι διὰ μίαν ἐν εἰρήνῃ ἀναδημιουργίαν: Ἄλλως ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀναρχουμένη καὶ τὸ κοινοβούλιον ἀπειλούμενον πότε ἀπὸ τὸν κ. Κονδύλην, πότε ἀπὸ τὸν κ. Βακιρτζῆν, πότε ἀπὸ τὸν κ. Πλαστήραν ἢ τὸν κ. Πάγκαλον—καὶ πότε ἀπὸ τὰ ἐδῶ ἀνδράποδα τῆς Μόσχας.

ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΠΡΟΟΔΟΙ

Προοδεύομεν εἰς ὅλα. Ἀκόμη καὶ εἰς ν ληστείαν. Ἄλλοτε γιὰ νὰ σὲ συλλάβουν λησταὶ ἔπρεπε νὰ περάσῃς ἀπὸ βουνὰ καὶ δάση, ἀπὸ δρόμους ἐρημικοὺς καὶ μεμακρυσμένους τῶν πόλεων, ἀπὸ χαράδρας καὶ φάραγγας. Ἐπίσης γιὰ νὰ εἶσαι ληστής, ὤφειλες νὰ ἔχῃς τὸ κρησφύγετόν σου εἰς ἄγρια μέρη. Ἔτσι ἄλλως τε ἐφαντάσθη τὴν Ἑλληνικὴν ληστείαν καὶ ὁ Γάλλος Ἐδμόνδος Ἀμποῦ, ὅταν ἔγραφε τὸ πολύκροτον μυθιστόρημά του «Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ὀρέων». Τὴν σημερινὴν ὅμως ἐποχήν, γιὰ νὰ ληστευθῇς, δὲν ἔχεις νὰ ταλαιπωρηθῇς καὶ τόσον πολύ. Πηγαίνεις μὲ τὴν γυναῖκά σου νὰ πάρῃς λίγη δροσιὰ στὸν Διόνυσον καὶ ἑκατὸν βήματα ἔξω ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν σὲ συλλαμβάνουν οἱ λησταί, σοῦ ζητοῦν λύτρα ἑκατὸ χιλιάδων δραχμῶν, τοὺς δίδεις ὅσα ἔχεις ἐπάνω σου καὶ διὰ τὰ ὑπόλοιπα μίαν τακτικὴν χρεωστικὴν ἀπόδειξιν καὶ τὰ πράγματα τακτοποιοῦνται κατὰ τὸν πλέον ἄκακον τρόπον. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη καὶ προχθὲς ὀλίγον ἔξω ἀπὸ τὸν Βόλον μὲ τὸν πλούσιον κτηματίαν Ἰωάννην Κουκουμπάνην. Ὁ κύριος αὐτὸς εἶχεν ἐκδράμει δι' αὐτοκινήτου μετὰ τοῦ ἐπιστάτου του εἰς τὰ παρὰ τὸ χωρίον Κορακόπετρα κτήματά του. Μετὰ πορείαν ὅμως ὀλίγων χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Βόλου, ὁμὰς ληστῶν ἐσταμάτησε τὸ αὐτοκίνητον, παρέλαβε τοὺς ἐν αὐτῷ, τοὺς ἀπήγαγεν εἰς κάποιον ἀπόμερον τόπον καὶ ἐκεῖ τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ πέμψουν ἀπεσταλμένον εἰς Βόλον, ὁ ὁποῖος νὰ τοὺς φέρῃ 300 χιλιάδας δραχμάς, διότι ἄλλως θὰ ἐφονεύοντο. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ αἰτηθὲν ποσὸν κατέφθασεν ἀμέσως, ἐμετρήθη εἰς τοὺς ληστὰς καὶ ἡ ἐκδρομὴ τοῦ κ. Κουκουμπάνη πρὸς τὰ κτήματά του ἐσυνεχίσθη μὲ ἀσήμαντον ὅλως ἐπιβράδυνσιν. Πλὴν ὅμως τοῦ περιστατικοῦ τούτου, συνέβη κατ' αὐτὰς καὶ ἕτερον, ἀποδεικνύον τὴν προοδευτικὴν ἐξέλιξιν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς τὸν τόπον μας τὸ ληστρικὸν ἐπάγγελμα κατὰ τὸν τελευταῖον καιρόν. Κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων, τὸ παρελθὸν Σάββατον συνελήφθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ἕνας διάσημος ληστὴς καθ' ἣν ὥραν ἐγευμάτιζεν εἰς κεντρικώτατον ἑστιατόριον τῆς πόλεως! Εὑρισκόμεθα λοιπὸν ἀναντιρρήτως πρὸ νέου ληστρικοῦ καθεστῶτος, μαρτυροῦντος ὅτι ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ἐπαγγελματικὸς κλάδος, παρ' ὅλην τὴν ἀπορίαν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ἀπέναντί του τὸ Κράτος, δὲν ἔπαυσεν ἐξελισσόμενος καὶ ἀναπτυσσόμενος καὶ προοδεύων εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτελῇ τιμὴν διὰ τὴν χώραν ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας κινεῖται καὶ δρᾷ. Ἡ πρόοδος δὲ αὕτη ἡ σημερινὴ δίδει ἐλπίδας περὶ εὐρυτέρας καὶ μᾶλλον ἐκπολιτιστικῆς δράσεως ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὅπως ἐξελίσσονται τὰ πράγματα, ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου θὰ ἴδωμεν ἀληθινὰ θαύματα προόδου εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς. Οἱ λησταί, κατεβαίνοντες ἤδη ἐκ τῶν ὀρέων μέχρι τῶν προαστείων τῶν πόλεων, θὰ εἰσέλθουν ἐπὶ τέλους καὶ θὰ στήσουν τὰ λημέρια τους ἐντὸς αὐτῶν, ἐγκαθιστάμενοι εἰς ἰδιόκτητα πολυτελῆ μέγαρα καὶ ἀριστοκρατικὰ ξενοδοχεῖα ἢ ἐπαύλεις πλουσίως ἐπιπλωμένας. Θὰ ἔχουν τὰ ἰδιόκτητα αὐτοκίνητά των, τοὺς ὑπηρέτας των μὲ θαυμαστὰς λιβρέας, τοὺς ἰδιαιτέρους γραμματεῖς των καὶ τὰς ὡραιοτάτας δακτυλογράφους των. Θὰ συχνάζουν ἀνελλιπῶς εἰς ὅλα τὰ κέντρα τῶν μεγαλοπόλεων, εἰς τὰ ἐκλεκτὰ ἑστιατόρια, ζυθοπωλεῖα καὶ καφενεῖα. Εἰς τοῦ Ζαχαράτου θὰ ἀκούεται τὸ γκαρσόνι νὰ φωνάζῃ μὲ τὸν ἐμπρέποντα στόμφον:

— Ἕνα βαρὺ καὶ μέτριον τοῦ ληστάρχου κ. Κοκορέτση!

— Ἕνα οὖζο διὰ τὸν λήσταρχον κ. Παληάμπελον!

Ἐνῷ θὰ παίρνετε τὸ τσάϊ σας εἰς τὸ «Ἀμπασσαντέρ», ὁ φίλος σας θὰ σᾶς λέγῃ, ἐγειρόμενος καὶ ὑποδεχόμενος ἕνα μεγαλοπρεπῆ νεοεισελθόντα μουστακαλῆν:

— Ἐπίτρεψέ μου, ἀγαπητὲ Γιάγκο, νὰ σοῦ συστήσω ἀπὸ δῶ τὸν ἀξιότιμον κύριον Γιάννην Στραπάτσον, λήσταρχον, μίαν ἀληθινὴν δόξαν τῆς πατρίδος μας.

— Τιμή μου μεγάλη!

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐν γένει κοινωνικὴν Ἑλληνικὴν δρᾶσιν, ὁ ρόλος τῶν ληστῶν δὲν θὰ καθυστερῇ. Εἰς φιλανθρωπικὰς ἑσπερίδας, εἰς ἐράνους, εἰς ἀγορὰς καὶ εἰς παντοειδεῖς ἄλλας ἐκδηλώσεις τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἡ ληστεία θὰ ἔχῃ μίαν ἀπὸ τὰς πρωτευούσας θέσεις. Τοιουτοτρόπως θὰ ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας: «Διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Κορίνθου ὁ λαμπρὸς ἡμῶν συμπολίτης λήσταρχος Λάμπρος Σπληνάντερος προσέφερεν ὡς πρώτην δόσιν δραχμὰς 30 χιλιάδας ἐκ τῆς τελευταίας του ληστείας τὴν ὁποίαν διέπραξεν. Ὁ Σπληνάντερος σχεδιάζει κατ' αὐτὰς νὰ ληστεύσῃ τὸν κ. Σκουλούδην, μόλις δὲ πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο, θέλει προσφέρῃ ἑτέρας 50 χιλιάδας ἐκ τῶν λύτρων τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ, ὡς δευτέραν δόσιν!»

Ἀλλὰ διατί τάχα νὰ μᾶς ἐκπλήσσῃ παρομοία ἐξέλιξις; Εἰς τὸ Σικάγον, ὡς γνωστόν, καθὼς καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἀμερικανικὰς πόλεις, οἱ λησταὶ ἔχουν μεταφέρει τὰς ἕδρας των πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τῶν ὀρέων μέσα εἰς τὰς κεντρικωτέρας συνοικίας, ὅπου ἐργάζονται μὲ ἐπαινετὴν δραστηριότητα. Τὸ μόνον κακὸν τῆς νέας αὐτῆς φάσεως τοῦ ληστρικοῦ οὐρμπανισμοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶνε ὁ κίνδυνος τῆς διαφθορᾶς τῶν καλῶν τούτων ἐπαγγελματιῶν συμπολιτῶν μας. Ζῶντες οὗτοι καὶ δρῶντες πλησίον τοῦ κ. Μποδοσάκη, τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Π.Ο.Α.Δ.Δ., τῶν συμβολαιογράφων Τσάκωνα καὶ Γρηγοροπούλου, εἶνε ἀδύνατον νὰ διατηρήσουν τὴν ἀρρενωπὴν μορφὴν ποὺ διέκρινε τὸ ἔργον των μέχρι τοῦδε. Θὰ τοὺς βλέπῃς δρῶντας καὶ θὰ νομίζῃς ὅτι βλέπεις μετόχους τῆς Οὔλλεν ἢ τῆς Πάουερ. Κρῖμα!

ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενεύης, ὅτι ἡ Βραζιλία εἰς τὴν ἀπάντησίν της δηλοῖ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Κ.Τ.Ε.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 8. — Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀφγανιστὰν Ἀμανουλὰχ ἀπέκρουσε τὴν σύναψιν στρατιωτικῆς συνθήκης συμμαχίας μετὰ τῶν Σοβιέτ. Πάντως κρίνεται ὡς πιθανὴ ἡ σύναψις ἐγγυητικοῦ ρωσσο-αφγανικοῦ συμφώνου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 8. — Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν Παρισινῶν ἐφημερίδων, ὁ ἡγέτης τῶν Γάλλων σοσιαλιστῶν Μπλοὺμ δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸν προσεταιρισμὸν τῶν κομμουνιστῶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἀπόσπασιν τῶν ριζοσπαστῶν ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ.

ΜΟΣΧΑ, 8. — Τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ ἐνέκρινε τὰ μέτρα διὰ τὴν οἰκοδόμησιν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν.

ΠΡΑΓΑ, 8. — Τὰ Χρηματιστήρια φυσικῶν προϊόντων τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης θὰ συγκροτήσουν τὴν 18ην καὶ 19ην Διάσκεψιν ἐν Πράγᾳ καθ' ἣν θὰ ἐξετασθοῦν τὰ ζητήματα τῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων τῶν Χρηματιστηρίων, τὰ ἐν γένει ἐμπορικὰ ἔθιμα καὶ τὸ ζήτημα τῆς παρατάσεως τοῦ συμβολαίου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Δουνάβεως.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΠΕΛΑΥΝΕΤΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

"ΘΕΩΡΩ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΜΟΥ ΠΡΟΣΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΞΕΥΤΕΛΙΖΟΜΕΝΟΝ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατόπιν συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐλήφθη χθὲς τὴν νύκτα ἡ ἀπόφασις ὅπως ὑποδειχθῇ εἰς τὸν πρίγκηπα Κάρολον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ταχύτερον τὸ βρεττανικὸν ἔδαφος.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀξιωματικοὶ τῆς Σκότλαντ Γιάρντ (τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας) διετάχθησαν νὰ φρουροῦν τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ἰονέσκο, ἐν τῇ ὁποίᾳ φιλοξενεῖται ὁ Κάρολος, καὶ νὰ ἐπιτηροῦν τὰς κινήσεις τῶν ἐν αὐτῇ διαμενόντων. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἀπηγόρευσαν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν ἐφημερίδων, τοὺς μεταβάντας ἵνα συναντήσουν τὸν Κάρολον, νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ὡς ἄνω οἰκίαν, πληροφορήσαντες αὐτοὺς ὅτι ἡ οἰκία δὲν ὑπήγετο πλέον ὑπὸ τὸν ἔλεγχον (control) τοῦ κ. Ἰονέσκο.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας κ. Χαϊὺνς, μεταβὰς σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς Γκόδστον, συνηντήθη μετὰ τοῦ Καρόλου, πρὸς ὃν ἀνεκοίνωσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν διαταγὴν ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν τὸ ταχύτερον.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ὁ σὲρ Τζόϋνσον-Χίξ, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀνεκοίνωσε δι' ὀλίγων τὸ μέτρον τοῦτο τῆς κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἐνέκρινεν ἄνευ ἀντιρρήσεων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ πρίγκηψ Κάρολος πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, τοὺς ὁποίους ἐδέχθη μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν κοινοποίησιν τῆς διαταγῆς περὶ ἀναχωρήσεώς του, ἐξέφρασε τὴν δυσαρέσκειαν καὶ τὴν θλῖψίν του διὰ τὴν ἐχθρικὴν ἐναντίον του στάσιν τῆς βρεττανικῆς κυβερνήσεως:

—Θεωρῶ ἐμαυτὸν — προσέθεσε — προσβεβλημένον, ἐξευτελιζόμενον, κατῃσχημένον ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως.»

Ἐν τέλει ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ τὸ προσεχὲς Σάββατον ἢ τὴν Κυριακὴν καὶ ὅτι πιθανῶς θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Βέλγιον.

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Β. ΠΟΛΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΛΤΙΚΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΚΡΟΝ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

30 ΩΡΑΙ ΠΤΗΣΕΩΣ.-2300 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΒΑΙΝΟΝΤΟΣ ΤΗΣ "ΙΤΑΛΙΑΣ,, κ. ΤΣΕΣΚΟ ΤΟΜΑΖΕΛΛΙ

VADSO, (Βόρειος Νορβηγία), 4 Μαΐου. Εἰς τὰς 9.15΄ ἡ «Ἰταλία» προσεδέθη εἰς τὸν στῦλον προσδέσεως τοῦ Βαδσό. Ἐνεφανίσθημεν ἀπροόπτως ὑπεράνω τῆς μικροσκοπικῆς πόλεως τῆς Νόρλαντ, ἐξελθόντες ἀπὸ τὴν χιονοθύελλαν ὑπεράνω τοῦ «φιόρντ» τοῦ Βάραγκερ. Ὑπεράνω τῆς ἐρυθρολεύκου σημαίας τοῦ ὑπηνέμου, ὁ Νόμπιλε ἐσταμάτησε τοὺς κινητῆρας. Ἠκούσαμεν ἀνερχομένας τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους τοῦ συγκεντρωθέντος ἐπὶ τῆς νησῖδος ὅπου ἔχει ἀνεγερθῇ ὁ στῦλος.

Τώρα, εἰς τὴν ξηράν, κουρασμένοι ἀπὸ τριάντα ὥρας πτήσεως, καπνίζομεν ἀπλήστως τὰ πρῶτα σιγαρέττα μετὰ τὸ Στόλπ. Εἰς ἕνα μικρὸν παράπηγμα πλησίον τοῦ στύλου ἔχουν αὐτοσχεδιάσει ἕνα μικρὸν καφενεῖον, ὅμοιον πρὸς τὰ ἀναψυκτήρια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀπαντῶσαν, ἐνίοτε, κοντὰ εἰς τὰς πρώτας πολεμικὰς γραμμάς. Οἱ Νορβηγοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Κίρκενες, ἐλθόντες εἰς Βαδσὸ μὲ ἀπόσπασμα πεζικοῦ διὰ νὰ εὐκολύνουν τὸ ἔργον τῆς προσδέσεως, μᾶς ἐπιδαψιλεύουν θερμὰς περιποιήσεις. Οἱ σύντροφοί μου τρώγουν βουτυρωμένα ψωμάκια, ζεσταίνουν τὸν στόμαχόν των μὲ τσάϊ καὶ ζωμόν, γράφουν τηλεγραφήματα πρὸς τὰς οἰκογενείας. Ὁ Νόμπιλε εἶναι ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου, ἄϋπνος, ἀκαταπόνητος, ἐπιβλέπων τὸν ἀνεφοδιασμόν.

Σ' ἕνα τραπεζάκι ὅπου οἱ εὐγενικοὶ οἰκοδεσπόται μας ἔχουν στρώσει μίαν χαρτίνην τρίχρωμον σημαίαν, τακτοποιῶ γοργὰ τὰς σημειώσεις ποῦ ἐκράτησα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδιοῦ. Τὸ τοπεῖον εἶναι τυλιγμένον ἀπὸ τὴν δίνην τοῦ χιονίσματος· εἴμαστε κουρασμένοι καὶ ζαλισμένοι· ὡσὰν κυριευμένοι ἀπὸ ἕνα ὕπουλο μεθύσι, τὸ ὁποῖον παραλύει σιγά-σιγά τὰ ἀκόμη τεταμένα νεῦρά μας. Ἔχομεν διατρέξει 2.300 χιλιόμετρα χωρὶς στιγμὴν ἀναπαύσεως. Δὲν κατορθώνομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν σιωπήν· εἰς τὰ ἀναστατωμένα αὐτιά μας ἠχεῖ ἀκόμη ὁ βόμβος τῶν κινητήρων τῆς «Ἰταλίας», ὁ γεμᾶτος καὶ ἀκατάπαυστος ἐκεῖνος βόμβος ποῦ ἐπὶ τριάντα ὥρας μᾶς συνώδευσεν ὑπεράνω τῆς Βαλτικῆς, τῆς Σουηδίας, τῆς Φινλανδίας, ὑπεράνω τῶν ἀτελευτήτων μιλίων τῆς παγωμένης θαλάσσης τοῦ βορείου μέρους τοῦ Κόλπου τῆς Βοτνίας καὶ τῶν ἀπεράντων καὶ σιωπηλῶν δασῶν τῆς Φινλανδικῆς Λαπωνίας.

Αἱ ἀναμνήσεις διαπληκτίζονται εἰς τὸν νοῦν σὰν ἕνας ἀνακατωμένος ὄχλος ποῦ ζητεῖ ἀκρόασιν καὶ θέλει νὰ γίνῃ δεκτός...

Ὁ δέκατος ἔννατος σύντροφος

Νά μας πάλιν ἀντιμέτωποι τῶν στοιχείων εἰς ἕνα ταξεῖδι 50 τοὐλάχιστον ὡρῶν, εἰς ἕνα πήδημα ἀπὸ τοῦ 55 μέχρι τοῦ 79ου παραλλήλου. Καὶ ὅμως, ὅταν εἰς τὸ Στολπμοῦντε, πολίχνην μὲ τὰ λουτροθεραπευτικά της ἱδρύματα καὶ τὸν ἄσπρο γιαλό της μεταξὺ τῶν ἐλάτων καὶ τῆς θαλάσσης, ἐρχόμεθα εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν Βαλτικήν, ἔχομεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι θὰ τὰ πᾶμε ἀρκετὰ καλὰ μαζί της. Ὁ ἄνεμος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὰς πρώτας ὥρας τῆς νυκτὸς ἔπνεε σφοδρὸς μὲ ταχύτητα 22 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον, δηλαδὴ περὶ τὰ 80 χιλιόμετρα τὴν ὥραν εἶχε πολὺ ἐλαττωθῇ ὅταν ἡ «Ἰταλία» ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ ὑπόστεγον καὶ ἔπνεε μὲ ταχύτητα μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 25—30 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, πάντοτε ἐκ βορειανατολῶν, δηλαδὴ ἐκ δεξιῶν μας.

Ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, τὸ θέαμα ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτον. Τὸ πέλαγος εἶχεν ἕνα χρῶμα πικνόν, μεταξὺ τοῦ ἰώδους καὶ τοῦ σιδηρόχρου· τίποτε ποῦ νὰ ἐνθυμίζῃ τὸ σμαλτόχρουν Τυρρηνικόν, τὴν πρασίνην καὶ εὐώδη Ἀδριατικήν. Ἐπάνω εἰς τὴν ἀπέραντον ὑδατίνην ἔκτασιν, ὁ ἥλιος ἐπρόβαλε μεγαλειώδης, καὶ ἀνενέωσε τὸ θαῦμα τοῦ φωτὸς ὑπὸ τὴν φρικίασιν τῆς θαλάσσης. Ἡμεῖς χαιρετῶμεν αὐτὴν τὴν ἀνατολὴν μὲ ἰδιαιτέραν διαχυτικότητα, διότι ἐπὶ τινας μῆνας δὲν θὰ ἰδοῦμε οὔτε ἡλιοβασιλέμματα, οὔτε χαραυγές. Αὐτὸς ὁ ἥλιος λοιπὸν εἶναι ὁ 19ος συνταξειδιώτης μας.

Στρόβιλοι ὑπεράνω τῆς ξηρᾶς

Μετὰ δύο ὥρας διεκρίναμεν τὴν σουηδικὴν ἀκτήν. Ἐφθάσαμεν ὑπεράνω της εἰς Κάρλσκρόνα, μίαν παράξενην πολίχνην κατανεμημένην ἐπάνω σ' ἕνα συγκρότημα νησίδων ἠνωμένων διὰ γεφυρῶν. Πλησιάσαντες ὀλίγον πρὸς τὴν ξηράν, ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι δὲν ἐκάμαμεν καλὸν ὑπολογισμόν. Πράγματι, ἂν τὸ τοπεῖον εἶναι χαριτωμένον, ὁ ἄνεμος ποῦ πνέει ὁρμητικὸς μᾶς ἐπιτίθεται ἐκ τῶν πλευρῶν καὶ μᾶς προξενεῖ ἀξιόλογα σκαπανεβάσματα. Κάτωθέν μας διέρχονται ταχύτατα μερικὰ μικρὰ χαμηλὰ σύννεφα, ὅμοια μ' ἐκεῖνα ποῦ χρησιμεύουν ὡς ὑποπόδιον τῶν ἁγίων εἰς τὰς ἀλληγορίας. Αὐτὴ ἡ ὑποδοχὴ τῆς ξηρᾶς μᾶς πείθει ὅτι εἶναι προτιμοτέρα ἡ θάλασσα. Οἱ ἰδιότροποι λόφοι εἶνε κατὰ μέγα μέρος ὑπεύθυνοι διὰ τὴν δύσκολον πτῆσιν, λόγῳ τῶν στροβίλων ποῦ προκαλοῦν. Ἐπιστρέφομεν εἰς τὴν θάλασσαν.

Βγαίνομεν εἰς τὰ ἀνοικτά, ξεπερνῶντες τὴν νῆσον Ὄλαντ. Τὸ ταξεῖδι ἔχει στιγμὰς ἠρεμίας. Ὁ ἥλιος μᾶς ζεσταίνει. Αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ βγάλωμεν τὶς γοῦνές μας. Κατευθυνόμεθα πρὸς τὴν Στοκχόλμην, ὅπου φθάνομεν περὶ τὴν 11ην ὥραν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τεσσάρων ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν τολμηροτάτους καὶ ὄχι πάντοτε συνιστωμένους ἑλιγμοὺς γύρω ἀπὸ τὴν «Ἰταλίαν». Κάθε τόσον ἀπὸ τὶς καμπίνες ἁπλώνονται χέρια γιὰ νὰ μᾶς χαιρετίσουν. Ἕνα ὑδροπλάνον τολμηρότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα πλευρίζει εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων. Ἐπιβαίνουν αὐτοῦ μερικοὶ κινηματογραφισταί, οἱ ὁποῖοι μᾶς παρακινοῦν μὲ λυσσώδεις χειρονομίας, προσκαλοῦντές μας νὰ πάρωμεν στάσεις ἡρωϊκάς.

Ὑπεράνω τῆς Στοκχόλμης

Στοκχόλμη. Ἀφ' ὑψηλοῦ ἡ πόλις ἔχει ὄψιν χαριεστάτην. Τὸ πλῆθος συνωστίζεται εἰς τὰς προκυμαίας, γεμίζει μὲ μαῦρες σειρὲς τοὺς δρόμους, κυματίζει μαντήλια, κινεῖ καπέλλα. Τῇ συνοδείᾳ τῶν ἀεροπλάνων, ἡ διέλευσίς μας προσλαμβάνει ὄψιν θριαμβικήν. Ὁ ἀσύρματος δέχεται τοὺς πρώτους χαιρετισμούς. Ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας μᾶς εὔχεται «καλῶς ὡρίσαμεν». Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Σουηδικῆς Ἀεροπορίας χαίρει διὰ τὴν διέλευσίν μας καὶ μᾶς ἀποστέλλει τὸν χαιρετισμόν του. Κρῖμα ποῦ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀνταλλάξωμεν μὲ μερικοὺς ἑλιγμοὺς τὴν πλήρη συμπαθείας ὑποδοχήν.

Ἀφήσαντες τὴν Στοκχόλμην, ξαναβγαίνομεν εἰς τὰ ἀνοικτά. Νά μας πάλιν ἐπάνω ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Ὡρισμένως εἶναι ἡ καλυτέρα φίλη μας. Ἐπακολουθοῦν μερικὲς ὧρες ἠρέμου πτήσεως, ἂν καὶ διηνεκῶς παρεμποδίζεται ὑπὸ τοῦ βορειανατολικοῦ ἀνέμου. Πάντως εἰς ὡρισμένα σημεῖα φθάνομεν τὴν ταχύτητα 95 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ἡ σουηδικὴ ἀκτὴ σβύνει εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἱπτάμεθα ὑπεράνω μιᾶς διαυγοῦς ἐπιφανείας γαλανῶν ὑδάτων, μέσα εἰς ἕνα στρῶμα φωτὸς καὶ χρωμάτων ποῦ ἔχουν ζωηρότητα σχεδὸν ἰταλικήν. Εἴθε ὅλο τὸ ταξεῖδι νὰ ἠμποροῦσε νὰ συνεχισθῇ ἔτσι!

Ἀρχίζει ἡ ὁμίχλη. Ἀπέραντα στρώματα καλύπτουν τὴν θάλασσαν. Ὁμίχλη διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἡ σκιὰ τοῦ ἀεροπλοίου ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτυπώνεται ἐπὶ τῆς θαλάσσης· ἀλλὰ τώρα συμβαίνει ἕνα περιεργότατον πρᾶγμα. Ὁ ἥλιος, διαπερῶν τὸ κάλυμμα τῆς ὁμίχλης, δημιουργεῖ γύρω ἀπὸ τὸν ὄγκον τοῦ ἀεροπλοίου ἕνα ἐκπληκτικὸν οὐράνιον τόξον. Καὶ ἐπακολουθοῦν θεάματα ὅλο καὶ πιὸ ποικίλα καὶ ἀσυνήθη.

Ἡ παγωμένη θάλασσα

Διὰ μέσου τῆς ὁμίχλης διακρίνονται οἱ πρῶτοι πάγοι. Εἶναι μεμονωμένοι παγετῶνες, παραπλανημένοι στολίσκοι, τεμαχισμένα συγκροτήματα ποῦ ὅσο πάει πυκνώνονται ἕως ὅτου κάτωθέν μας σχηματίζεται ἕνα συμπαγὲς λευκὸν ὁδόστρωμα. Ἡ ψευδαίσθησις ὅτι ἱπτάμεθα ὑπεράνω τῆς πολικῆς περιοχῆς εἶναι τελεία. Ὁ Κόλπος τῆς Βοτνίας δὲν εὐνοεῖται ὑπὸ τῶν θερμῶν ρευμάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ, γι' αὐτὸ ἡ τῆξις τῶν πάγων ἀρχίζει ἀρκετὰ ἀργά. Ὁ ἥλιος βασιλεύει μέσα εἰς μίαν φλογοβόλον πορφυρόχρουν πυρκαϊάν. Ἡ σκηνογραφία μετατρέπεται εἰς ὀπτασίας ὀνείρων. Ἡ περιπέτειά μας συνεχίζεται ἐν μέσῳ φανταστικῶν φαντασμαγοριῶν.

Ἡ «Ἰταλία» ρίπτεται διὰ μέσου τοῦ ἐρήμου πελάγους ἕως ὅτου ἡ μαυρίλα μιᾶς σειρᾶς γαιῶν χαμηλῶν καὶ θλιβερῶν ἀναγγέλλει τὴν φινλανδικὴν ἀκτήν. Φινλανδία, χώρα τῶν χιλίων λιμνῶν, ὅπου τὸ νερὸ καὶ ἡ γῆ ἐξακολουθοῦν ἀπὸ αἰώνων νὰ διαμφισβητοῦν τὴν ὑπεροχήν. Ἂν μιὰ μέρα τὸ νερὸ καὶ ὁ πάγος ἐσκέπαζαν μέγα μέρος τοῦ ἐδάφους, σήμερον ἡ θάλασσα παραχωρεῖ κάθε χρόνον λίγο μέρος ἀπὸ τὸ βασίλειόν της. Ἡ γῆ εὑρίσκεται ὑπὸ διηνεκῆ αὔξησιν, ἰδίως πρὸς δυσμάς, εἰς τρόπον ὥστε κάθε χρόνον, χωρὶς πολέμους καὶ συνθήκας, ἡ Φινλανδία αὐξάνει κατά τινα χιλιόμετρα παρθένου αἰγιαλοῦ τὸ ἔδαφός της. Φθάνομεν ὑπεράνω τῶν ἀτελευτήτων δασῶν, τὰ ὁποῖα δίδουν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τὴν δευτέραν θέσιν ὑπὸ ἔποψιν ἐκτάσεως τῶν δενδροφύτων ζωνῶν εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὰ πεῦκα φθάνουν μέχρις ὕψους 35 μέτρων, μερικῶν δὲ ἡ ἡλικία προσεγγίζει τοὺς πέντε αἰῶνας. Ἡ αὐστηρότης εἶναι ἡ σφραγὶς τῆς βορεινῆς αὐτῆς γῆς ἀπὸ τὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου, μᾶς ἔρχονται ἐπανειλημμένα χαιρετιστήρια μηνύματα καὶ προσκλήσεις νὰ πετάξωμεν ὑπεράνω τῆς δεῖνα ἢ τῆς τάδε πόλεως.

Ἐπικίνδυνος κατάστασις

Σπίτια, ἐκκλησίες, πλοῖα, σκί, ὅλα εἶνε ξύλινα. Τὸ δάσος τυγχάνει πατροπαραδότου λατρείας· τὰ σκὶ θεωροῦνται ὡς ὄχημα τῶν ἀρχαίων καὶ αἱ παλαιαὶ παραδόσεις τὰ ὑμνοῦν· τὰ πλοῖα ἀποκαλοῦνται σκὶ τῆς θαλάσσης. Κατεβαίνει ἡ νύχτα, τελευταία φεγγαλέα νύχτα τὴν ὁποίαν χαιρετῶμεν κατὰ τὴν πολικὴν ἐκστρατείαν μας. Τὸ φεγγάρι σμαλτώνει τὴν παγωμένην θάλασσαν.

Ἔξαφνα τὸ νυχτερινὸ σκοτάδι διασχίζει ἕνα σπιθοβόλημα φώτων. Τὸ Κέμι. Ἦλθεν ἡ στιγμὴ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν θάλασσαν ποῦ μᾶς ἦτο τόσον εὐμενής, καὶ νὰ διέλθωμεν τὸ τόξον ποῦ ἑνώνει τὴν σκανδιναυϊκὴν χερσόνησον μὲ τὴν ἤπειρον. Ὁ οὐρανὸς καλύπτεται. Ἰώδη σύννεφα σκοτεινιάζουν τὸ φεγγάρι. Ἕνα αἴσθημα τραγικότητος περιβάλλει τὰ πάντα. Τὸ τοπεῖον δὲν εἶναι παρὰ βάση χρώματος μελανί, ἄδενδροι ἐκτάσεις χιονοσκέπαστες, παγωμένες λίμνες. Οὔτε ἴχνος ἀνθρωπίνης ζωῆς. Οἱ πρῶτοι ἀεροναῦται ποῦ παραβιάζουν τὴν αἰωνίαν σιγὴν εἴμαστε μεῖς. Ὅταν θὰ ξημερώσῃ, θὰ διακρίνωμεν ἴχνη ταράντων, τόπους ποτίσματος μαύρων ἄρκτων, περάσματα ἀγρίων ζώων.

Εἰς τὰς δύο ἀρχίζει νὰ ξημερώνῃ, ἀλλὰ τὴν χαρὰν τοῦ ἡλίου μᾶς ἀφαιροῦν σωροὶ ὁμίχλης. Ταξειδεύομεν μέσα σ' ἕνα μολυβένιο σκοτάδι. Ὅταν τὸ στρῶμα διαλύεται, ἐπανεμφανίζεται κάτωθέν μας ἡ στυγνὴ ἀπέραντος στέπη. Τὸ ἔδαφος ποικίλλουν ποῦ καὶ ποῦ λόφοι· χαμηλαὶ ὀροσειραὶ ἐμφανίζονται ἀπροόπτως μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην καὶ ξαναβυθίζονται εἰς τὸ πυκνὸν βαμβάκι. Τὸ ταξεῖδι γεννᾷ φόβους καὶ ἀπαιτεῖ ἄκραν προσοχήν. Προσχωροῦμεν μὲ τρεῖς κινητῆρας, ἀποφασισμένοι νὰ βγοῦμε ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἀπὸ μίαν κατάστασιν πλήρη κινδύνων.

Μὲ ταχύτητα 65 χιλιομέτρων τὴν ὥραν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἀπροσδοκήτως ἐνσκήψασαν θύελλαν.

Τὰ σύννεφα στριφογυρίζουν, συστρέφονται, διπλώνονται σχηματίζουν σκοτεινὰς σπείρας, μαύρας ἀβύσσους. Σ' ἕνα ἐξαφνικὸν ξέσχισμα τῆς θυέλλης, ἕνας ὄγκος βουνοῦ παρουσιάζεται ὀλίγας δεκάδας μέτρων κάτωθεν τῆς λέμβου. Περιττὸν νὰ εἰκονίσω τὴν σοβαρότητα τῆς στιγμῆς. Μιὰ στιγμή. Βλέπομεν ἐπαναλαμβανόμενον τὸ ἰλιγγιῶδες πέταγμα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔσωσεν ὑπεράνω τῶν Μικρῶν Καρπαθίων. Τὸ ἀερόπλοιον καβαλλικεύει τὴν κορυφὴν καὶ ὁ κατηραμένος πέπλος μᾶς περικλείει.

Ὅπου φαίνεται τὸ Βαδσό

Τώρα τὰ σύννεφα διαλύονται εἰς χιόνια. Ἕνας ἰλιγγιώδης στρόβιλος λευκῶν νιφάδων μᾶς περικυκλώνει καὶ μᾶς περιτυλίσσει. Τὸ πλαίσιον θὰ ἦτο θαυμάσιον, ἂν δὲν ἦτο λιγάκι ἐπικίνδυνον. Τὸ πρωΐ ἔχει ἤδη προχωρήσει. Τὸ Βαδσὸ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ κοντά. Νά, κάτω ἀπὸ τὸν χιονοστρόβιλον μιὰ σκοτεινὴ ἔκτασις. Θάλασσα, θάλασσα. Εὑρισκόμεθα τέλος ὑπεράνω τοῦ φιόρδ τοῦ Βάραγκερ, ἐπάνω ἀπὸ τὶς ἤρεμες λιμνοθάλασσες τοῦ Βαδσό.

Μετ' ὀλίγα λεπτά, τὸ Βαδσὸ ἦτο ὁρατόν. Τὸ ἀνεγνωρίσαμεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν μικρὰν ξυλίνην πόλιν τὴν ἁπλωμένην εἰς τὸν γιαλόν, τὸ νησάκι ποῦ τὴν προστατεύει ἀπὸ τὴν θάλασσαν σὰν φυσικὸς ὑδατοφράκτης, τὸ ἐπίπεδον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑψώνεται ὁ στῦλος, τὰ ντεπόζιτα τοῦ ὑδρογόνου, τοὺς τενεκέδες τῆς βενζίνης. Ναί, αὐτὰ εἶναι ὅλα. Ἐπιπροσθέτως ὅμως καὶ ὁ ἀνεφοδιασμὸς σαράντα «θερμὸς» τσαϊοῦ καὶ καφέ.

Εἶναι 9.15΄ καὶ τὸ ἀερόπλοιον ἔχει προσδεθῇ εἰς τὸν στῦλον.

CESCO TOMASELLI

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΑΜΕΣΟΝ ΕΠΟΥΛΩΣΙΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐράνων τῆς «Πρωΐας», μὴ δυναμένη νὰ εὐχαριστήσῃ ἕνα ἕκαστον ἐξ ὅσων ἔσπευσαν μὲ τόσην εὐγενῆ προθυμίαν ν' ἀπαντήσουν εἰς τὴν ἔκκλησίν της ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Κορίνθου, ἐκφράζει πρὸς ὅλους τὰς εὐγνώμονας εὐχαριστίας της.

Χάρις εἰς τὴν ἄμεσον καὶ γενναίαν αὐτὴν ἀπάντησίν των κατωρθώθη νὰ λειτουργήσῃ κανονικώτατα καὶ χωρὶς χρονοτριβὴν εἰς τὴν Κόρινθον τὸ πρῶτον Συσσίτιον, τοῦ ὁποίου τὴν σημασίαν εἰς τὴν τραγικὴν αὐτὴν περίστασιν ἠμποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν μόνον ὅσοι εἶδον τὰ δυστυχῆ θύματα τῆς θεομηνίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων γυναῖκες, παιδιά, γέροντες καὶ ἀσθενεῖς, στερούμενα τροφῆς κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς καταστροφῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Μαΐου 1928

Ἡ Ἐπιτροπή:

Λαΐδη Λώραιν, Λίνα Π. Τσαλδάρη, Μαρία Ὑψηλάντη, Εἰρήνη Δούμα, Ὄλγα Κετσέα, Ἀλεξάνδρα Μ. Μελᾶ, Ἀμαλία Λυκουρέζου, Μαρία Στ. Πεσμαζόγλου, Ἀντώνιος Μπενάκης, Γεώργιος Ψιακῆς, Δημήτριος Τζιρακόπουλος, Ἀθανάσιος Φίλων.

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν	**Δρ. 623.378.80**
Ἀσπασία Σῶ, διὰ τοῦ κ. Σταύρου Διαμαντῆ	**» 100.—**
Λυσίμαχος Λ. Καυταντζόγλου	**» 2.500.—**

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Ἡ νέα Βαβυλών, ἡ πόλις ποῦ ἐνίκησε τὴν νύκτα

Ἐπὶ τῆς «Φρανκόνια», εἰς τὸν ποταμὸν Οὔδσων.—Ἡ ἀφάνταστος μεγαλοπρέπεια τῆς Νέας Ὑόρκης, εἰς τὸ φῶς καὶ εἰς τὸ σκότος.—Ἔργα γιγάντων, νέοι ρυθμοὶ ζωῆς καὶ τέχνης.—Ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ φὸξ—τρότ.—Ἀπὸ τοῦ ὕψους ἑνὸς οὐρανοξύστου.—«Χαίρετε, σεῖς ποῦ θὰ κάμετε τὸν γῦρον τῆς γῆς».

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἱσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

(Ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους καὶ παγκοσμίου φήμης συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς μας, ὁ πρό τινος ἀποθανὼν Ἱσπανὸς μυθιστοριογράφος Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ κόσμου διὰ νὰ γράψῃ, μετ' ἐπιτόπιον παρατήρησιν, ἕνα εἶδος χρονικοῦ τῆς σημερινῆς μορφῆς τῆς ὑφηλίου καὶ τῶν κατοίκων της. Μὲ ἀπαράμιλλον περιγραφικὴν δύναμιν συνεκέντρωσεν εἰς ζωντανὰς σελίδας τὰς ἐντυπώσεις του, τῶν ὁποίων τὴν δημοσίευσιν ἐξησφάλισεν ἡ «Πρωΐα». Ξεκινήσας ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ μεγάλος συγγραφεὺς διῆλθε τὴν διώρυγα τοῦ Παναμᾶ, παρέπλευσε τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἐσταμάτησεν εἰς τὰ ἐξωτικὰ νησιά του καὶ περιηγήθη κατόπιν τὰς γραφικὰς χώρας τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Ἀσφαλῶς ζωντανότερον ρεπορτὰζ τῆς διεθνοῦς ζωῆς, τῶν παραδόξων ἐθίμων τῶν διαφόρων λαῶν δὲν ἔχει γραφῇ. Τὴν δημοσίευσιν ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον μὲ μίαν θαυμασίαν περιγραφὴν τῆς νέας Βαβυλῶνος—τῆς Νέας Ὑόρκης.)

Ἡ «Φρανκόνια», ἐπιβατικὸν ἀτμόπλοιον 20.000 τόννων, προσφάτως ναυπηγηθὲν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Κοῦναρ, πρόκειται νὰ κάμῃ τὸ πρῶτόν της ταξεῖδι γύρω ἀπὸ τὴν ὑδρόγειον. Εἴμεθα ἀγκυροβολημένοι εἰς τὸν ποταμὸν Οὔδσων, τὸν ἕνα τῶν δύο κλάδων τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, κέντρον ὅπου συγκλίνει ἡ ναυσιπλοΐα περισσότερης ἀπὸ τὴν μισὴν γῆν...

Ἀποχαιρετῶ τοὺς πολυαρίθμους δημοσιογράφους—γυναῖκες οἱ περισσότεροι—ποῦ ἦλθαν νὰ μοῦ ζητήσουν μίαν τελευταίαν συνέντευξιν ἐπὶ τῶν διαφορετικῶν καὶ τῶν πειὸ ἀπροσδοκήτων θεμάτων. Ὁ ὅμιλος τῶν φωτογράφων τῶν προσκεκολλημένων εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰς ἐπιθεωρήσεις, μοῦ ἐπιβάλλει τὴν ἀγγαρείαν νὰ ποζάρω ἐν ταξειδιωτικῇ περιβολῇ γιὰ τὰ στιγμιότυπα τῆς τελευταίας ὥρας.

Ἡ ὀρχήστρα ἔχει ἀρχίσει μίαν σειρὰν ὅλο καὶ πειὸ ὁρμητικῶν φὸξ-τρὸτ καὶ ἄλλων ἀμερικανικῶν χορῶν. Τὸ πλῆθος φωνάζει ἐπάνω εἰς τὸ καράβι, καθὼς καὶ στὰ μεγάλα παράθυρα τὰ ἀνοιγμένα εἰς τὸν ἀντικρυνὸν σιδερένιον τοῖχον, ἐρεθιζόμενον ἀπὸ τὸν ρυθμὸν τῆς διαβολεμένης αὐτῆς μουσικῆς. Μερικὰ ἀνυπόμονα ζεύγη ἀρχίζουν νὰ χορεύουν εἰς τὰς διαφόρους γεφύρας. Ἡ πολυθρόνες ἡ ἀραδιασμένες κατὰ μῆκος τῶν διαδρόμων, ὅπου οἱ ἐπιβάται περιπατοῦν, εἶνε σκεπασμένες μὲ ἀνθοδέσμες μεγάλες σὰν δεμάτια σίτου καὶ μὲ κουτιὰ γλυκίσματα μεγάλα σὰν βαλίτζες.

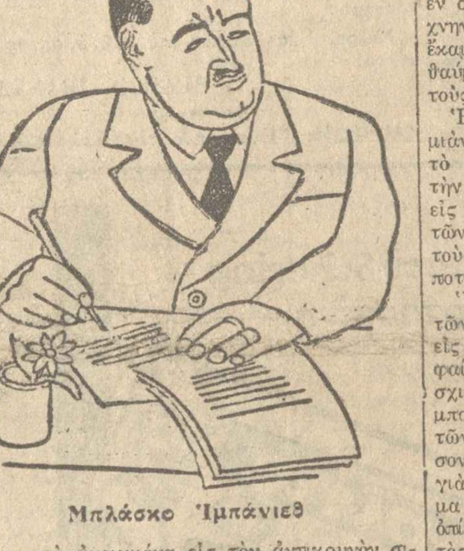

Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

Ἐλεύθερος γιὰ μιὰ στιγμή, ἀνεβαίνω εἰς τὴν ἄνω γέφυραν, ζητῶντας νὰ ἰδῶ ἀκόμη μιὰ φορά, ἐπάνω ἀπὸ τὶς στέγες τῆς τεραστίας ἀποβάθρας, τὴν ἐναέριον κορυφὴν τῶν σπιτιῶν τῆς Νέας Ὑόρκης. Εἶνε, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἓν ἀπὸ τὰ πειὸ παράξενα θεάματα ποῦ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπολαύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ ἄλλος κόσμος

Ὅταν πρωτοεῖδα τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἐφαντάσθην ὅτι εἶχα πέσει σὲ κάποιον ἄλλον κόσμον, σ' ἕνα πλανήτην κατοικούμενον ἀπὸ ἀνθρώπους ποῦ εἶχαν κατορθώσει νὰ ὑπερνικήσουν τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος καὶ τοὺς περιέπαιζαν. Κυττάζοντας τὰ συγκροτήματα τῶν «οὐρανοξυστῶν», οἰκοδομῶν τόσον ὑψηλῶν, ὥστε συχνὰ ἡ κορυφή των χάνεται μέσα εἰς τὰ σύννεφα, ἐνόμισα πρὸς στιγμὴν ὅτι εἶχα ἐμπρός μου τὸ ἔργον γιγάντων, κάτι τὸ παράξενο καὶ τὸ χιμαιρικόν, ποῦ ἐξεπερνοῦσε τὰς περιωρισμένας δυνάμεις τοῦ εἴδους μας. Ἔπειτα, συλλογιζόμενος πῶς εἶχαν κατασκευασθῆ ἀπὸ ἀνθρώπους σὰν κ' ἐμᾶς, ἀπὸ πτωχὰ ὄντα ὑποκείμενα στὴς ἴδιες ἀδυναμίες καὶ στὴς ἴδιες αὐταπάτες, ἔνοιωσα τὸν ἑαυτόν μου ὑπερήφανον, γιατὶ ἀνῆκα εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὴν σωματικήν του ἀδυναμίαν, ἠμπορεῖ, μὲ τὴν διάνοιάν του, νὰ δημιουργήσῃ τέτοια θαύματα.

Γιὰ μένα, ἡ Νέα Ὑόρκη εἶνε μιὰ ἀπὸ τὴς ὠμορφότερες πόλεις τοῦ κόσμου, μιὰ πόλις ὡραία κατὰ τὸν ἰδικόν της τρόπον, μὲ μίαν ἀμορφιὰ κολοσσιαία, ἀλλαζονική, περιφρονοῦσαν ἄφοβα πολλοὺς ἀπὸ τοὺς αἰσθητικοὺς κανόνας ποῦ προσκυνᾷ ὁ παλαιὸς κόσμος καὶ ποῦ μένουν ἀκίνητοι σὰν θρησκευτικὰ δόγματα.

Δὲν λέγω πῶς αὐτὴ ἡ τέχνη, εἰδικῶς ἀμερικανική, πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα εἰς τὴν ὑπόλοιπον γῆν καὶ δὲν ἐπιθυμῶ ὅλες ἡ πόλεις νὰ μοιάσουν τῆς Νέας Ὑόρκης. Δὲν ὑπάρχει ζωὴ παρὰ μόνον εἰς τὴν ποικιλίαν. Δὲν εἶνε ἄλλως τε ὀλιγώτερον ἐνοχλητικὸν νὰ συναντᾷ κανεὶς εἰς ὅλα τὰ πλάτη παραποιήσεις γοτθικῶν καθεδρικῶν ναῶν ἢ ἀπομιμήσεις τοῦ Παρθενῶνος. Ἀλλά, σὰν ἄνθρωπος, εἶμαι ὑπερήφανος ποῦ βλέπω πῶς ἡ Νέα Ὑόρκη ὑφίσταται μὲ τὰς οἰκοδομάς της, τῶν ὁποίων ἡ τόλμη ἔχει ἀνατρέψει τὰ ἐμπόδια ποῦ ἐπὶ αἰῶνας ἐκράτησαν σκλάβους τοὺς ἀρχιτέκτονας, μὲ τοὺς γιγαντιαίους πύργους της, οἱ ὁποῖοι, ἀφ' οὗ χτίσουν τὴν βάσι των εἰς τὸ ἔδαφος πειὸ βαθειὰ ἀπὸ τὴς ρίζες αἰωνοβίων δένδρων, ξεπετιῶνται σὰν γιὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ φθάσουν τὸν οὐρανόν.

Ὑπάρχουν εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον κτίρια ὑψηλὰ ὅσον καὶ τὰ τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀλλὰ πρόκειται περὶ μεμονωμένων καὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων. Ὅ,τι εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποτελεῖ ὕψος ἀσύνηθες καί, γι' αὐτό, προσελκύει προσκυνήματα θαυμαστῶν, ἀποτελεῖ ἐδῶ κοινὸν γνώρισμα τῶν κυριωτέρων οἰκοδομῶν μιᾶς συνοικίας. Ὁ πύργος Ἄϊφελ εἶνε, βέβαια, ἀκόμη καὶ τώρα ὑψηλότερος ἀπὸ τοὺς ἀμερικανικοὺς «οὐρανοξύστας», ἀλλὰ ὁ πύργος αὐτὸς δὲν εἶνε παρὰ ἕνα μεταλλικὸν ἰκρίωμα, κάτι ποῦ φαίνεται προσωρινὸν καὶ δὲν ἔχει τὸ ἐπιβλητικὸν μεγαλεῖον καὶ τὴν στερεότητα τῶν κτιρίων τῆς Νέας Ὑόρκης.

Μία εἰλικρινὴς τέχνη

Ἡ μεγάλη πρωτεύουσα τοῦ νέου κόσμου ἔχει δημιουργήσει μιὰ τέχνη, ἡ ὁποία ἀντανακλᾷ μὲ εἰλικρίνειαν τὴν περὶ ζωῆς ἀντίληψίν της. Εἶνε κάτι τὸ μεγαλειῶδες, τὸ παράτολμον, τὸ εὐθύγραμμον, ποῦ φέρνει εἰς τὸν νοῦν τὴν ὑπεράνθρωπον ἐνεργητικότητα τῶν ἐφευρετῶν, ἀναγκαζομένων, γιὰ νὰ κάμουν τὰς ἀνακαλύψεις των, νὰ τσαλαπατήσουν ὅλους τοὺς σεβαστοὺς κανόνας, ὅλες τὴς παληωμένες συμβατικότητες ποῦ ἀλυσοδένουν τοὺς συγχρόνους των.

Οἱ καλλιτέχναι ποῦ μαίνονται ἐναντίον τοῦ σιδηροδρόμου λόγῳ τῆς ἀσχημιᾶς του, ἀλλὰ οἱ ὁποῖοι θὰ ἔκλαιαν ἀπὸ τὴν λύπην των, ἂν ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ ταξειδεύσουν πεζῇ, ὅπως ἄλλοτε, ὅλοι ὅσοι ἐξυμνοῦν τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν ποίησιν τῆς πρωτογόνου ζωῆς μέσα σὲ διαμερίσματα πεζῶς φωτιζόμενα δι' ἠλεκτρισμοῦ καὶ ἐφωδιασμένα μὲ ὅλο τὸ σύγχρονον κομφόρ: κεντρικὴν θέρμανσιν, ὑγιεινομικὰς συσκευὰς τρεχούσης χρήσεως κλπ., ὅταν θέλουν νὰ συνοψίσουν πᾶν ὅ,τι φρικτὸν ἔχει ἡ σύγχρονος ζωή, ἀναφέρουν τὴν Νέαν Ὑόρκην, τὴν ὁποίαν οἱ πλεῖστοι γνωρίζουν μόνον ἐξ ἀκοῆς. Καὶ τὸ ποίμνιον τῶν προβάτων τοῦ Πανούργου, οἱ σνόμπ, γιὰ νὰ φαίνωνται πῶς ἔχουν λεπτὸ γοῦστο, καταρῶνται ἐν συνεχείᾳ μίαν ρωμαλέαν καὶ εἰλικρινῆ τέχνην, ἐκφραστικὴν εἰκόνα ἑνὸς λαοῦ ὁ ὁποῖος ἔκαμεν εἰς τὴν ἐποχήν μας τὰ πειὸ ἰλιγγιώδη θαύματα, γιὰ νὰ βελτιώσῃ πρὸς χάριν μας τοὺς ὅρους τῆς ὑλικῆς ζωῆς.

Ἡ πόλις αὐτή, ποῦ φαίνεται κτισμένη ἀπὸ μιὰν ἄλλη ράτσα, ὑπερτέραν εἰς δύναμιν ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον γένος, φέρνει εἰς τὸν νοῦν τὴν Βαβυλῶνα, τὰς ἑκατομπύλους Θήβας, εἰς ὅλους τοὺς τεραστίους συνοικισμοὺς περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ἡ ἀρχαία ἱστορία, ὅπως τοὺς φανταζόμεθα καὶ ὅπως ἀσφαλῶς οὐδέποτε ὑπῆρξαν.

Ὑπάρχουν δρόμοι εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, τῶν ὁποίων τὸ πλάτος θὰ ἐκρίνετο ἐπαρκὲς εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ οἱ ὁποῖοι, ἐκεῖ πέρα, φαίνονται σὰν ταπεινὰ σοκάκια, σὰν βαθειὲς σχισμάδες, εἰς τὸ βάθος τῶν ὁποίων δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ διεισδύσῃ ὁ ἥλιος. Τὸ ὕψος τῶν σπιτιῶν ποῦ τοὺς πλαισιώνουν εἶνε τόσον τεράστιον, ὥστε εἶσθε ὑποχρεωμένοι, γιὰ νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε, νὰ ὑψώσετε τὸ βλέμμα καὶ νὰ ἀναρρίψετε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὀπίσω μὲ βιαίαν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐντὸς ὀλίγου ἐπακολουθεῖ ὁ ἴλιγγος.

Ἡ φαντασία ἀρνεῖται, τὴν πρώτην στιγμήν, νὰ συλλάβῃ ὅτι τέτοιες οἰκοδομὲς εἶνε ἔργον τῶν ἀνθρώπων. Τὰς θεωρεῖ μᾶλλον κάπως προγενεστέρας τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐπὶ τῆς γῆς. Ξαναφέρνει ἐπίσης τὴν ἀνάμνησιν ὡρισμένων βουνῶν, ποῦ διέτρησαν καὶ ἔσκαψαν οἱ τρωγλοδύται κατὰ τοὺς σκοτεινοτέρους αἰῶνας τῆς ἱστορίας μεταβαλλόντες αὐτὰ τοιουτοτρόπως εἰς ὑπογείους ναοὺς ἢ εἰς πόλεις ποῦ δὲν εἶνε παρὰ ἀπέραντες κάβες.

Τὴν νύχτα, δὲν ὑπάρχει, καὶ ἀσφαλῶς δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἀνθρώπινος συνοικισμὸς ποῦ νὰ παρουσιάζῃ τὸ μαγικὸν θέαμα αὐτῆς τῆς πόλεως, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας τὸ ἄϋλον σῶμα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐδαμάσθη, ὑπεδουλώθη καὶ ἐξεβιάσθη διὰ παντὸς νὰ ἐξυπηρετῇ εὐπειθῶς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

Χίμαιρα καὶ πραγματικότης

Τὰ μεγάλα κτίρια μὲ τὴς χιλιάδες τὰ φωτισμένα παράθυρά των μοιάζουν μὲ τεραστίους ἄβακας ζατρικίου μὲ κόκκινα καὶ μαῦρα τετράγωνα, ποῦ θὰ ἤθελαν νὰ ἐκτιναχθοῦν πρὸς τὰ νέφη. Ἡ χίμαιρες ποῦ ὠνειρεύθηκαν οἱ παραμυθάδες τῆς Ἀνατολῆς, ἔχουν πραγματοποιηθῇ εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν πρωτεύουσαν, τὴν ὁποίαν τόσοι ἄνθρωποι θεωροῦν ἀνίκανον νὰ αἰσθανθῇ τὴν ὠμορφιά. Ἐπάνω στὶς στέγες, ἡ φωτεινὲς διαφημίσεις τῆς βιομηχανίας δημιουργοῦν ἕνα κόσμον φανταστικὸν ποῦ φαίνεται νὰ ἀψηφᾷ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ περιγελᾷ τὴν εἰρηνικὴν διαδοχὴν τῶν ὡρῶν. Ἡ νυχτερινὲς νεράϊδες τῆς Νέας Ὑόρκης πετοῦν σὲ ὕψη, ὅπου, ἀλλοῦ, συχνάζουν μόνον οἱ ἀετοί, καὶ κρεμοῦν, τρόπον τινά, ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ βελοῦδο τῶν οὐρανίων διαστημάτων, πύρινες μορφὲς καὶ στολίδια, παγόνια μὲ πολύχρωμον πτέρωμα, θιάσους καλικαντζάρων ποῦ χειρονομοῦν ἢ κλείνουν κατεργάρικα τὸ μάτι κυττάζοντας τὰ ἀστέρια, γυναῖκες λουόμενες στὸ φῶς ποῦ, καθισμένες σὲ μίαν κούνια, αἰωροῦνται μὲ τὰ κυματίζοντα μαλλιά των καὶ ὑψώνονται πιὸ πάνω κι' ἀπὸ τἄστρα, μὲ λίγα λόγια ἕνας ὁλόκληρος ζωϊκὸς καὶ φυτικὸς κόσμος ποῦ θυμίζει τὶς «Χίλιες καὶ Μιὰ Νύχτες», ποῦ γεννιέται κανονικὰ μὲ τὶς πρῶτες μαρμαρυγὲς τῶν ἀστέρων καὶ σβύνει μὲ τὸ γύρισμα τῆς αὐγῆς, ποῦ κάνει τὸν ὄχλο νὰ σηκώνῃ τὸ κεφάλι, καθὼς κυκλοφορεῖ μέσα στὶς λεωφόρους, βαθειὲς σχισμάδες πλαισιωμένες μὲ φωτεινὰ σημάδια.

Ἕως τὰ τελευταῖα χρόνια, τὸ Λονδῖνον ἦτο ἡ μεγαλυτέρα πόλις τοῦ κόσμου. Σήμερα ἡ Νέα Ὑόρκη τὸ ἔχει ξεπεράσει. Ὁ ἄξων τῶν ἀνθρωπίνων πεπρωμένων, ὁ ὁποῖος ἐπὶ αἰῶνας μετετοπίζετο, περνῶντας ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα στὴν ἄλλη, ἀλλὰ χωρὶς ποτὲ νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, διέσχισε τὴν θάλασσαν καὶ τώρα βρίσκεται στὴν δυτικὴν ἀκτὴ τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Ἐκπλήσσεται κανεὶς μπρὸς στὴν κίνησι, τὴν δραστηριότητα, τὸν πλοῦτον ποῦ χαρακτηρίζουν τὸ νέον αὐτὸ κέντρον τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ τελωνεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης εἰσπράττει ποσὰ σημαντικώτερα ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις πολλῶν σπουδαίων κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ διευθυντὴς τοῦ λιμένος της, ἁπλοῦς δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἔχει σφαῖραν ἐνεργείας καὶ δικαιοδοσίαν εὐρυτέραν ἀπὸ πολλοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ναυτικῶν.

Ἔργα γιγάντων

Μιὰ μέρα ποῦ ἐκουβέντιαζα μ' ἕνα μέλος τοῦ Δήμου τῆς Νέας Ὑόρκης, παρετήρησα ὅτι ἐχαμογελοῦσε περιφρονητικὰ καθὼς μιλοῦσε γιὰ τὰ τεράστια ἔργα ποῦ εἶχεν ἐκτελέσει ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις εἰς τὴν διώρυγα τοῦ Παναμᾶ. Πράγματι ὁ Δῆμος τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπιχειρεῖ πράγματα δυσκολώτερα καὶ δαπανηρότερα ἀπὸ τὸ σκάψιμο τῆς περιφήμου διώρυγος, χωρὶς νὰ κάνῃ τὸν σπουδαῖον, χωρὶς θορυβώδη δημοσιότητα, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς ἐνεργείας τῆς δημοτικῆς διοικήσεως. Ὑπὸ τὴν κοίτην τοῦ Οὔδσων, στὰ βαθειὰ νερὰ τοῦ ὁποίου ἀγκυροβολοῦν τὰ μεγαλύτερα πλοῖα τοῦ κόσμου, τὸ ἔδαφος διετρήθη ἐπανειλημμένως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ὑπογείων σιδηροδρόμων, καὶ «μετρό», κυκλοφορούντων μέσα σὲ σωληνοειδεῖς σήραγγες, ποὺ θέτουν εἰς ἐπικοινωνίαν, περνῶντας κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ἀνυπέρβλητον, τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ τὴν ἀκτὴν ποὺ χρησιμεύει ὡς μεθόριος τῆς γειτονικῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑερσέης.

Δεδομένου ὅτι ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης εἶνε κτισμένη σ' ἕνα νησί, χωρίζεται, εἰς τὴν ἀντίθετον πλευράν, ὑπὸ θαλασσίου βραχίονος ἀπὸ τὸ Μπροῦκλιν, ἁπλοῦν προάστειον, ἀλλὰ συνοικισμὸν πολυπληθέστερον ἀπὸ πολλὰς διασήμους πρωτευούσας τῆς Εὐρώπης. Πρὸς ἕνωσιν τῶν δύο ἀκτῶν τοῦ θαλασσίου αὐτοῦ βραχίονος, κατεσκεύασαν, πρὸ ἐτῶν ἤδη, τὴν περίφημη γέφυρα τοῦ Μπροῦκλιν, θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης βιομηχανίας, περὶ τῆς ὁποίας ἔγινε λόγος εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τὸν καιρὸν τῶν ἐγκαινίων της.

Τὴν πρώτην φορὰν ποὺ ἐπεσκέφθην τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἔσπευσα νὰ πάω νὰ ἰδῶ τὴν γέφυραν ποὺ εἶχα τόσον ἀκούσει νὰ ἐξυμνοῦν στὰ παιδικά μου χρόνια. Παρετήρησα πῶς ὅλοι δὲν τὴν ἀνέφεραν πιὰ παρὰ μὲ ἀδιαφορίαν, σὰν κάτι ποὺ ἦταν ὀνομαστὸν στὸν καιρό του καὶ τοῦ ὁποίου ἡ φήμη ἐσκιάσθη ἀργότερα ἀπὸ τὴ φήμη ἄλλων νέων ἐφευρέσεων.

Διασχίζοντάς την, ἐξήγησα αὐτὴν τὴν ψυχρότητα. Ἡ γέφυρα τοῦ Μπροῦκλιν δὲν εἶνε πιὰ θαῦμα μοναδικὸν στὸ εἶδός του. Εἶναι σχεδὸν παληὸ πρᾶγμα σ' αὐτὸν τὸν τόπον, ὅπου ὅλα ἀλλάζουν μέσα σὲ δέκα χρόνια. Ἀπὸ τὴν ἀπέραντη ποδιά της ὅπου περνοῦν πολλαπλοῖ δρόμοι, εἶδα ἄλλες γέφυρες τολμηρότερες καὶ ὡραιότερες νὰ ἁπλώνωνται σὰν σιδηροῖ βραχίονες ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθη στὴν ἄλλη καὶ νὰ ἀφίνουν νὰ διαφαίνεται ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δίκτυα τῶν συρμάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε κρεμασμένες, ἕνα ἀδιάκοπο πέρασμα τραίνων, τράμ, αὐτοκινήτων καὶ οὐρῶν πεζοπόρων ποὺ, ἐξ ἀποστάσεως, μοιάζουν μὲ ἰσχνὲς σημειωτὲς γραμμές.

Ὁ οὐρανοξύστης

Οἱ οὐρανοξύσται, βλεπόμενοι ἀπὸ ἕνα τέτοιο ὕψος, παρουσιάζουν ἀλησμόνητον θέαμα. Τὸ βλέμμα ἀγκαλιάζει χιλιόμετρα γῆς χωρὶς νὰ ἀνακαλύπτη ἕνα χωράφι, κάτι ποὺ ἐνθυμίζη αὐτὴν τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν ποὺ εἶνε ἡ ζωὴ τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων. Βλέπει κανεὶς τεραστίους ὄγκους δένδρων, ἀλλὰ εἶναι μέσα σὲ πάρκα, μέσα σὲ συνοικίας ποὺ δὲν εἶνε σχεδὸν παρὰ μία συνέχεια κήπων καὶ αὐτὰ τὰ νησιὰ τῆς πρασινάδας εἶνε κλεισμένα μέσα εἰς τὸ ἀπέραντον πέλαγος τῶν στεγῶν ποὺ χάνεται εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀναδύονται, σὰν τὶς κορυφὲς τῶν ὑποθαλασσίων βουνῶν, οἱ τετράγωνοι ὄγκοι τῶν οὐρανοξυστῶν.

Καθένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ κτίρια εἶναι ἕνας κόσμος πιὸ πλατὺς καὶ πιὸ πολυσύνθετος ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα ἀτμόπλοια. Γιὰ νὰ μοιάζουν περισσότερον μὲ τοὺς πλωτοὺς αὐτοὺς κόσμους, ἔχουν ὅλα μίαν τεραστίαν ἀτμομηχανήν, προωρισμένην νὰ ἱκανοποιῇ τὰς κοινὰς ἀνάγκας τῆς θερμάνσεως, τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ κλπ., μηχανὴν τῆς ὁποίας ἡ καπνοδόχος προσθέτει χειμάρρους λευκοῦ καπνοῦ εἰς τὰ γειτονικὰ σύννεφα. Ἀκόμη καὶ τὶς ἡμέρες τῆς γαλήνης, ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶναι διαυγὴς καὶ ὁ γιαλὸς παίρνει τὸ γαλανὸ χρῶμα τῆς Μεσογείου, μιὰ ἐλαφρὴ ὁμίχλη, χρυσωμένη ἀπὸ τὸν ἥλιο, ἁπλώνεται ὑπεράνω τῆς πόλεως· εἶναι ὁ ἀτμὸς ποὺ ἐκτοξεύουν οἱ οὐρανοξύσται ἀπὸ τὶς καμινάδες των, παρόμοιες μὲ τὰ φουγάρα τῶν ὑπερωκεανείων.

Καὶ ὅταν πέφτῃ ἡ νύχτα, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀπεράντων αὐτῶν κτιρίων φωτίζουν τὴν πιὸ ψηλὴ ταράτσα ἢ τὸν ἡλιακὸν ποὺ τὰ ἐπιστέφει, μὲ ἀοράτους ἠλεκτρικοὺς γλόμπους, οἱ ὁποῖοι σκορπίζουν κύματα φωτὸς γαλανωποῦ, πρασίνου ἢ κοκκίνου. Ὁ ὄγκος τοῦ κτιρίου ὀρθώνεται μέσα στὸ σκοτάδι, γιατὶ μόλις περάσουν ἡ πρῶτες ὧρες τῆς νύχτας, ἡ γραμμὲς τῶν παραθύρων του κλείνουν. Ὁ διαβάτης ὅμως βλέπει ἐκεῖ ψηλὰ τὶς φωτεινὲς κορφὲς τῶν πύργων, παρόμοιες μὲ χιμαιρικὰ νησιὰ ποὺ πλέουν ἐπάνω σ' ἕνα σκοτεινὸν πέλαγος ὀνείρου.

Γιὰ τελευταία φορὰ ἡ σειρὴν μυκωμένη, ἀναγγέλλει ὅτι ἡ «Φρανκόνια» ἀποπλέει. Ἡ ὀρχήστρα, ὅλο καὶ πιὸ θορυβώδης, παίζει χορούς μὲ ρυθμοὺς ὅλο καὶ πιὸ ἀνακόλουθους. Οἱ μουσικοὶ συγχρόνως τραγουδοῦν, ἐκκωφαντικά, ὡσὰν τὰ ὄργανα νὰ μὴν ἔκαναν, φαίνεται, ἀρκετὴ φασαρία. Τὸ πλῆθος χαιρετᾷ μὲ τὰς ἐπευφημίας του τὶς μανοῦβρες ποὺ προηγοῦνται τῆς ἀναχωρήσεως.

«Χαίρετε, σεῖς ποὺ θὰ κάμετε τὸν γῦρον τῆς γῆς!» φαίνεται νὰ φωνάζῃ μέσα στὴν συγκεχυμένη βοήν του, τὸ πλῆθος ποὺ συνωστίζεται στὰ ἀκίνητα μπαλκόνια. Ἐπάνω στὸ καράβι τὰ κιγκλιδώματα ὅλων τῶν γεφυρῶν εἶναι πλαισιωμένα ἀπὸ ἐπιβάτας. Ἀκόμη καὶ οἱ ναῦται τοῦ πληρώματος καὶ οἱ πολυάριθμοι ὑπηρέται τοῦ πλοίου προβάλλουν κατὰ μῆκος αὐτῶν διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ.

Ἀποχαιρετισμὸς

Ἡ μουσικὴ ἐξακολουθεῖ νὰ παίζῃ μὲ ρυθμὸν ἐρεθιστικόν. Ζεύγη, ὁλονὲν πολυαριθμότερα, χορεύουν ὅποιο μπορεῖ καλύτερα. Μιὰ πένθιμη ἰδέα μὲ κατατρύχει ἐν μέσῳ αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων θορυβώδους χαρᾶς: ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ θάνατος περιμένει, ἀνάμεσα σ' ὅλους μας, κυρίους καὶ δούλους, ποὺ φεύγαμε μ' αὐτὸ τὸ καράβι;...

Διότι εἶναι ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι κάποιος μας θὰ πεθάνῃ στὸ δρόμο. Ταξειδιῶται δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τὸ γῦρο τῆς γῆς ἀψηφοῦντες τὶς μανίες τόσων θαλασσῶν, τοὺς πυρετοὺς τόσων χωρῶν, τὸ ἀδύνατον τῆς προσαρμογῆς εἰς κλίματα τόσον διαφορετικά, χωρὶς κάποιο νὰ ὑποκύψῃ. Ἡ θεὰ Περιπέτεια, ἡ σκληρὰ αὐτὴ πλανεύτρα, δέχεται τὸ προσκύνημα τῶν πιστῶν της, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τοὺς πάρῃ ὡς φόρον ὑποτελείας, κάποιο θῦμα.

Τὸ πιὸ ἐνδιαφέρον τμῆμα τῆς Νέας Ὑόρκης ξετυλίγεται ἔξαφνα μπρὸς στὰ μάτια μου: εἶναι ἡ κορυφὴ τοῦ τριγώνου, ἡ καλουμένη «κάτω πόλις», ἡ συνοικία ὅπου εἶναι ἡ τράπεζες καὶ τὰ γραφεῖα τῶν ὀνομαστῶν οἴκων.

Σπίτια μὲ πολλὰ πατώματα, ποὺ ἀλλοῦ θὰ ἐθαυμάζοντο ὡς γιγάντιαι οἰκοδομαί, ἔχουν ἐδῶ, μπροστὰ σὲ κτίρια ὅμοια μὲ παλάτια καὶ ψηλὰ σὰν βουνά, ὕφος δειλὸ καὶ ταπεινὸ σὰν ἀγροτικὰ σπιτάκια.

Χαῖρε, πόλις ὅπου ὅλα εἶναι ὑπέρμετρα καὶ ξεπερνοῦν τὸ συνηθισμένο ἐπίπεδον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἀρετὲς καὶ βίτσια, γενναιοψυχία καὶ ἀθλιότης, ὅπου ὅλα ἀνανεοῦνται ἀκαταπαύστως, ὅπου βλέπει κανεὶς τὴν ἐγωϊστικὴν κτηνωδίαν νὰ διαδέχεται ὁ ἀνιδιοτελὴς ἡρωϊσμός, τὴν πείσμονα πλάνην ἡ θριαμβεύουσα ἀλήθεια!

Χαῖρε, πόλις τῶν θαυμάτων, πατρίδα τῶν μάγων, τῶν πιὸ παραδόξων ἐφευρετῶν τοῦ αἰῶνός μας, τῶν ποιητῶν τῆς δράσεως, οἱ ὁποῖοι ἐπεριγέλασαν τὴν λέξιν: «ἀδύνατον», καὶ ἐδούλεψαν μὲ τὴν πίστιν τῶν παλαιῶν ἀλχημιστῶν, γιὰ νὰ μετατρέψουν χιμαιρικὰ ὀνειροπολήματα εἰς ἐκθαμβωτικὴν πραγματικότητα!

Χαῖρε, Νέα Ὑόρκη, σὺ ποὺ ἐνίκησες τὴν νύχτα!

V. BLASCO—IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἕνας πλωτὸς κολοσσός.

Ὅταν δέν εἶναι τοῦ Schering δέν εἶναι Οὐροτροπίνη.

Ἡ μάρκα Schering συνενοῖ τήν τελειοτέραν χημικήν καθαρότητα πρός τά ἀσφαλέστερα καί τά πλέον ἀκίνδυνα θεραπευτικά ἀποτελέσματα.

4022903

Νά παίρνετε πάντοτε "Οὐροτροπίνην-SCHERING"

Γ. ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΟΣ. ὁδ. Χαριλ. Τρικούπη 9-ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

SCHERING-KAHLBAUM A.G. BERLIN N.39

urotropine
Schering

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Φρονιμίτης

Τὸ δροσερὸ καὶ γελαστὸ αἰωνίως πρόσωπο, ποὺ πλαισιώνουν διαρκῶς ἄτακτα κατσαρὰ μαλλιά, σὲ μιὰ ἀποθέωσι φωτεινή, ἦταν σήμερα κατσούφικο, σκυθρωπό, ἄκεφο, καὶ τὸ νόστιμο στοματάκι βαρειαναστέναξε, παραπονιάρικα.

— Τί ἔχεις, παιδί μου;

— Ἄχ! αὐτὸς ὁ φρονιμίτης!.. Δὲν ξέρετε τί πόνο μοῦ κάνει! Εἶνε τέσσερες μῆνες ποὺ μὲ βασανίζει!

— Βρὲ τὸν παλιάνθρωπο τὸν φρονιμίτη! Τέσσερες μῆνες μῆνες σὲ βασανίζει; Ὥστε σὲ βασανίζουν καὶ σένα; Βρέθηκε κάποιος ἄρρην, ἔστω καὶ φρονιμίτης, ποὺ σ' ἔκανε νὰ κλάψῃς, νὰ στενάξῃς, νὰ κατσουφιάσῃς, πλάσμα ἄπονο, ποὺ ὡς τώρα τὸ εἶχες ἀποκλειστικὸν προνόμιον;

— Ἐλᾶτε!.. Ἀφῆστε τ' ἀστεῖα!.. Μὴ μὲ κοροϊδεύετε! Πέστε μου τί νὰ κάνω;

— Ὑπομονή, παιδί μου!.. Ὑπομονή!.. Εἶνε τὸ μόνον φάρμακο!.. Τί ἄλλο νὰ σοῦ συστήσω; Ἡ φρόνησις, βλέπεις, δὲν ἀποκτᾶται τόσον εὔκολα, οὔτε τόσον ἀνώδυνα! Χρειάζεται καιρὸς καὶ καιρός, πόνοι καὶ πόνοι, δάκρυα καὶ στεναγμοὶ ἄμετροι γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ κανείς, καὶ τώρα πρέπει νὰ εἶσαι καὶ εὐχαριστημένη ποὺ τελειώνεις μέσα σὲ τέσσερες μῆνες!... Ἄλλοι βασανίζονται μιὰ ζωὴ ὁλόκληρη γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσουν αὐτὴν τὴν περίφημη φρόνησι, καὶ δὲν τὸ κατορθώνουν, κι' ἂν τὸ κατορθώσουν, εἶνε συχνὰ τόσο ἀργά, ποὺ δὲν τοὺς χρειάζεται πιά!.. Κουράγιο!.. Ἔτσι εἶνε! Κι' ἀκόμη χειρότερα. Ὅσο πιὸ ἀργὰ τὴν ἀποκτήσῃ κανείς, τόσο πιὸ γρήγορα τὴν χάνει!.. Εἶνε σὰν τοὺς φρονιμίτες, τὸ δῆθεν σύμβολόν της, ποὺ εἶνε τὰ τελευταῖα δόντια ποὺ βγάζουμε μὲ κόπους καὶ πόνους καὶ μόχθους, καὶ τὰ πρῶτα ποὺ μᾶς ἐγκαταλείπουν, μὲ κόπους καὶ πόνους καὶ μόχθους ἐπίσης.

Ἀααχ!.. Τί τρομερὸς ποὺ εἶσθε!.. Ἐγὼ πονῶ καὶ ἐσεῖς κάνετε πνεῦμα!...

— Ὄχι, παιδί μου. Ἁπλῶς λιγάκι φιλοσοφία!.. Εἶνε τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς πόνους τῆς φρονήσεως καὶ τῶν φρονιμιτῶν!.. «Καὶ αὐτὸ θὰ περάσῃ», ὅπως λένε μερικὰ σοφὰ λαϊκὰ χειροτεχνήματα!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Αἱ ἱπποδρομίαι

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα τελοῦνται εἰς τὸν Ἱππόδρομον Φαλήρου οἱ ἀπὸ μηνὸς προκηρυχθέντες στρατιωτικοὶ ἱππικοὶ ἀγῶνες. Θὰ λάβουν χώραν 4 ἱπποδρομίαι, ἐξ ὧν μία δι' ὑπαξιωματικούς, μία δι' ἀνθυπαλάρχους, μία δι' ἀξιωματικοὺς καὶ μία μὲ ἵππους τοῦ ἱπποδρόμου, μὲ ἀναβάτας ἐρασιτέχνας. Θὰ γίνουν ὡσαύτως καὶ διάφορα παιγνίδια ἱππικὰ καὶ ἐπιδείξεις. Θὰ λειτουργήσῃ ἐπίσης καὶ σύνθετον στοίχημα μεταξὺ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης ἱπποδρομίας.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ προγράμματος ἔχουν οὕτω:

Πρώτη ἱπποδρομία. Ὥρα 3 μ.μ.— Ἱπποδρομία ὑπαξιωματικῶν. Ἀπόστ. 1800 μ. μετ' ἐμποδίων. Ἔπαθλα: Εἰς τὸν πρῶτον δρχ. 2.500, εἰς τὸν δεύτερον δρ. 1.500 καὶ εἰς τρίτον δρ. 1.000. 1) Β. Καψῆς, Μπλάκ, 2) Γ. Ντουντούμης, Μίμης, 3) Γ. Καραγεώργος, Ἄρης, 4) Δ. Κοντογεώργος, Σατανᾶς, 5) Μ. Κοντογεώργος, Ζέφυρος.

Δευτέρα ἱπποδρομία. Ὥρα 3.30. μ.μ. — Ἱπποδρομία νέων ἀνθυπαλάρχων. Ἀπόστασις 1800 μ. μετ' ἐμποδίων. Ἔπαθλα: Εἰς τὸν πρῶτον ἱπποσκευή, εἰς τὸν δεύτερον διόπτρα πρισματικὰ καὶ εἰς τὸν τρίτον ἐξάρτησις πλήρης μετὰ χαρτοφύλακος καὶ σπάθης. 1) Κ. Βοσνιάδης, Κρῖνος, 2) Χρ. Γαρουφαλῆς, Θεανώ, 3) Κ. Οὐζούνης, Ζαρκάδι, 4) Κ. Κυανίδης, Λόρδος. 5) Κ. Πατεράκης, Ἀλίκη, 6) Γ. Παπαδόπουλος, Μπὸξ, 7) Κ. Χονδρόπουλος, Δουνάβις, 8) Σ. Ὀλλανδέζος, Ἡσαΐας.

Στρατιωτικὴ καρουζέλ, παρ' ὁμάδος ἀξιωματικῶν, ὥρα 3.45' μέχρι 4.15'.

Τρίτη ἱπποδρομία, ὥρα 4.30' μ.μ.— Ἱπποδρομία ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν φρουρῶν. Ἀπόστασις 2.500 μ. μετ' ἐμποδίων. Ἔπαθλα: Εἰς τὸν πρῶτον ὡρολόγιον χρονόμετρον χρυσοῦν. Εἰς τὸν δεύτερον φωτογραφικὴ μηχανή. Εἰς τὸν τρίτον ἀργυρᾶ σιγαροθήκη. 1) Κ. Παπούλας, Κράνης, 2) Ε. Χρυσοῦλης Ἀρτανιάν, 3) Ι. Ἀναγνωστόπουλος, Κίτσος 4) Κ. Βοσνιάδης, Γουΐπ, 5) Κ. Οὐζούνης, Ἀπόλλων, 6) Α. Στεφανάκης, Ντερμπέντ, 7) Γ. Μπαζάνιας, Ἑρμῆς, 8) Δ. Παπαδόπουλος, Δῶρον, 9) Ε. Μπεχράκης, Ἔβρος, 10) Ν. Ἀλτζεγινάκης, Κεραυνός, 11) Σ. Μπαλοδῆμος, Πρόσκοπος, 12) Γ. Ἀβραμάκης, Κίτσος.

Ἱππικαὶ ἐπιδείξεις. Ὥρα 5 μ.μ.— Ὑπερπήδησις διαφόρων ἐμποδίων παρ' ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν φρουρῶν. Ἔπαθλα: Εἰς τὸν πρῶτον ἵππος στρατοῦ, εἰς τὸν δεύτερον ὡρολόγιον χρονόμετρον χρυσοῦν καὶ εἰς τὸν τρίτον πιστόλιον. 1) Γ. Σκανδάλης, Ἀετός, 2) Δ. Παπαδιαμαντόπουλος, Μπόμπης, 3) Γ. Σταυνωτᾶς, Δελφίν, 4) Α. Βλάχος, Δώρων, 5) Α. Μπαλοδῆμος, Ἀλφειός, 6) Κ. Γεωργίου, Τίγρις, 7) Α. Σιώτης, Κοῦκλα, 8) Α. Θαλασσινός, Μπόμπης ΙΙ, 9) Κ. Βοσνιάδης, Δόλα, 10) Ν. Τετεμπίλης, Σκάμ, 11) Ι. Μαργέλος, Λέων, 12) Ι. Μέξας, Ἄσσος, 13) Κ. Βλάχος, Ψαρῆς, 14) Δ. Παπαδόπουλος, Ἄρης, 15) Α. Στεφανάκης, Ταγιάρ, 16) Χρ. Καραμαζιώτης, Κίτσος, 17) Δ. Κρανιᾶς, Ἀετός, 18) Ε. Σεραφετινίδης, Βράχος, 19) Κλ. Πυλορώφ, Στρυμών 20) Κ. Κυανίδης, Ἄρης 21) Α. Μαρούγκας, Αἴας, 22) Φ. Γαλανάκης, Μάρκος.

Τετάρτη ἱπποδρομία. Ὥρα 6.15' μ.μ. — Ἱπποδρομία ἐρασιτεχνῶν ἵππων. Ἔπαθλον δρ. 8000. Τῷ νικητῇ θέλει ἀπονεμηθῇ κύπελλον. Ἵπποι ἑλληνικοί. Ἰσοζυγισμός. Ἀπόστασις 1500 μ. 1) Κ. Μπόταση, Βραδυνή, 75 κ. 2) Μ. Νομικοῦ, Βλάμης 58 1)2 κ. 3) Θ. Γιοκαλᾶ, Κάστωρ 66 κ. 4) Φ. Κουντουριώτη, Ἔλλη 63 κ. 5) Κ. Μπόταση, Κήφ 60 κ. 6) Ι. Καλαμάρη, Παλληκάρι 58 1)2 κ. 7) Κας Φ. Σακελλαρίδη, Τριτσιμπάδας 58 κ. 8) Α. Βεζύρογλου, Ἀξιὸς 57 1)2 κ. 9) Α. Ζαρίφη, Φάληρον 52 κ. 10) Δ. Μπουσάνωφ, Βοκάτος 50 1)2 κ. 11) Ζωγρ. Κτημάτων, Δαυὶδ 50 κ.

Εἰς τὰς ἱπποδρομίας θὰ παραστοῦν καὶ οἱ ἐπίσημοι. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης θ' ἀπονείμῃ εἰς τοὺς νικητὰς τὰ ὁρισθέντα ἔπαθλα.

Καλλιτεχνικὴ παράστασις

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 13 Μαΐου καὶ ὥραν 10 μ.μ. δίδεται εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Τασίας Ἀδάμ, τῇ συμμετοχῇ τῆς κυρίας Μερόπης Ροζάν, τοῦ κ. Λουδ. Λούη κλπ. τὸ γνωστὸν ἀριστούργημα τοῦ Ἴψεν «Νόρα».

Γραμματοκιβώτιον

Ἐπανόρθωσις

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα,

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν γράφετε ἐκ παραδρομῆς, ὅτι κατὰ τὸ μνημόσυνον τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀειμνήστου Κίτσου Μακρυγιάννη δὲν παρίστατο τις ἐκ τῆς Ἀκαδημίας. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀκριβές. Ἐκ τῶν τοιχοκολλημένων ἀγγελιῶν λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ μνημοσύνου ἡ Ἀκαδημία ἀντεπροσωπεύθη κατ' αὐτὸ διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Κ. Ζέγγελη.

Ἀθῆναι, 8 Μαΐου 1928

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀκαδημίας)

Ὁ κ. Ρίνλεσον

Ὁ ἀφιχθεὶς τεχνικὸς σύμβουλος καὶ ἀντιπρόσωπος παρατηρητὴς τῆς Κ.Τ.Ε. παρὰ τῇ «Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος». Σπουδάσας εἰδικῶς πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐπιστήμας, ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως τὸ πρῶτον τὸ 1917, ὡς γραμματεὺς τῆς ἐν Λονδίνῳ Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν. Τῷ 1919 ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς του ὡς πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐπανορθώσεων. Τῷ 1923 διωρίσθη ὡς οἰκονομικὸς σύμβουλος τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ἐν Βερολίνῳ, τὸ δὲ 1924, ὡς ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Ντώζ πρὸς βελτίωσιν τοῦ γερμανικοῦ νομίσματος καὶ τὴν ἐξυγίανσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Γερμανίας.

Αἱ δύο Ἀγγλίδες φεμινίστριαι

Ἡ κ. Μάργερυ Κόρμπετ Ἄσμπυ καὶ ἡ κ. Σελλιὲ (πρόεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως διὰ τὴν ψῆφον τῶν γυναικῶν).

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις

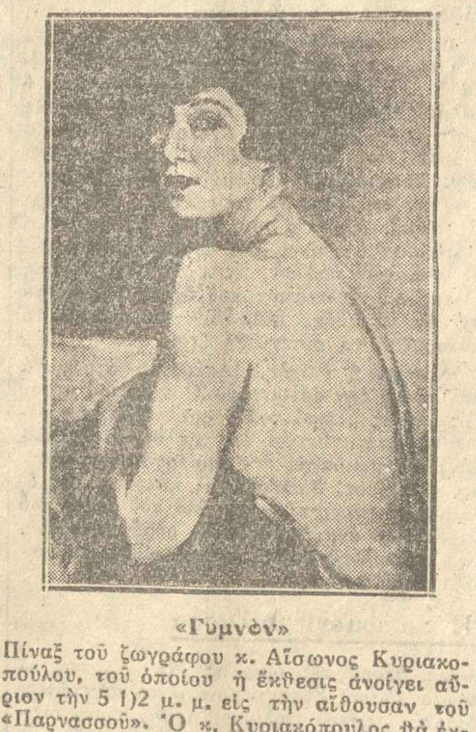

«Γυμνόν»

Πίναξ τοῦ ζωγράφου κ. Αἴσωνος Κυριακοπούλου, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκθεσις ἀνοίγει αὔριον τὴν 5 1)2 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ». Ὁ κ. Κυριακόπουλος θὰ ἐκθέσῃ λίαν ἐνδιαφέροντας πίνακας ἀντιπροσωπεύοντας τὰς τάσεις τῆς νέας τέχνης.

Θέατρα

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ (πρώην «Διονύσια». Θίασος Κυβέλης). «Χρυσό μου», μὲ τὴν κ. Κυβέλην.

ΙΝΤΕΑΛ. (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ—Οἰκονόμου. «Ἀγάπες στὰ ξένα» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου). «Μοῦ τάφαγε ἡ μαιτρέσσα μου».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Φρύνη».

ΛΑΟΥ. (Θίασος Φιέρα—Κοντογιάννη). Λίαν προσεχῶς «Τὰ λαγωνικὰ τῆς ἀστυνομίας».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πεταλοῦδα» ὑπερεπιθεώρησις.

ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. (Ὀπερέττα Παπαϊωάννου). «Χριστίνα» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Οἱ σωματέμποροι».

ΠΝΘΕΟΝ. «Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ὁ Β'».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δὸν Ζουάν».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ἡ πρωταθλήτρια».

Α.Ο.Δ.Ο. «Γιὰ τὴν ἀγάπη του».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Μέσα στὶς φλόγες».

ΕΛΛΑΣ. «Γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ ἀδελφοῦ».

ΚΟΣΜΟΣ (Τέρμα Μαυρομιχάλη). «Διαφθορεῖς κοριτσιῶν».

ΚΑΝΤΑΡΕΛΛΗ. (Σταθμὸς Λαρίσσης). Ὁ καραγκιοζοπαίκτης Μανωλόπουλος.

ΜΑΓΕΙΑ. «Τὰ ὄνειρα ποὺ σβύνουν».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Δυὸ νύφες καὶ τέσσαρες γαμπροί».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ραμὸν Νοβάρο» καὶ Φερούτσιο.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ».

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ 3 Μ.Μ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΙΠΠΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Διαφημίσεις Ἐκδόσεις

ΓΚΡΕΚΑ

Ἀθῆναι Βουλῆς 15 Πειραιεὺς Νικήτα 1

Ἀπὸ τὴν ἑτοιμασίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Λυκείου

Ὅσοι κάθε χρόνο βλέπουν εἰς τὸ Στάδιον τὴν ὡραίαν ἑορτὴν ποὺ προσφέρει εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθοῦν τί κόπους καὶ τί ἀγωνίαν, τί δρᾶσιν καὶ τί ἐνεργητικότητα ἀπὸ τῶν κυριῶν, τῶν κοριτσιῶν, μέχρι καὶ ἀφαναστέρων ἐργατίδων, ἀπαιτεῖ ἡ ἑτοιμασία τῆς ἑορτῆς.

Αἱ αἴθουσαι τοῦ Λυκείου, μὲ τὸν ὡραῖο τους διάκοσμον, τὸ ὡραῖο αὐτὸ ἑλληνικὸ σπίτι μὲ τὴν ἤρεμη ἀτμόσφαιρά του τὰ ἀπογεύματα τοῦ τσαγιοῦ, ἐνθυμίζουν κάτι μεταξὺ χάβρας καὶ μυρμηκοφωλιᾶς, ὅπου φίλεργα μυρμήγκια, κάθε ἕνα στὴ δουλειά του, πηγαίνουν, ἔρχονται, κυρίες, κορίτσια, ράφτρες, δημοσιογράφοι, μαραγκοί, συνεννοοῦνται, φωνάζουν, τραγουδοῦν, χορεύουν, συσκέπτονται, μὲ ἕνα ἀντικειμενικὸ σκοπό, τὴν καλύτερη καὶ συντομωτέρα ἀποπεράτωσι τοῦ κολοσσιαίου αὐτοῦ ἔργου.

Τὸ ἐφετεινὸν πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ἐπιφυλάσσει μοναδικὰς καλλιτεχνικὰς ἀπολαύσεις εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη. Τὸ πρῶτον εἶναι ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀποθέωσις τοῦ Ὀρφέως. Τὴν ἰδέαν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ μιμοδράματος αὐτοῦ ἐποπτεύει ἡ γλύπτρια Κα Μαρινάκη.

Ὁ Ὀρφεύς, τὸ μυθικὸν αὐτὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον τονίζει μὲ τὴν μαγικήν του λύραν τὸ πρῶτον τραγοῦδι τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἠθῶν, γίνεται θῦμα τῶν σκληρῶν καὶ αἱμοβόρων Μαινάδων, αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Δρυάδων τὸν φονεύουν μὲ βέλη, μὲ ἀκόντια καὶ μὲ ἐγχειρίδια φαρμακερά. Ὑπὲρ τὰς 100 Μαινάδας καὶ Δρυάδας φονεύουν ἀγρίως τὸν πρῶτον μάρτυρα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων μὲ τὴν συνοδείαν Μουσῶν καὶ Νυμφῶν καταφθάνει καὶ εἰς ἀποθεωτικὴν ἀνάστασιν τοῦ Ὀρφέως συνεχίζει καὶ συμπληρώνει τὸ ἔργον τοῦ θείου ἀναχαιτιστοῦ.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον μέρος τῆς θαυμασίας ἑορτῆς τοῦ Λυκείου. Ὁ ἄγριος θάνατος καὶ ἡ ἀποθέωσις ἑνὸς εἰρηνικοῦ θύματος τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ πολιτισμοῦ.

Νηρηΐδες καὶ Πεπλοφόροι θὰ χορεύουν ἀρχαίους χορούς διδαχθέντας ὑπὸ τῆς κ. Ραϋμόν.

Τὸ δεύτερον μέρος ἀποτελεῖ μιὰ μεγαλοπρεπὴς βυζαντινὴ αὐλικὴ ἑορτή, συντεθεῖσα ὑπὸ τῆς κυρίας Ἑλένης Γεωργαντῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλονται ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε βυζαντιναὶ ἐμφανίσεις τοῦ Λυκείου.

Εἰς τὴν πομπὴν αὐτὴν θὰ προηγοῦνται σκλάβοι σκορπίζοντες φύλλα δάφνης καὶ χρυσῆν σκόνην, θὰ ἀκολουθοῦν στρατιῶται μὲ δόρατα, σωματοφύλακες, παρατασσόμενοι ἑκατέρωθεν τῆς ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθησομένης βυζαντινῆς ἐξέδρας, ὅπου τὸ «Κάθισμα» τοῦ Αὐτοκράτορος. Τοῦ Αὐτοκράτορος θὰ προηγεῖται ὁ Πρωτοστάτωρ, κρατῶν τὸ βασιλικὸν Δόρυ, ἀκολουθοῦν θωρακοφόροι, σκηπτροῦχοι, ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ ἡ λοιπὴ συνοδεία. Τὰ λοιπὰ εἶναι μυστικά. Ἔκπληξις τὴν ὁποίαν ἐπιφυλάσσει τὸ Λύκειον εἰς τοὺς εὐτυχεῖς θεατὰς τῆς Κυριακῆς.

Τὸ τρίτον μέρος εἶναι ὁ Κρητικὸς Γάμος, ἔμπνευσις καὶ σκηνοθεσία τῆς κυρίας Ἀγγελικῆς Χατζημιχάλη. Ὁ Κρητικὸς Γάμος, θὰ καταλάβῃ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ προγράμματος.

Πρὸς τοῦτο θὰ ὑπάρχουν δύο σπίτια ἐντὸς τοῦ στίβου. Τὸ σπίτι τοῦ γαμβροῦ καὶ τὸ σπίτι τῆς νύφης, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ ἐκτυλιχθῇ ἡ πομπή.

Προηγοῦνται κατ' ἀρχὰς αἱ Κρητικαὶ ὁμάδες, ἀκολουθούμεναι ἀπὸ τὰς ὁμάδας Μάνης, Κερκύρας, Τρίκκερι, Μακεδονίας, Ἀμαλίας, Μεγάρων, Ἀττικῆς, Νήσων, Κουλούρης, Ἠπείρου, αἱ ὁποῖαι θὰ καταλάβουν τὰς θέσεις των εἰς τὸν στίβον, καὶ θὰ ποικίλουν τὸν γάμον μὲ τοὺς χοροὺς των.

Μετὰ τοῦτο ἄρχεται ἡ ἐκτύλιξις τῶν φάσεων τοῦ Κρητικοῦ Γάμου κατὰ τὰς ὁποίας οἱ χορευταὶ τραγουδοῦν τῇ συνοδείᾳ λύρας διάφορες «μαντινάδες». Ἀπὸ τὰ ὡραιότερα παραθέτομεν μερικά.

Ὅταν πηγαίνουν πρῶτον οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ εἰς τὸ σπίτι τῆς νύφης, πρὸς παραλαβὴν τῶν προικιῶν, τραγουδοῦν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν:

Τὰ νεφελάκια τ' οὐρανοῦ βαστοῦν νερὸ καὶ (στοῦπα
ἂς εἶνε καλορρίζικη τῆς νύφης μας ἡ (προῦκα

Ὥστε νὰ στέκῃ ὁ Βρύσκας μὲ τὸν Ὀψη- (λορείτην
νὰ στέκῃ ἡ νύφη καὶ ὁ γαμπρὸς ὁμάδι μὲ (τὴ νύφη.

Ἔλα εὐχὴ τσὴ μάνας της, ἔλα καὶ τοῦ (κυροῦ τση,
ἔλα τοῦ πρώτου ἀδερφοῦ, ἔλα τοῦ δευτέ- (ρου τση.

Ὅλου τοῦ κόσμου τσ' ὀμορφιὲς ἐδιάλεξες (κ' ἐπῆρες
ἐσὺ μικρή μου κ' ἔκαψες τῶν ἀλλονῶ τσὶ (μοῖρες.

Ἐκείνη ποὺ μὲ λάβωσε, κι' ὅπου πολλὰ μὲ (κρίνει,
ἡ ὀμορφιὰ κι' ἡ λάμψι τσι τοῦ ἥλιου τσ' (ἀχτῖνες σβύνει

Στὴ γέμωσι τοῦ φεγγαριοῦ ἄλλο δεντρὸ (δὲν πιάνει
μόνο τσ' ἀγάπης τὸ δεντρό, ποὺ πάντα ρί- (ζες κάνει.

Κατὰ τὸν στολισμὸν τῆς νύμφης τραγουδοῦν:

Αἵ δὲ πρεπίδι καὶ στολὴ καὶ τίνος δὲν ἀ- (ρέσει;
ποὔχει κορμὶ ἀγγελικὸ καὶ δακτυλίδι μέση.

Ρόδα καὶ τριαντάφυλλα κι' ἀνθοὺς τοῦ πα- (ραδείσου
ἐσύναξεν ὁ ἔρωτας κι' ἔπλασε τὸ κορμί σου.

Χαρίνω γὼ τὴν γλῶσσα σου τὴν ἀηδονολα- (λοῦσα
ὅπου τὴν εἶχαν τὰ πουλιὰ σκοπὸ κι' ἐκε- (λαϊδοῦσαν.

Ἐπίσης κατὰ τὸν χορὸν τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης τραγουδοῦν:

Ἀπήραμε τὴν πέρδικα τὴν πενταπλουμι- (σμένη
κι' ἀφήσαμε τὴν γειτονιὰ σὰν χώρα κουρ- (σεμένη.
σὰν ἐκκλησιὰ ἀλειτούργητη σὰν νεραντζιὰ (κομμένη
Ἐπήραμε τὴν ροδαρὲ καὶ ἀφήσαμε τὰ ρόδα
κι' ἀφήσαμε τὴν γειτονιὰ σὰν κουρσεμένη (χώρα.

Ὡραῖα ἐπίσης εἶναι τὰ τραγούδια τῆς πομπῆς, ὅταν πηγαίνουν τὴν νύμφην εἰς τὸ σπίτι τοῦ γαμβροῦ:

Πρόβαλε μάνα τοῦ γαμπροῦ
καὶ πεθερὰ τῆς νύφης
νὰ ἰδῇς τὸν ἀργυρό σου γυιὸ
καὶ τὴ χρυσὴ σου νύφη.
Μ' ἂν σ' ἀρέσῃ δὲ σ' ἀρέσει
ἀντιγιαγερμὸ δὲν ἔχει.

Εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαντᾷ ἡ πενθερά:

ἀρεσέ μου κι' ἤθελά την
κι' ἔπεμπα κι' ἐγύρευά την

Χίλια καλῶς ἐκόπιασε τὸ ξένο στὸ χωριό (μας
κι' ἐμεῖς τὸ καμαρώνομε σὰν νάτονε δικό (μας.

Αὐτὰ ὅλα ἀμυδρὰ ἰδέα τῆς ἑορτῆς τῆς Κυριακῆς, ἡ ὁποία κατὰ προχείρους ὑπολογισμοὺς θὰ στοιχίσῃ εἰς τὸ Λύκειον περὶ τὰς 300.000 δραχμῶν, πλὴν τῶν κόπων καὶ τῶν φροντίδων τῶν καλῶν κυριῶν.

Ἀθλητισμὸς

—Ὁ «Παναθηναϊκὸς» εἰς Σόφιαν

Ὁ «Παναθηναϊκὸς ἀθλητικὸς ὅμιλος» εὑρίσκεται εἰς διαπραγματεύσεις διὰ νὰ ἀποστείλῃ τὴν πρώτην ποδοσφαιρικήν του ὁμάδα εἰς Σόφιαν, διὰ δύο συναντήσεις. Ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις καταλήξουν εὐνοϊκῶς, τὸ ταξείδιον θὰ πραγματοποιηθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος μηνός.

—Οἱ Ἕλληνες ἀθληταὶ εἰς τὸ Ἄμστερνταμ

Ὁ Γερμανὸς προπονητής μας κ. Γκέντελ, κατήρτισε τὸν πρῶτον κατάλογον τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν κατ' ἀγώνισμα, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὴν Ἑλλάδα, εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἄμστερδαμ.

Ὁ κατάλογος οὗτος, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 100 μ. Λάμπου. Δρόμος 400 μ. Κωνσταντινίδης (Θεσ)νίκης). Δρόμος 800 μ. Μάγγος, Σταυρινός. Δρόμος 1500 μ. Παούρης. Δρόμος 5.000 μ. Πασούρης. Δρόμος 10.000 μ. Μπεκιάρης (Σερρῶν). Ἅλμα ἀπλοῦν εἰς μῆκος, Ροζάκης. Ἅλμα εἰς ὕψος, Ἀδελφοὶ Καρυοφύλλη. Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ, Καραγιάννης. Σφαιροβολία, Καραμπάτης. Δισκοβολία, Καραμπάτης. Ἀκοντισμός, Ζαχαρόπουλος. Πένταθλον καὶ δέκαθλον Μπενάρδης.

Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος δὲν εἶνε τελικός, ἐνδεχόμενον δὲ ἀποφάσει τοῦ Συνδέσμου νὰ ὑποστῇ, ἐξ ὑστέρων, μεταλλαγάς τινας.

—Οἱ Ἕλληνες τεννίσται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν

Μετὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Βουδαπέστης, εἰς τοὺς ὁποίους, ὡς ἤδη ἐγράψαμεν, ἡττήθησαν οἱ Ἕλληνες τεννίσται κ. Ζερλέντης καὶ δὶς Λενού, ἀνεχώρησαν διὰ Πράγαν καὶ Παρισίους. Θὰ λάβουν μέρος εἰς τοὺς ἐκεῖ τελουμένους ἀγῶνας, κατόπιν δὲ θὰ μεταβοῦν καὶ εἰς τὸ Λονδῖνον, διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τοῦ Γουϊμπλεντον.

—Διὰ τὸ κύπελλον Ντέϊβς

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ διέλθουν ἀπὸ τὸ Μόναχον, ὅπου πρόκειται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα Ἑλλάδος—Γερμανίας, τοῦ κυπέλλου Ντέϊβς, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ γίνῃ τὰς ἡμέρας αὐτάς.

Ἡ ὁμὰς τῶν Γερμανῶν πρωταθλητῶν, ἡ ὁποία θὰ ἀναμετρηθῇ μὲ τοὺς Ἕλληνας τεννίστας, θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν πρωταθλητῶν Φρότζχεϊμ, Μπούς, Κλίνσχροτ καὶ Μπέργκμαν.

—Διεθνῆ νέα

Ἡ ἐθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Τουρκίας, εἰς τὴν δευτέραν ἐν Πράγᾳ μεγάλην ποδοσφαιρικήν της συνάντησιν, ἀνεδείχθη ἰσόπαλος μὲ τὴν αὐστριακὴν ὁμάδα Κλάντνο.

—Εἰς τὸν τελικὸν ἀγῶνα τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁμάδων τῆς Οὐγγαρίας ἡ γνωστή μας «Φερεντσβάρος», ἐνίκησε τὴν «Ἀττίλα» μὲ 5 τέρματα ἔναντι 1.

—Πυγμαχικὰ νέα

Ὁ πυγμάχος Σάρκεη ἐνίκησε τὸν Ντελανέη, μὲ ὄκ ἄουτ εἰς τὸν πρῶτον γῦρον.

—Τὸ μάτς Παολίνο—Μπερταζόλλο, διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Εὐρώπης, ὡρίσθη διὰ τὴν 30 Ἰουνίου καὶ θὰ γίνῃ εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

—Ὁ πρώην πρωτοπυγμάχος τοῦ κόσμου, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ ὁριστικῶς τὴν πυγμαχίαν, χωρὶς νὰ διεκδικήσῃ καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Τούνεη τὸν τίτλον τοῦ παγκοσμίου πρωταθλήματος.

—Οἱ «Φίλαθλοι» Πειραιῶς

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα, τὴν ὑπὸ ἐπωνυμίαν «Φίλαθλοι» Πειραιῶς, ἐπανασυγκρότησιν τοῦ γνωστοῦ Πειραϊκοῦ σωματείου.

Τὸ πρῶτον νέον συμβούλιον τοῦ ἐπανιδρυθέντος σωματείου ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Σταθοπούλου, προέδρου, Λογοθέτη ἀντιπροέδρου, Κοντοῦ, Γεν. γραμματέως, Τσουκαρᾶ, ταμίου, Μεταξᾶ καὶ Γιαννοπούλου ἐφόρων καὶ Μαγιάτη, Κοτομάτη, Πορτοκαλᾶ συμβούλων.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόσκλησις

Τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν καλεῖ συμφώνως τῷ νόμῳ τὰ μέλη τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος εἰς συνέλευσιν γενησομένην τὴν προσεχῆ Πέμπτην, 10 τρέχοντος, καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Μεγάρου αὐτοῦ (Ἀμερικῆς 8) πρὸς ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1928—1929 καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς προηγουμένης χρήσεως.

Ἀθῆναι τῇ 8)5)1928.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Δὶς Σοφία Βερώνη

Τετράστιχα τῆς ὑπερεπιθεωρήσεως ποὺ παίζεται στὸ «ΜΟΝΤΙΑΛ».

Γὲς ὁ γὲς
μὲ τσάρλεστον καὶ φοῦντα φὲς
ντάτσ ὁ γὲς
ἀμερικάνος ντιστεγκὲς
ἀκουγώμαστε
κι' ἐξηγιώμαοτε
μὲ μάτσο τὰ δολλάρια βρὲ ὅτι ὥρα θές.

(Ἀπὸ τὸν Ἀχέπα)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Οἱ φιλανθεῖς τοέλατε

Ὁ Φλεριανὸς ὥρισεν ἀπὸ σήμερον εἰς τὸ ἥμισυ τὴν ἀξίαν ὅλων τῶν κομμένων λουλουδιῶν ἕνεκα τῆς μεγάλης παραγωγῆς εἰς τοὺς ἐκτεταμένους κήπους του.

Δικηγόροι

Χαρ. Χαραλάμπους Δικηγόρος Ποινικολόγος. Γραφεῖα: Ὁδὸς Νοταρᾶ 60, ὄπισθεν Δημοτικοῦ Θεάτρου ἐν Πειραιεῖ.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν λατρευτὸν μας σύζυγον, πατέρα καὶ θεῖον

ΣΤΕΦΑΝΟΝ Ι. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΗΝ
(Δικηγόρον)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἀθῆναι τῇ 8 Μαΐου 1928

Ἡ σύζυγος: Τὰ τέκνα: Οἱ συγγενεῖς. (Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι)

Τὴν πολυαγαπημένην μας σύζυγον, μητέρα, θυγατέρα καὶ ἀδελφὴν

ΜΑΡΙΑΝ ΚΥΡ. ΠΕΡΙΜΕΝΗ

θανοῦσαν χθὲς ἐν Κηφισιᾷ κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης (Πλάκα).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1928.

Ὁ σύζυγος Κυριάκος Π. Περιμένης. Τὰ τέκνα Δούλα, Φιφή, Ἀλίκη. Οἱ γονεῖς Δημήτριος Δημητρᾶκος, Κυριακούλα Δημητράκου, Παναγιώτης Περιμένης, Παρασκευὴ Περιμένη. Οἱ ἀδελφοὶ Πέτρος Δ. Δημητρᾶκος, Σπῦρος Δημητρᾶκος, Λεωνίδας Δημητρᾶκος, Βασιλικὴ Δημητράκου, Ἑλένη Δημητράκου, Ἔλλη Δημητράκου. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἀνεψιοί.

CAPRICE

Λόγῳ τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας τὴν ὁποίαν ἐσημείωσεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἔκθεσιν τοῦ Ζαππείου ἡ διάλεξις «περὶ Παρισινῆς κομψότητος καὶ γραμμῆς κατὰ τὸ 1928» ὑπὸ τῆς κ. Daniele Darmody τοῦ θεάτρου «Gymnase» καὶ ἀπαγγελίας ὑπὸ τῆς δος Yana Novia τοῦ θεάτρου «Antoine», συνοδευομένη μὲ ἐπιδείξεις μοντέλλων τῆς Παρισινῆς Haute Luxe, καὶ κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ Caprice τὴν Πέμπτην 10ην Μαΐου ὥραν 6 1)2 μ.μ. Κρατήσατε θέσεις.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Γενικὸς Διευθυντὴς Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΤΤΙΚΟΥ

Κυριακὴ 13 Μαΐου ὥραν 10 3)4 π. μ.

Ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ διασήμου Συνθέτου καὶ Διευθυντοῦ τῆς Ὀρχήστρας Colonne

κ. GABRIEL PIERNÉ

Μέλους τοῦ Ἰνστιτούτου

ΔΕΚΑΤΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
(1893 — 1928)

Σολίστ:
Ὁ καθηγητὴς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
κ. ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ
πιάνο

Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 50, 75, 100, 125, 150 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Φεξῆ καὶ τὴν δὲ ἡμέραν τῆς συναυλίας εἰς τὸ «Ἀττικόν».

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἀνακοίνωσις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων ὅτι κατόπιν τῆς ἐνάρξεως τῆς πληρωμῆς τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου ἤρθησαν πᾶσαι αἱ ἀναστολαὶ πληρωμῆς αἱ ἐκκρεμοῦσαι κατὰ δικαιούχων καταχωρημένων εἰς τὸ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τοῦ Μητρώου καὶ ἐπιληφθεῖσαι συνεπείᾳ τοῦ ἐκπροθέσμου τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως, βάσει τῆς ὁποίας κατεχωρήθησαν.

Οἱ ὡς ἄνω δικαιοῦχοι θὰ εἰδοποιηθοῦν περὶ τῆς ἄρσεως τῆς ἀναστολῆς των καὶ δι' εἰδικοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐγγράφου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Μητρώου.

Κατόπιν τῆς τοιαύτης κατ' ἀρχὴν ἄρσεως τῶν ἀναστολῶν λόγῳ ἐκπροθέσμου τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως συνιστᾶται εἰς τὸν δικαιοῦχον προσφυγικὸν κόσμον νὰ ἀπευθύνηται προσωπικῶς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς διακανονισμὸν τῆς ὑποθέσεώς του καὶ νὰ μὴ καταφεύγῃ εἰς τρίτα πρόσωπα πρὸς ἀποφυγὴν ἐκμεταλλεύσεως.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

Τὸ 1ον δόντι! ὁ Μπεμπὲς θὰ πάρῃ τὸν 1ον χυλὸν

ΦΩΣΦΑΤΙΝΗΣ ΦΑΛΙΕΡ

τοῦ περιφήμου θρεπτικοῦ ἀλεύρου ποῦ συμπληρώνει τὸ καλὸν γάλα καὶ προσφέρει εἰς τὸ παιδί, ὑπὸ τὴν πλέον εὐχάριστον μορφήν, ὅλα τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα καὶ τὰς βιταμίνας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν τελείαν ἀνάπτυξιν του. — Διευκολύνει τὴν ὀδοντοφυΐαν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀστῶν. — Δίδει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑγείαν.

Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον φωσφατίνη
Η ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ ΦΑΛΙΕΡ
(Σῆμα κατατεθὲν)
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις

ΦΟΙΝΙΞ

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ Φθισιάτρου — Τέρμα Πατησίων
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Κλίναι Α', Β', Γ' θέσεως Τιμαὶ προσιταί. Τεχν. πνευμοθώραξ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	" 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	" 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ

δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν σας πρὸς τὸ "ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ" τῆς "ΠΡΩΪΑΣ" παρέχον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.

ΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩ 1958

Η ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Η ΑΓΓΛΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΕΙΡΑ.—Η ΙΤΑΛΙΑ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ.—ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑ.—Η ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.—Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ.—ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΩΛ ΜΟΡΑΝ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΑΣ ΦΥΛΑΞΗ ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΡΤΑΡΙ ΤΟΥ, ΔΙΑ ΝΑ ΤΟ ΞΑΝΑΔΙΑΒΑΣΗ ΤΩ 1958

Εἰς τὴν Εὐρώπην, αἱ παλαιαὶ ἰδέαι περὶ ἐλευθερίας, δημοκρατίας, καθολικῆς ψηφοφορίας, ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν κομμάτων τοῦ μετριοπαθοῦς προτεξιονισμοῦ ἐξηφανίσθησαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχουν ἀκόμη. Τὸ ἄτομον θὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ὁλότητα. Τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας θὰ ἐπικρατήσῃ παντοῦ.

Ἡ Μόσχα θὰ εἶναι πάντοτε μπολσεβικική, ἀλλ' ἡ ἕνωσις τῶν ρωσσικῶν σοβιετικῶν δημοκρατιῶν θὰ ἔχῃ χάσει πολλὴν ἀπὸ τὴν λάμψιν της. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ἡμισείας ἐκτάσεως τῆς Σιβηρίας, κυριευθησομένης ὑπὸ τῆς Ἰαπωνίας, ἡ Οὐκρανία, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ λευκή, ἡ ἀνεξαρτησία τῶν κρατῶν ἐκείνων τοῦ Καυκάσου, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἔχουν καταληφθῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων, θὰ μειώσουν τὴν ζωτικότητα τῆς Γ' Διεθνοῦς. Μόνον εἰς τὴν Κίναν καὶ εἰς τὰς ἀποικίας, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν φυλῶν, θὰ ἐξακολουθῇ ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς ἀστικῆς τάξεως. Αἱ συγκρούσεις μεταξὺ τῶν φυλῶν δὲν θὰ ἔχουν εἰσέλθει ἀκόμη εἰς τὴν ὀξυτέραν φάσιν των, πρᾶγμα ποὺ θὰ συμβῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Ἡ Γερμανία θὰ ἴδῃ τὸ δημοκρατικὸν καθεστὼς νὰ ἐγκαθιδρύεται ὁριστικῶς. Οἱ ἐξτρεμισταὶ τῆς δεξιᾶς θὰ χάσουν τοὺς ὀπαδοὺς των. Ἡ γερμανικὴ δημοκρατία θὰ εἶνε σοσιαλίζουσα, ἐμπορική, ἑβραϊκὴ καὶ πολὺ ἀμερικανική. Ἡ προσάρτησις τῆς Αὐστρίας θὰ ἔχῃ ἤδη συντελεσθῇ τῷ 1935.

Ἡ Ἀγγλία θὰ παραχωρήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ὑπεροχήν της εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Αἱ κτήσεις θὰ καταστοῦν ξέναι πρὸς τὴν ζωὴν τῆς μητροπόλεως. Αἱ ἀποικίαι, χάρις εἰς τὰς τοπικὰς βιομηχανίας των, θὰ καταστοῦν αὐτάρκεις. Ἡ ἀποικιακὴ αὐτοκρατορία θὰ μεταβληθῇ εἰς ἕνα ἀκαθόριστον συνεταιρισμόν, ἄνευ πολέμων καὶ ἐπαναστάσεων, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων.

Βλέπω τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν κυριαρχοῦσαν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Θὰ ἔχῃ πληθυσμὸν ἄνω τῶν ἑξήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων, θὰ ἔχῃ τὸν δεύτερον πολεμικὸν στόλον τῆς Εὐρώπης καὶ τὸν τρίτον ἐμπορικὸν στόλον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου (τὸν ὁποῖον κατέχει ἀπὸ τοῦ 1927). Ἡ Αἴγυπτος, ἡ Συρία, ἡ Ἀλβανία καὶ ὅλα τὰ Βαλκανικὰ Κράτη θὰ ὑφίστανται τὴν πολιτικὴν ἐπιρροήν καὶ τὴν βιομηχανικὴν διείσδυσίν της. Συνεπείᾳ μιᾶς τελωνειακῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἡ Τεργέστη θὰ ἔχῃ καταστῇ ἕνας μεγάλος ἐλεύθερος ἐξαγωγικὸς λιμήν. Δὲν θὰ γίνῃ πόλεμος μὲ τὴν Γαλλίαν. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα θὰ διαμελισθῇ.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ φθάσουν, κατὰ τὸ 1958, εἰς τὸ κατακόρυφον ἑνὸς ἰμπεριαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἕνα αἰῶνα. Θὰ καταλάβουν, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, ὁλόκληρον τὴν Κεντρικὴν Ἀμερικὴν καὶ τὰ προϊόντα των θὰ κατακτήσουν ὁλόκληρον τὴν Νότιον Ἀμερικήν. Κανεὶς λαὸς εἰς τὴν ἱστορίαν δὲν θὰ ἔχῃ θαυμασθῇ τόσον ἀπὸ τὰ πλήθη, καὶ δὲν θὰ ἔχῃ τόσον μισηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ παλαιοῦ κόσμου. Δὲν θὰ γίνῃ πόλεμος μὲ τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ Ἀγγλία, ἥτις δὲν θὰ εἶνε πλέον θαλασσοκράτειρα, θὰ εἶναι ὁ πιστὸς ὑπασπιστὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Εὐρώπῃ. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ κάμουν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας, διότι ἡ τελευταία, μὴ συναντῶσα ἐμπόδια ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας, θὰ εἰσδύσῃ μέχρι τοῦ Κέντρου τῆς Σιβηρίας, ἡ ὁποία θὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ μία ἀποικία, ποὺ θὰ ἐκμεταλλεύωνται οἱ Κίτρινοι.

Ἡ δυτικὴ Ἀφρικὴ θὰ διαιρεθῇ εἰς νομοὺς καὶ οἱ μαῦροί της θὰ καταστοῦν Γάλλοι πολῖται καὶ ἐκλογεῖς. Ἀπὸ τοῦ 1940 θὰ σχηματισθῇ μία ἀνεξάρτητος δημοκρατία νέγρων. Ἡ Ἀφρικὴ τοῦ Ἰσημερινοῦ, ἡ ὁποία θὰ μείνῃ γαλλική, θὰ λάβῃ μίαν μεγάλην οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν συνεπείᾳ τῆς ἐξαλείψεως τῆς ἀσθενείας τοῦ ὕπνου.

Ἐπαναστάσεις θὰ ἔχουν ἐκραγῇ εἰς τὴν Ὠκεανίαν, εἰς τὰς Ὀλλανδικὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν Ἰνδοκίναν καὶ τὴν Νότιον Κίναν. Οἱ στρατοὶ τῆς Αὐστραλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Νέας Ζηλανδίας θὰ ἐξολοθρεύσουν κολεκτικῶς τοὺς ἐπαναστάτας. Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Πολυνησίας θὰ ἐξαλειφθοῦν.

Εἰς τὴν Ἀσίαν, ἡ Βόρειος Κίνα δὲν θὰ ὑφίσταται πολιτικῶς, θὰ ἔχῃ καταστῇ ἰαπωνική. Ἡ Νότιος Κίνα, ἀνεξάρτητος, θὰ ἐξαπλωθῇ πρὸς τὸ Τογκῖνον καὶ τὸ Ἀννάμ. Ἡ Ἀγγλία θὰ διατηρῆται ἀκόμη εἰς τὰς Νοτίους καὶ Ἀνατολικὰς Ἰνδίας. Τὸ Ἀφγανιστὰν θὰ ἔχῃ κυριεύσει τὴν Περσίαν, τὴν Βόρειον Ἰνδίαν καὶ θὰ καταστῇ ἕνα μεγάλον μπολσεβικικὸν καὶ στρατιωτικὸν βασίλειον.

Ἡ Γαλλία θὰ ἀριθμῇ πάντοτε 40 ἑκατομμύρια κατοίκων. Θὰ εἶναι ἕνα ἔθνος, ποὺ θὰ ἔχῃ παραιτηθῇ τῶν μεγάλων σχεδίων του καὶ θὰ κυβερνᾶται ἀπὸ ἕνα περίφροντι πλῆθος, ἀγωνιζόμενον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ διορθώσῃ τὴν φύσιν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἀνισότητας μεταξὺ τῶν πολιτῶν. Εἰς τὴν ποσοτικήν, δύο συνδυασμοὶ θὰ ἔρχωνται ἀλληλοδιαδόχως, εἰς τὴν ἀρχήν: ὁ ἕνας, ἐπαρχιακός, διεθνιστής, ἐργατικός, σοσιαλίζων, ὁ ὁποῖος θὰ συμπαθῇ τὴν Μόσχαν. Ὁ ἄλλος, παρισινός, μὲ μεγαλυτέραν ὄρεξιν διὰ τὸ χρῆμα παρὰ διὰ τὴν ἐργασίαν, φαιδρός, ἄνευ ἀρχῶν, γεμᾶτος σεβασμὸν πρὸ τοῦ δολλαρίου καὶ ἠθικῶς πολὺ «φιλελεύθερος». Σχεδὸν ὅλοι οἱ κυβερνῶντες θὰ εἶναι ἡλικίας κάτω τῶν 40 ἐτῶν. Θὰ γίνουν ὑπουργοὶ 40 ἐτῶν, βουλευταὶ 20 καὶ πρέσβεις 35 ἐτῶν. Αἱ γυναῖκες θὰ ψηφίζουν. Ἡ πλουσία τάξις θὰ ἐξαφανισθῇ. Πολλοὶ δραστήριοι Γάλλοι θὰ ἔχουν ἐγκατασταθῇ εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία ἠρίθμει τῷ 1928 ἕνα ὑπάλληλον μεταξὺ τριῶν κατοίκων, θὰ ἀριθμῇ τότε τρεῖς ὑπαλλήλους κατὰ κάτοικον. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι θὰ εἶναι ἐπιθεωρηταὶ καὶ ἐλέγκται. Θὰ ἔχῃ ἐξαφανισθῇ ἡ μεγάλη ἰδιοκτησία (ἄνω τῶν πεντακοσίων ἑκταρίων). Τὸ Παρίσι θὰ ζῇ πάντοτε ἀπὸ τὴν πολυτέλειαν, ἀλλ' ἡ πολυτέλεια αὐτὴ θὰ χρησιμοποιεῖται μόνον διὰ τὴν ἐξαγωγήν.

* * *

Τὸ ἐπίπεδον τῶν σπουδῶν θὰ ἐκπίπτῃ, ὅσον περισσότερον θὰ ἀναπτύσσεται ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις. Ἡ ἐφημερὶς θὰ θεωρῆται ὡς ἡ ἀνωτέρα πνευματικὴ τροφή. Ἡ παλαιὰ γαλλικὴ ἀριστοκρατία, ἡ πολιτισμένη καὶ ἰσόρροπος, θὰ ἔχῃ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ μίαν νέαν, περισσότερον πνευματώδη, ἀλλὰ τῶν ἄκρων. Τὸ πνεῦμα θὰ καταστῇ ἐπιθετικόν, βίαιον, ὀξύ, μιᾶς δηκτικότητος καὶ μιᾶς λεπτότητος ὄντως ταλμουδικῆς. Τὰ μυθιστορήματα θὰ εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον κακογραμμένα ἡ μόδα των θὰ ἐπικρατήσῃ δεσποτικῶς. Διαρκεῖς ἐπιτυχίαι, θρίαμβοι χωρὶς ἐπαύριον. Πολλὰ βιβλία εὐχάριστα, ἀλλὰ μέτρια. Εἰς τὴν τέχνην θὰ βασιλεύῃ τὸ ἐκλαϊκευτικὸν πνεῦμα. Ἡ ζωγραφική, μετὰ τὴν μεγάλην ἐποχὴν τῶν Σεζὰν-Πικασὸ θὰ παρακμάσῃ.

Τὸ θέατρον θὰ παραχωρήσῃ ὁριστικῶς τὴν θέσιν του εἰς τὸν κινηματογράφον καὶ τὸ μιούζικ-χώλ καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ παρὰ ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ «θεάτρου τέχνης». Ὁ Προύστ θὰ μελετᾶται εἰς τὰ Πανεπιστήμια· μαζὶ μὲ τὸν Ἀνατὸλ Φρὰνς θὰ θεωρῆται ὡς ὁ τελευταῖος κλασσικός. Ὁ «Τριστᾶνος», ὁ «Πελλέας» καὶ ἡ «Στέψις τοῦ Ἔαρος» θὰ θεωροῦνται ὡς τὰ τρία μουσικὰ ἀριστουργήματα τῆς τελευταίας ἑκατονταετίας. Ἡ μουσικὴ καὶ τὸ σπὸρ θὰ εἶναι αἱ δύο ἀπολαύσεις τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Γαλλία θὰ εἰδικευθῇ εἰς τὴν εὔθυμον μουσικήν. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὰς ἀρχαιότητας θὰ γίνῃ μεγαλυτέρα. Ἡ ἀντίκες θὰ πωλοῦνται εἰς ἀπιστεύτους τιμάς. Ἡ ζωγραφικὴ θὰ παρακμάσῃ. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία θὰ φθάσῃ εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης της. Αἱ ἐκλογαί της θὰ καταστοῦν ἐθνικὰ γεγονότα. Τὰ μέλη της θὰ εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συγγραφεῖς. Ἡ πραγματικὴ τέχνη θὰ φυγαδευθῇ εἰς τὴν ποίησιν, μίαν ποίησιν σκοτεινήν, ἀσαφῆ, ἕνα εἶδος ἱερᾶς μανίας.

* * *

Ἡ ἀεροπορία θὰ ἔχῃ λάβει μοναδικὴν ἔκτασιν. Οἱ σιδηρόδρομοι καὶ τὰ ἀτμόπλοια θὰ χρησιμοποιοῦνται μόνον εἰς τὴν μεταφορὰν βαρέων ἐμπορευμάτων. Τὰ πλοῖα δὲν θὰ ἔχουν πλέον ἱστούς. Ἡ Νίκαια θὰ εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 3 ὡρῶν ἀπὸ Παρισίους. Μία μόνη πόλις θὰ ἐξαπλοῦται μεταξὺ Μασσαλίας καὶ ἰταλικῶν συνόρων, ὡς ἀληθὴς λαϊκὸν προάστειον. Ἐκεῖνοι ποὺ θὰ διαχειμάζουν πολυτελῶς θὰ κατοικοῦν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νίγηρος. Θὰ ὑπάρχουν πολλαὶ ἀναχωρήσεις καθημερινῶς δι' Ἀμερικήν. Γραμμὴ τοῦ Βορρᾶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον. Τὰ ἀεροπλάνα τῆς γραμμῆς Νέας Ὑόρκης θὰ διέρχωνται ἀπὸ τὰς Ἀζόρας καὶ ἀπὸ ἄλλας δύο μεγάλας νήσους.

Τὰ σπὸρ θὰ ἀπασχολοῦν σοβαρῶς τὸ παγκόσμιον κοινόν. Θὰ φθάσουν εἰς βαθμὸν προετοιμασίας καὶ ἀποτελεσματικότητος ἀγνώστου ἀκόμη. Ὁ ἠλεκτρισμὸς θὰ δεσπόζῃ. Ἡ πρόβλεψις τοῦ καιροῦ θὰ εἶνε δυνατὴ πρὸ ἑβδομάδος. Χάρις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ραδιοφώνου, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ κατακτήσει τὸν κόσμον, ἡ δημοσιογραφία, ἡ ρητορική, ἡ ἀπαγγελία θὰ ἐξελιχθοῦν θαυμασίως.

Ἡ ἰατρικὴ δὲν θὰ περιλαμβάνῃ πλέον εἰμὴ ψυχιάτρους, νευρολόγους, καρδιολόγους καὶ στομαχολόγους. Τὰ σανατόρια καὶ τὰ ἰνστιτοῦτα καλλονῆς θὰ πολλαπλασιασθοῦν ἀπεριορίστως.

Μόνον αἱ ἐπαρχίαι θὰ ἔχουν ἀκόμη ὀλίγους ὑπηρέτας. Ἡ ἀτομικὴ μαγειρικὴ θὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς συλλογικῆς τοιαύτης. Ὅλαι αἱ νεωτερίζουσαι οἰκίαι θὰ ἔχουν τὸ ἑστιατόριόν των, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποστέλλῃ τὸ φαγητὸν εἰς ἕκαστον πάτωμα. Οἱ σοφέρ θὰ ἔχουν ἐξαφανισθῇ. Κατάχρησις τοξικῶν, ζαχαρωτῶν, ἀρωμάτων, ναρκωτικῶν· διαρκὴς χρῆσις τοῦ πάγου. Τὸ Παρίσι θὰ ἐρημοῦται κατὰ τὰ Σαββατοκύριακα ὅπως τὸ Λονδῖνον καὶ ἡ Νέα Ὑόρκη. Οἱ καλλιτέχναι καὶ οἱ συγγραφεῖς θὰ κατοικοῦν καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἐξοχήν, εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἢ τὰς Βερσαλλίας, δυτικῆς συνοικίας τῆς πρωτευούσης, ἡ ὁποία τότε θὰ ἀριθμῇ δέκα ἕως δώδεκα ἑκατομμύρια κατοίκων. Αἱ κατοικίαι θὰ ἔχουν δύο δωμάτια. Ὑπόγεια δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον. Αἱ ὑπὸ τὸ ἔδαφος κατοικίαι θὰ ἔχουν πολλὰ πατώματα. Κρεββατοκάμαραι καὶ τραπεζαρίαι θὰ ἔχουν ἐξαφανισθῇ. Ἡ δημοσία γνώμη θὰ ἀπαιτήσῃ καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάργησιν τῆς θήρας καὶ τῶν ταυρομαχιῶν.

Θὰ ἀγαποῦν τὰ ζῷα. Οἱ κῆποι θὰ εἶνε πολυαριθμότεροι καὶ λαμπρότεροι τῶν σημερινῶν. Τὸ παλαιὸν γαλλικὸν γεῦμα θὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὸ βιαστικὸν ἀγγλικὸν κατὰ τὴν μίαν· ἡ ἡμερησία ἐργασία θὰ διαρκῇ ἄνευ διακοπῆς ἀπὸ τὰς ἐννέα ἕως τὰς πέντε κατὰ γενικὸν κανόνα, αἱ ὧραι τοῦ γεύματος δὲν θὰ ἔχουν πλέον σπουδαιότητα. Ἡ ξυλεία καὶ αἱ πέτραι θὰ θεωρῶνται ὡς ὑλικὰ πολυτελείας. Οἱ οἰκίαι καὶ τὰ ἔπιπλα θὰ εἶνε ἀπὸ σίδηρον καὶ τσιμέντο. Τὸ μαλλὶ καὶ ἡ μέταξα θὰ ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ τεχνητὰς ὕλας. Τὸ ἄμυλον, ἡ ζάχαρις, τὸ λίπος, θὰ ἐξάγωνται χημικῶς.

Ὁ ἔρως θὰ ἔχῃ παύσῃ νὰ εἶνε ἡ φλέγουσα ὑπόθεσις, ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ ψυχικὸς ἔρως θὰ θεωρῆται ὡς στερούμενος σπουδαιότητος. Τὰ διαζύγια θὰ εἶνε τόσον συχνὰ ὅσον καὶ οἱ γάμοι. Ἀνάπτυξις τῆς εὐγονίας καὶ τῆς ὡραιότητος. Οἱ συφιλιδικοί, οἱ ἐπιληπτικοὶ καὶ οἱ ἀλκοολικοὶ θὰ ἔχουν τεθῇ ἐκτὸς νόμου, ὅσον ἀφορᾷ τὸν γάμον. Πολλαὶ χῶραι θὰ καταργήσουν τὰ οἰνοπνευματώδη. Εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς Βορείου καὶ ἀνατολικῆς Εὐρώπης θὰ ἐπιτρέπεται ὁ γάμος μεταξὺ ὁμοφύλων, εἰς ἄλλας, εἰς τὴν Νότιον Εὐρώπην, αἱ παρὰ φύσιν συνήθειαι θὰ τιμωροῦνται αὐστηρότατα. Οἱ ἄνδρες θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνδύωνται ὡς γυναῖκες καὶ αἱ γυναῖκες ὡς ἄνδρες. Τὸ πλεῖστον τῶν γυναικῶν θὰ φοροῦν παντελόνια. Πολλοὶ ἄνδρες, τοὐλάχιστον εἰς τὴν Γαλλίαν, θὰ φοροῦν ρόμπες. Θὰ ὑπάρχουν γυναῖκες διπλωμάτιδες, συμβολαιογράφοι, στρατιῶται, διευθύντριαι Τραπεζῶν καὶ ὑπουργείων. Ἡ πίστις τοῦ καθολικισμοῦ θὰ ἐλαττωθῇ μεταξὺ τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ θὰ αὐξηθῇ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων. Θὰ γίνουν ἀναρίθμητοι αἱρέσεις. Αἱ θρησκεῖαι τῶν Ἀνατολιτῶν καὶ ὁ πνευματισμὸς θὰ ἀποκτήσουν πολλοὺς ὀπαδούς.

PAUL MORAND

ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "ΓΚΡΕΚΑ"

Διάφοροι ἐπιτήδειοι καὶ τυχάρπαστοι ἐκμεταλλευόμενοι τὸ κῦρος τῆς Ἑταιρείας μας ἐνέπαιξαν καὶ ἐμπαίζουν ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους κλείοντες συμφωνίας διὰ διαφημίσεις ὡς δῆθεν ἀντιπρόσωποι Ἑταιρείας «ΓΚΡΕΚΑ»

ΔΗΛΟΥΤΑΙ

ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑταιρείας «ΓΚΡΕΚΑ» εἶνε ἐφωδιασμένοι διὰ πιστοποιητικοῦ καὶ συνάπτουν συμβάσεις ἐπὶ συμφωνητικῶν ἐντύπων τῆς Ἑταιρείας «ΓΚΡΕΚΑ» ΚΑΙ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΝ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΚΛΕΙΟΜΕΝΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΓΚΡΕΚΑ"
ΒΟΥΛΗΣ 15—ΑΘΗΝΑΙ
ΝΙΚΗΤΑ 1—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ: ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ

...ΕΙΣ ΚΡΑΝΙΟΥ ΤΟΠΟΝ...

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.—ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.—ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.—Η ΦΡΕΝΙΤΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ.—ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Καὶ ἐξηκολούθει δι' ἀδρῶν ἐπιχειρημάτων ὑποστηρίζων τὴν ἀνάγκην ὅπως τὸ πολιτικὸν ζήτημα μὴ συνδυασθῇ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ Θρόνου: Διὰ τῶν ἐκλογῶν ἔλεγε θ' ἀποφανθῇ ὁ Λαὸς περὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς πολιτείας αὐτῶν. Περὶ τοῦ Θρόνου δέον ν' ἀποφανθῇ ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπ' ἐρωτήματος αὐτοτελοῦς καὶ ἁπλοῦ. Ἡ στοιχειωδεστέρα πολιτικὴ ἀντίληψις, προσέθετε, ἐπιβάλλει ὅπως ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος τοῦ Θρόνου γίνῃ ἔξω πάσης πολιτικῆς διαπάλης. Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἡ λαϊκὴ θέλησις θὰ θέσῃ ἐπὶ τοῦ Θρόνου ἕνος εἶνε ἀναγκαῖον νὰ εἶνε Βασιλεύς, ὄχι ἑνὸς κόμματος, ἀλλὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων... Ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀναγκασθῇ νὰ δεχθῇ τὸ δημοψήφισμα, ἀφοῦ «ὁ ὑποψήφιός του διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον» βασιλόπαις Παῦλος ζητεῖ τοῦτο.

Εἰς τὴν πρόκλησιν ταύτην τοῦ Γούναρη ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησε:

«Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικοφρόνων μοῦ ἀποδίδει μίαν «διαστροφὴν» τῶν λόγων του, ἰσχυριζόμενος, ὅτι οὐδέποτε ὑπεστήριξεν, ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν πρέπει νὰ «εἰσηγῶνται τὴν γνώμην των εἰς τὸν Λαόν». Καὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν πρώτην ἀπάντησίν μου εἶχα παραθέσει ἐντὸς εἰσαγωγικῶν τὸ σχετικὸν μέρος τῶν δηλώσεών του. Τοῦτ' αὐτὸ πράττω καὶ σήμερον. Ἔγραφε λοιπὸν ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικοφρόνων εἰς τὰς πρώτας ἀνακοινώσεις του:

«Προσποιεῖται (ὁ κ. Βενιζέλος) ὅτι μὲ ἐλέγχει ὡς κηρύττοντα ὅτι δέον νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ λαϊκὴ θέλησις, καὶ μὴ ἀναλαμβάνοντα τὴν καθοδήγησιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Καὶ ὅμως γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι τὸ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενον εἶνε τὸ θεμελιῶδες δόγμα ἐντὸς πολιτειακοῦ καθεστῶτος ἀξίου τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Τόσον θεμελιῶδες καὶ τόσον σύμφυὲς πρὸς αὐτό, ὥστε ἡ κήρυξις αὐτοῦ θὰ ἦτο περιττολογία ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ Χώρᾳ.»

»Ἡ δημοσία γνώμη θὰ κρίνῃ ἂν διέστρεψα τοὺς λόγους τοῦ κ. Γούναρη, ἢ ἂν οὗτος συναισθανόμενος ἤδη τὴν πολιτικὴν ἔκπτωσιν, εἰς ἣν τὸν ἔφερεν ἡ διατύπωσις τοιαύτης γνώμης, παλινῳδεῖ χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ ἀνδρικὸν θάρρος νὰ ὁμολογῇ τὴν παλινῳδίαν.

»Ὁ κ. Γούναρης φαίνεται ὑποστὰς εὐχάριστον ἔκπληξιν, διότι μανθάνει ὅτι ἀποδέχομαι ἄνευ περιορισμοῦ ὡς κυρίαρχον τὴν λαϊκὴν θέλησιν ἐν παντὶ ζητήματι καὶ συνεπῶς καὶ ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου. Καὶ τὴν ἔκπληξίν του δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ἐξηγήσω ἐκ τοῦ ὅτι ἐπίστευσεν εἰς ὅσα οἱ φίλοι του τὸν ἐπληροφόρησαν κατὰ τὴν ἀπουσίαν του περὶ τῶν διαθέσεών μου. Διὰ νὰ τὸν καθησυχάσω ἐπομένως καθ' ὁλοκληρίαν τὸν πληροφορῶ ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ περὶ τῆς ρυθμίσεως τοῦ βασιλικοῦ ζητήματος θὰ ὑποταχθῶ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γενικωτέραν ἀπόφασίν του περὶ τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος θὰ ὑποβληθῶ εὐλαβῶς, καὶ ὅτι οὔτε δυνατὸν ἦτο νὰ σκεφθῶ πρὸς στιγμὴν κἂν ἄλλως. Ἐὰν αἱ περιστάσεις μὲ ἔφεραν νὰ ἐξεγερθῶ κατὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ἐν Κρήτῃ καὶ κατὰ τοῦ ἐκπτώτου Βασιλέως ἐν Ἑλλάδι, τοῦτο ἐγένετο διότι εἶχον τὴν συναίσθησιν ὅτι ἐξεγείρομαι ἐναντίον δεσποτῶν, ἀλλ' οὐδέποτε ἐσκέφθην νὰ ἐγερθῶ κατὰ τοῦ Λαοῦ, ἐφ' οὗ πάντοτε στηριζόμενος διεξήγαγον νικηφόρως τοὺς ἀγῶνας ἐκείνους.

»Ἴσως θὰ καθησυχάσω ἀκόμη περισσότερον τὸν κ. Γούναρην, διαβεβαιῶν αὐτὸν ὅτι, ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν εἶνε δυσμενὲς πρός με, δὲν θὰ θεωρήσω καθῆκόν μου νὰ ὑποταχθῶ ἁπλῶς εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, ἀλλὰ καὶ συνάγων τὰ λογικὰ συμπεράσματα τῆς ἐτυμηγορίας ταύτης, θὰ κατέλειπον ὁριστικῶς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν καὶ θὰ ἀπεσυρόμην εἰς μακρυνήν τινα γωνίαν, ὅπως διαγάγω τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου μου.

»Τῷ ὄντι, ἐὰν μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς μου, δι' ὧν τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐξετάθησαν μέχρι τῆς Προποντίδος καὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μ. Ἀσίας, ὁ Λαὸς μὲ ἀπεδοκίμαζε, τοῦτο θὰ ἐσήμαινεν ὅτι, ἐπιμένεις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς μου, δὲν ἐξεπροσώπησα τὰ αἰσθήματά του, καὶ ἡ κατ' ἐμοῦ ἀποδοκιμασία του, χωρὶς νὰ σημάνῃ ὅτι δὲν ἐπιδοκιμάζει καὶ δὲν χειροκροτεῖ τὸ ἔργον τῆς μεγεθύνσεως τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐσήμαινεν ὅμως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι ἀποδοκιμάζει τὸν ἐργάτην καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ τόσον σφοδρῶς, ὥστε νὰ μὴ τοῦ συγχωρῇ οὐδὲ τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας του.

»Μὲ τοιαύτην ἐτυμηγορίαν θὰ ἀναγνωρίσουν πάντες ὅτι, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἡλικίας μου, δὲν μοὶ ὑπολείπεται παρὰ νὰ ἀποσυρθῶ τῆς πολιτικῆς. Τοῦτο πράττων, θὰ ἔσωζα ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι καὶ τὴν περὶ τῆς χρηστότητος ἑνὸς τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀγαθὴν ὑπόληψιν τῶν ξένων, ἀφοῦ τὰς ἀμφιβολίας τῶν μεθ' ὧν διεπραγματεύθην τὰς συνθήκας τοῦ Νεϊγὺ καὶ τῶν Σεβρῶν, μήπως ἡ καθιερουμένη δι' αὐτῶν μεγέθυνσις τῆς Ἑλλάδος ἀποβῇ τελικῶς διὰ τῆς ἐπανόδου τοῦ ἐκπτώτου Βασιλέως εἰς ὠφέλειαν τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς, διέλυσα μόνον διὰ τῆς ἐν καλλίστῃ πίστει βεβαιώσεως, ὅτι τοιαύτη περιπέτεια ἦτο ἀπολύτως ἀποκεκλεισμένη.

»Ἐὰν δὲ ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐπλανήθην βεβαιώσας τοῦτο, μόνον διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πολιτικοῦ μου σταδίου δύναμαι νὰ ἐξαγοράσω ἠθικῶς τὴν πλάνην μου. Ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ἀποκρούω καθ' ὁλοκληρίαν τὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Γούναρη, ὅπως διαχωρίσῃ **τὸ βασιλικὸν ζήτημα ἀπὸ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς κατὰ τὸν πόλεμον πολιτείας τῶν διαφόρων πολιτικῶν παραγόντων, ὅπερ τίθεται ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ διὰ τῶν ἐκλογῶν.**

»Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικοφρόνων ζητῇ νὰ παρέλθῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ πικρὸν ποτήριον ὅπερ τοῦ προσφέρω, ἀξιῶν νὰ ἐκφράσω γνώμην ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ ζητήματος, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπιμένω εἰς τὴν προσφοράν μου.

»Δὲν δύναται ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιδράσεως ν' ἀρνηθῇ ὅπως ἐκφράσῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐγερθέντος ζητήματος, ἀφοῦ τοῦτο ἠγέρθη πρὸ τῶν ἐκλογῶν, καὶ ἀφοῦ ἄλλωστε ἂν τὸ ζήτημα τοῦτο τίθεται ἀπροσδοκήτως διὰ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, δὲν εἶνε τόσον ἀπροσδόκητον διὰ τὴν Ἀντίδρασιν, ἡ ὁποία τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον δὲν ἐθεώρησεν ὡς νόμιμον Βασιλέα, ἔχουσα διαρκῶς ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὸν Ἔκπτωτον.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος

»Ὁ κ. Γούναρης προτείνει νὰ διεξαχθοῦν μὲν αἱ ἐκλογαί, ὡς λυθοῦν τὰ λοιπὰ ζητήματα, ἅτινα χωρίζουν τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐπιφυλαχθῇ δὲ τὸ κυριώτερον τούτων, τὸ Βασιλικόν, ὅπως ἀποτελέσῃ τὸ ἀντικείμενον ἰδίου καὶ μεταγενεστέρου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος.

»Ἐὰν βέβαια σκοπὸς ἡμῶν ἦτο νὰ διαιωνίσωμεν τὴν πολιτικὴν ἀβεβαιότητα, καλύτερον μέσον δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴν τῆς γνώμης τῆς Ἀντιδράσεως. Ἀλλ' ἡ Χώρα ἔχει ὑπέρτατον συμφέρον νὰ ρυθμίσῃ τὸ ταχύτερον τὰ ἐσωτερικά της τοὐλάχιστον ζητήματα, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀπερισπάστως καὶ τὰ ἐξωτερικά, ὡς καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

»Οὐδὲ ὑποστηρίζεται, βέβαια, σοβαρῶς, ὅτι «τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς λυτέα ὑπὸ τοῦ Λαοῦ ζητήματα εἶνε ἀπολύτως διαφόρου φύσεως ἀπὸ τὸ ζήτημα τοῦ Θρόνου». Τοὐναντίον, τὸ κύριον ζήτημα ὅπερ διὰ τῶν ἐκλογῶν προβάλλεται ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ πρὸς λύσιν, εἶνε τοῦτο. Ἐδικαιοῦτο ὁ πρώην Βασιλεὺς καὶ μετὰ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν τῆς 31 Μαΐου 1915 νὰ προβῇ εἰς δευτέραν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ ἐπιβάλῃ, λόγῳ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀποκλειστικῆς εὐθύνης του, τὴν προσωπικήν του πολιτικήν, δι' ἧς ὠθεῖτο ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἡττηθέντων, καὶ συνεπῶς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἀντιταχθὲν κατὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἐξεπροσώπησε τὴν γνώμην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἢ ἐνήργησεν ἁπλῶς ὑπὸ τὴν ἄνεσιν ἑνὸς τυράννου, οἷος καταγγέλλομαι ὅτι εἶμαι ἐγώ; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα.

»Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Γούναρη «ὅτι διὰ τῶν ἐκλογῶν θὰ ἀποφανθῇ ὁ Λαὸς περὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς πολιτείας αὐτῶν» ἠχεῖ ὡς πικρὰ εἰρωνεία. Ὅταν ὁ κ. Γούναρης δημοσίᾳ ὑπεστήριξε κατὰ τὸ 1915, ὅτι ἀκολουθεῖ «τὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως», ἔπρεπε ν' ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἂν ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἀπετύγχανεν, ἡ ἀποτυχία θὰ συνεπήγετο καὶ πολιτικὰς εὐθύνας διὰ τὸν εἰσηγηθέντα καὶ ἐπιβαλόντα αὐτὴν Μονάρχην, ἀφοῦ οὗτος διὰ τῆς πολιτικῆς ἀνανδρίας τῶν συμβούλων του ἔμενεν ἀκάλυπτος.

»Ἔπειτα ἡ πρότασις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἐθνικοφρόνων ἔχει ἄλλο οὐσιωδέστατον μειονέκτημα, ὅτι ἀντίκειται εἰς τὸ Πολίτευμα ἡμῶν. Τὸ Σύνταγμα ὁρίζει πῶς γίνεται ἡ ἐκλογὴ Βασιλέως.

»Κατὰ τὸ ἄρθρον 52, ὁσάκις παραστῇ τοιαύτη περίστασις «ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἓν μετὰ τῆς Βουλῆς συνερχόμενοι ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου, διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας».

»Ὡς βλέπει ὁ κ. Γούναρης, τὸ πολίτευμα ἡμῶν ὄχι μόνον ἀποκρούει τὴν διὰ δημοψηφίσματος ἐκλογὴν Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ φανερὰν ψηφοφορίαν ἐπιβάλλει, μὴ δυναμένην νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὴν κάλπην, ὁποίαν προτίθεται νὰ ἐκθέσῃ ὑπὲρ τοῦ Ἐκπτώτου Βασιλέως. Ἐπὶ πλέον δὲ τὸ Σύνταγμα σοφῶς προέβλεψεν ὅτι, καὶ περὶ νέου Βασιλέως προκειμένου, δὲν δύναται ἁπλῆ πλειοψηφία νὰ ἐπιβάλῃ ἀπολύτως τὰς γνώμας της, ἐκτὸς ἂν ἡ μειοψηφία εἶνε πολὺ ἀσθενής. Ἐὰν δὲ τοιαύτη εἶνε ἡ διάταξις τοῦ Συντάγματος προκειμένου περὶ ἐκλογῆς νέου Βασιλέως μὴ ἔχοντος ἀντιπαθείας ἐν τῷ τόπῳ, φαντάζεται ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικοφρόνων, ὅτι ὁ Ἔκπτωτος Βασιλεύς, ὅστις, βοηθούσης τῆς πολιτικῆς ἀνανδρίας τῶν ἀντιπάλων μας, κατέστη οὐσιαστικῶς ἀρχηγὸς καὶ ἀντίπαλος ἑνὸς ἄλλου μεγάλου κόμματος, δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν Θρόνον δι' ἁπλῆς πλειοψηφίας;

»Πιστεύει πράγματι, ὅτι οὕτως ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος τοῦ Θρόνου θὰ ἐγίνετο ἔξω πάσης κομματικῆς διαπάλης, ὡς δογματίζει, καὶ ὅτι ὁ οὕτω τεθησόμενος ἐπὶ τοῦ Θρόνου θὰ εἶνε Βασιλεὺς οὐχὶ ἑνὸς κόμματος, ἀλλὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων;

»Ὡς ἀρχηγὸς δὲ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων δηλῶ, ὅτι πρὸ τοῦ Λαοῦ θέτομεν τὸ ζήτημα, ὅπερ ἐμφανίζει ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, καὶ δηλῶ ὅτι, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὁ ἀποθανὼν Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ὑπῆρξε νόμιμος Βασιλεύς, κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πατρός του νὰ ὁμόσῃ τὸν ὅρκον τοῦ Βασιλέως καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὰ βασιλικὰ καθήκοντα καὶ συνεπῶς κληρονόμος αὐτοῦ εἰς τὸν Θρόνον εἶνε ὁ νεώτερος ἀδελφός του.

Δηλῶ ἀκόμη ὅτι, καθὼς πιστεύω ἀκραδάντως, ἐνδεχομένη ἐπάνοδος τοῦ ἐκπτώτου Βασιλέως **θὰ ἀπετέλει τὸ σύνθημα ἐξυτάτων ἐμφυλίων σπαραγμῶν**, καὶ στεροῦσα τὴν Ἑλλάδα τῶν φίλων καὶ συμμάχων της, θὰ τὴν ὡδήγει ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου εἰς ἐξωτερικὰς καταστροφάς. **Ἑπομένως οἱ ψηφίζοντες ὑπὲρ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ ψῆφος των ἔχει καὶ ταύτην τὴν ἔννοιαν, ὅτι εἰς τὸν Θρόνον δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ὁ ἔκπτωτος Βασιλεύς.**

Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας ἐλπίζω νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικοφρόνων ὅτι, ἂν ὁ Λαὸς διὰ τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν ἐκδηλώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἡ ψῆφος του θὰ εἶνε σαφὴς ἐτυμηγορία, ὅτι δὲν ἐγκρίνει τὰς διεκδικήσεις τοῦ ἐκπτώτου ἐπὶ τοῦ Θρόνου.

»Ἐὰν ὁ Λαὸς παρεῖχε διὰ τῶν ἐκλογῶν τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἐθνικοφρόνων, θὰ ἐδίδετο τότε εἰς τοῦτον ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκθέσῃ κάλπην ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐὰν ἐννοεῖται καὶ μετὰ τὴν δήλωσιν ὅτι οὐχὶ μόνον δὲν θὰ προσκρούσῃ εἰς ἀντίδρασίν μου, ἀλλὰ θὰ μὲ εὕρῃ ἀποσυρόμενον εἰς μακρυνήν τινα γωνίαν, αἰσθάνεται τοὺς ὤμους του ἀρκούντως ἰσχυροὺς διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοιούτου κατὰ τῆς Πατρίδος ἐγκλήματος.»

Καὶ ἡ συζήτησις ἔκλεισε διὰ τῶν ἀκολούθων δηλώσεων τοῦ Γούναρη:

«Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησε χθὲς εἰς τὰς προχθεσινὰς δηλώσεις μου. Δι' αὐτῶν τῷ ἔθετον δύο ἐρωτήματα: τὸ πρῶτον ἦτο, «δέχεται τὸ δημοψήφισμα»; τὸ δεύτερον ἦτο «ἐξακολουθεῖ ἔχων ὑποψήφιόν του διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον τὸν Βασιλόπαιδα Παῦλον», ἢ διότι ἐζήτησα δημοψήφισμα τὸν καθῄρεσε τῆς Βασιλείας ἢ τῆς ὑποψηφιότητος; Διότι κανεὶς δὲν γνωρίζει, βεβαίως δὲ οὔτε ὁ κ. Βενιζέλος ὁ ἴδιος, ἂν διὰ τὸν κ. Βενιζέλον ὁ Βασιλόπαις Παῦλος εἶνε Βασιλεὺς ἢ ἁπλοῦς ὑποψήφιος. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν τῇ ἀπαντήσει συμφύρει ἀνηλεῶς σωρείαν πραγμάτων οὐδεμίαν ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὰ ἐρωτήματά μου. Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν πολυσχιδῆ μακρηγορίαν ἢ μᾶλλον χάρις εἰς αὐτὴν κατορθώνει νὰ ἀπαντήσῃ μόνον εἰς τὸ πρῶτον ἐρώτημά μου ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὸ δεύτερον. Τῷ ἀπαντῶ εἰς ὅσα λέγει σχετικὰ πρὸς τὸ ἐπίμαχον ζήτημα. Παρατρέχω ὅλα τὰ ἄλλα. Καὶ πρὸ πάντων παρατρέχω ὅλους τοὺς πονηροὺς ὑπαινιγμούς του, δι' ὧν προσπαθεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀναγνώστου ὅσας ἀπὸ τετραετίας ἐκτοξεύει ἀβασίμους κατηγορίας κατὰ πάντων τῶν ἀντιτιθεμένων πρὸς αὐτόν. Ἡ συζήτησις περὶ αὐτῶν θὰ ἐκάλυπτε τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Θρόνου, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ἡμᾶς καὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

»Καὶ ἐπιλαμβάνομαι τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντᾷ ὅτι δὲν δέχεται τὸ δημοψήφισμα. Καὶ προβάλλει τὰς δικαιολογίας τῆς ἀρνήσεώς του. Καὶ ὡς κυριωτέραν πασῶν, ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν προβλέπει περὶ δημοψηφίσματος, ἀλλ' ὁρίζει ἄλλως τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκλέγεται ὁ Βασιλεὺς ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου. Θὰ ἠδυνάμην νὰ ἐκφράσω ἔκπληξιν διὰ τὴν ὀψιγενῆ αὐτὴν εὐλάβειαν τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸ Σύνταγμα, ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου οὐδεμία—ἀπολύτως οὐδεμία—ἔμεινε ἀπαραβίαστος ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, καὶ νὰ ἀρνηθῶ πᾶσαν μετ' αὐτοῦ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Συνταγματικοῦ πεδίου. Ἀλλὰ κρατῶν τὴν ἔκπληξίν μου δι' ἐμαυτὸν δὲν τὴν χρησιμοποιῶ ὡς ἐπιχείρημα ἐν τῇ συζητήσει. Καὶ ἐρωτῶ τὸν κ. Βενιζέλον: Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Συντάγματος, τὰς ὁποίας ἐπικαλεῖται, περὶ ποίας περιπτώσεως προβλέπουσιν; Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ οὐδείς, οὔτε ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται ἀφορῶσι τὴν περίπτωσιν τῆς χηρείας τοῦ Θρόνου. Τὸ λέγει ρητῶς τὸ ἄρθρον 52. Τούτου τεθέντος, ἐρωτῶ τὸν κ. Βενιζέλον: Χηρεύει τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ Ἑλληνικὸς Θρόνος; Ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἀπαντήσῃ ναί; Ἂν τὸ ἔλεγε θὰ τὸν ἠνάγκαζα νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ, διότι θὰ ἐπεκαλούμην αὐτὰς τὰς χθεσινὰς δηλώσεις του, αἱ ὁποῖαι παρ' ὅλην τὴν κρατοῦσαν ἐν αὐταῖς σύγχυσιν ἀποκλείουσι τοιαύτην ἀπάντησιν. Διότι ἐν αὐταῖς ὁ κ. Βενιζέλος βεβαιοῖ πρὸ παντὸς ὅτι ὁ θανὼν Βασιλόπαις Ἀλέξανδρος ἦτο συνταγματικὸς Βασιλεύς. Ἂν ὁ Βασιλόπαις Ἀλέξανδρος ἦτο συνταγματικὸς Βασιλεύς, εἶνε πασίδηλον ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος περὶ χηρείας τοῦ Θρόνου, ἀφοῦ ὁ ἀποβιώσας Βασιλεὺς ἔχει ἐν ζωῇ δεκάδας συγγενῶν καλουμένων εἰς τὴν διαδοχὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' ἂν δὲν ἠχεῖ τοῦτο, ἵνα ἀποκλεισθῇ ὁ τυχὸν ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Βενιζέλου ὅτι ἔχομεν χηρείαν τοῦ Θρόνου, θὰ ἐπεκαλούμην τὸ ἕτερον μέρος τῶν δηλώσεών του, ἐν τῷ ὁποίῳ βεβαιοῖ, ὅτι εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως καλεῖται ὁ νεώτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ Βασιλόπαις Παῦλος. Ἀδύνατον ὅπως κατὰ ταῦτα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἔχομεν περίπτωσιν χηρείας, ἐρωτῶ αὐτόν, πῶς κατορθώνει νὰ ἐπικαλεσθῇ πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ δημοψηφίσματος τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Συντάγματος, αἱ ὁποῖαι προβλέπουσι περὶ χηρείας τοῦ Θρόνου; Καὶ ἐξακολουθεῖ ἐρωτῶν: Ἀποκρούουν τὸ δημοψήφισμα ὁ κ. Βενιζέλος ἕνεκα τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 52, ζητεῖ τοὐλάχιστον τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν; Αἱ δηλώσεις του ἀπαντῶσι μὲ ἓν μεγαλοπρεπὲς ὄχι. Τὸ θαυμαστὸν δὲ εἶνε τοῦτο. Ὁ κ. Βενιζέλος χρησιμοποιῶν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 εὐαρεστεῖται νὰ μᾶς εἴπῃ καὶ τὴν γνώμην του περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

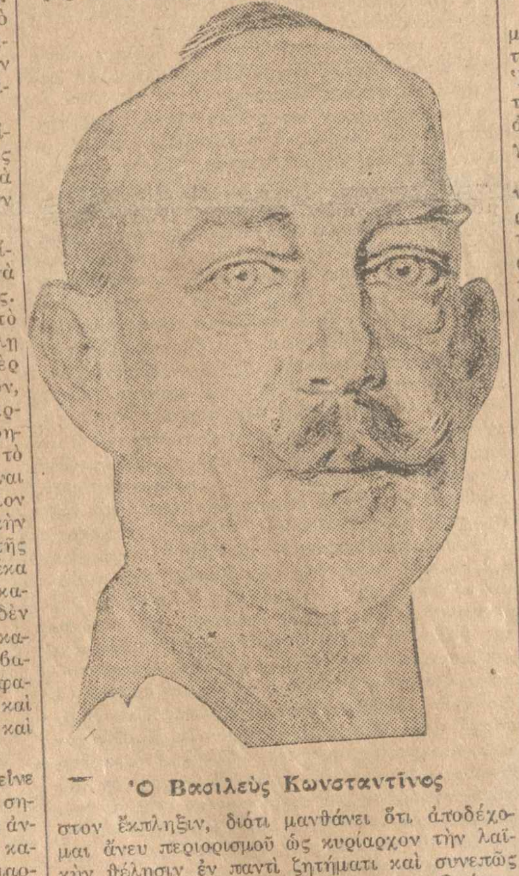

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος

Ὁ πρίγκηψ Παῦλος

»Καὶ μᾶς ἀνακοινοῖ ὅτι τὰς εὑρίσκει σοφάς. Παραλείπει ὅμως νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ διατί δὲν ἐφαρμόζει τὰς σοφὰς αὐτὰς διατάξεις, ἀλλὰ πράττει τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον. Τί λέγουν αἱ σοφαὶ αὗται διατάξεις; Ὅτι, ὅταν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐτῶν, διπλασιάζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν, τῶν ἐκλεγομένων εἰδικῶς πρὸς τοῦτο καὶ μόνον ἰσαρίθμων, καὶ ὁ διπλάσιος αὐτὸς ἀριθμὸς ἐκλέγει διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας καὶ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τὸν Βασιλέα. Τί ζητεῖ νὰ κάμῃ ὁ κ. Βενιζέλος; Νὰ γίνῃ μία συνήθης ἐκλογὴ βουλευτῶν, καὶ αὐτὴ νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν, ὅτι δίδεται εἰς τὸν ἕνα καὶ μόνον κ. Βενιζέλον ἡ ἐξουσία νὰ ἐκλέξῃ ὃν ἤθελεν εὐαρεστηθῇ ὡς Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος. Ἐδῶ δὲν ἐρωτῶ πλέον τὸν κ. Βενιζέλον. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἀπάντησιν. Καὶ θὰ ἦτο σκληρὸν νὰ ἀξιώσωμεν νὰ τὸ ὁμολογήσῃ.

»Δὲν ὑπάρχει κατὰ ταῦτα χηρεία Θρόνου κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον. Ἐν τούτοις ὑπάρχει ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὸν λαόν. Διατί; Διότι ὁ κ. Βενιζέλος ἀξιοῖ ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ ἐξουσίαν νὰ κανονίσῃ αὐτὸς τὸ ζήτημα τοῦ Θρόνου. Καὶ δογματίζει, ὅτι ὁ λαὸς θὰ χορηγήσῃ τὴν ἐξουσίαν ταύτην διὰ τῆς ψήφου, τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ποῦ τοῦ Συντάγματος εὑρίσκει τοιαύτην διάταξιν;

»Νομίζω ταῦτα ἀρκετά, ἵνα θεωρηθῇ ὑπὸ πάντων κατάπεσον τὸ ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐπιχείρημα τοῦ κ. Βενιζέλου ἐναντίον τοῦ δημοψηφίσματος. Ὑπολείπεται τὸ ἕτερον, ὅτι δὲν θέλει νὰ παρατείνῃ τὴν ἐκκρεμότητα. Πολλοὶ θὰ ἀμφιβάλλουν ἂν ὁ οὕτω ὁμιλῶν εἶνε ὁ κ. Βενιζέλος. Φοβεῖται τὴν ἐπὶ ἥμισυ ἢ ἐπὶ ἕνα μῆνα ἐκκρεμότητα ὁ ἐπὶ τετραετίαν ὁλόκληρον διατηρῶν αὐτήν. Φοβεῖται τὴν ἐκκρεμότητα ὁ διὰ τῶν ἀμφισβητήσεών του δημιουργῶν αὐτήν. Φοβεῖται τὴν ἐκκρεμότητα ὁ κατορθώσας νὰ κορυφώσῃ αὐτὴν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας καὶ διὰ τῶν ἀντιφατικῶν ἀξιώσεών του περιαχθεὶς εἰς ἀδυναμίαν νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν θεωρῇ Βασιλέα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀναγνωρίζει καλούμενον εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ Θρόνου. Καὶ διὰ τὸν φόβον τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ἡμίσεως ἢ ἑνὸς μηνὸς ζητεῖ νὰ συγχύσῃ τὸ ζήτημα τοῦ Θρόνου μὲ τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς λυτέα ζητήματα, ζητεῖ νὰ διακηρύξῃ τῆς λύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς τοιαύτης συγχύσεως, ζητεῖ δηλαδὴ νὰ διαιωνίσῃ τὴν ἐκκρεμότητα. Διότι, μὴ πλανώμεθα, ἡ ἐκκρεμότης δὲν θὰ ἀρθῇ παρὰ ὅταν, δι' ἀμέσου πανηγυρικῆς ἐκδηλώσεως τῆς λαϊκῆς θελήσεως, λυθῇ κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον οἱασδήποτε ἀμφισβητήσεως τὸ ζήτημα τοῦ Θρόνου».

* * *

Τὴν Κυριακὴν 25 Ὀκτωβρίου (π.ἡ.) ἔγινε τὸ μέγα συλλαλητήριον τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος—μία τῶν μεγαλυτέρων ὑπαιθρίων συγκεντρώσεων, τὰς ὁποίας εἶδαν ποτὲ αἱ Ἀθῆναι. Ὡμίλησαν ὁ Δ. Ράλλης, ὁ Γούναρης, ὁ Στράτος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας Καλλιγᾶ. Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἠλέκτρισε τὰ πλήθη ἦτον ὁ Γούναρης: Αὐτὸς ἦτο ὁ ἐξόριστος, αὐτὸς ὁ προγεγραμμένος. Πρὸς αὐτὸν ἀπέβλεπεν ὅλη ἐκείνη ἡ μυκωμένη ἀνθρωποθάλασσα.

Ὁ λόγος τοῦ Γούναρη ἦτο ἕνα κατηγορητήριον κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Βενιζέλου: Αὐτὸς—ὁ Βενιζέλος—«κατηδάφισε» τὴν Ἐκκλησίαν. Αὐτὸς ἔσωσε τὴν Δικαιοσύνην «ἐντὸς τῆς δίνης τῶν κορυβαντιώντων παθῶν τῆς τυραννίας. Αὐτὸς—ὁ Βενιζέλος—«διεκωμῴδησε» τὴν λαϊκὴν ἀντιπροσωπείαν. Αὐτὸς κατέλυσε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου. Αὐτὸς ἐπλήρωσε τὰς φυλακὰς πολιτῶν. Αὐτὸς ἐγκατέσπειρε τοὺς ἀντιπάλους του εἰς τὰς νήσους καὶ τὰς νησῖδας τοῦ Αἰγαίου: «Αἱ ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον Ἑλληνικαὶ νῆσοι καὶ νησῖδες ἐπανῆλθον εἰς τὴν παλαιὰν εὔκλειαν, ἧς ἀπήλαυον ὅτε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ρωμαϊκῆς παρακμῆς εἶχαν καταστῇ τὸ ἐνδιαίτημα τῶν πατριωτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπεμάκρυνε τῆς ἐν Ρώμῃ πολιτικῆς κινήσεως ἡ ἐχθρότης ἐκφύλων τυράννων, ἡ ἀνηλεὴς πρὸς πᾶν γενναῖον πνεῦμα. Κατὰ δεκάδας καὶ ἑκατοντάδας ἐξεπέμποντο καὶ πάλιν μετὰ χιλιετηρίδας εἰς αὐτὰς οἱ ὄχι εὐάρεστοι εἰς τοὺς τυράννους ἐπίλεκτοι πολῖται.. Καθ' ἑκάστην διηυλάκουν τὰ Ἑλληνικὰ πελάγη τὰ ἐλεεινότερα τῶν σκαφῶν τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, φέροντα ἐστοιβαγμένους ἐντὸς τοῦ κύτους κατὰ ἑκατοντάδας τοὺς εἰς ἐξορίαν ἀγομένους πολίτας. Καὶ αἱ πένθιμοι αὗται πομπαὶ ὧν ἡγοῦντο θρασεῖς καὶ χυδαῖοι ὑβρισταὶ παντὸς ἀνθρωπίνου αἰσθήματος, ἀνεμίμνησκαν τὰς ἀπαισίας συνοδείας τῶν εἰς Σιβηρίαν ἀπαγομένων ἐξορίστων, δι' ἃς τόση ἐνεκολάφθη ἀτιμία ἐπὶ τοῦ ἐκπεσόντος Ρωσσικοῦ καθεστῶτος...»

Οἱ ἀντιφρονοῦντες δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς δρόμους. Κατεδιώκοντο καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των εἰς τὴν προσπάθειάν των πρὸς ἀνεύρεσιν ἐργασίας: Ἡ ἀπόγνωσις προστιθεμένη εἰς τὴν στέρησιν ἤγαγε πολλοὺς μὲν εἰς τὸν τάφον, τινὰς δὲ εἰς τὴν παραφροσύνην. Ἐκ πάντων τούτων τῶν μέτρων βαρεῖα, ζοφώδης κατέστη ἡ ἀτμόσφαιρα...

Κατόπιν ἔφερε τὸν λόγον εἰς τὴν δυναστικὴν ὑπόθεσιν: Ζήτημα, εἶπε, Θρόνου δὲν ὑπάρχει. Ὁ Θρόνος ἔχει τὸν νόμιμον αὐτοῦ κάτοχον. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἶνε ὁ Κωνσταντῖνος.

Καὶ τὸ ἄπειρον πλῆθος ἐπὶ ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας διὰ πρώτην φορὰν μετὰ μίαν τριετίαν ἐν τελείᾳ λήθῃ ἐνδεχομένων συνεπειῶν, ἐκραύγαζε μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων του: «Ζήτω ὁ Κωνσταντῖνος!» Πολλοὶ ἔκλαιαν. Μία ἀνέκφραστος συγκίνησις ἐδόνει ὅλην ἐκείνην τὴν ταλαιπωρηθεῖσαν Ἑλληνικὴν ἀνθρωπότητα.

Καὶ ὁ Ἀρχηγὸς ἐτερμάτισε τὸν λόγον του ἐκφράζων ἀκλόνητον πλέον πεποίθησιν διὰ τὴν νίκην: Μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (1η Νοεμβρίου 1920), εἶπε, θὰ δύσῃ καὶ ἡ μαύρη τυραννία. Ὁ ἀνατέλλων ἥλιος τῆς ἐπομένης θὰ χαιρετίσῃ τὴν Πατρίδα ἐλευθέραν καὶ ἀκτινοβόλος θὰ φωτίσῃ τὴν χαρὰν τῶν ἐλευθερωθέντων Ἑλλήνων...

Ἡ πρόβλεψις τοῦ Γούναρη ἐπηλήθευσεν, ὅπως ὅλοι γνωρίζομεν. Τὴν 1ην Νοεμβρίου ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ Ρέπουλης, ὁ κ. Καφαντάρης, ὁ κ. Ρακτιβὰν καὶ οἱ ἄλλοι ἐπιτελεῖς τοῦ κόμματος δὲν ἐξελέγησαν βουλευταί... Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐθριάμβευσε.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Αὔριον: Ἡ συνέχεια.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ο ΘΛΙΒΕΡΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 7 Μαΐου. — Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν ἡ βοήθεια τοῦ Κράτους κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τῆς Κορινθιακῆς τραγῳδίας, ἀπὸ τῆς 23ης Ἀπριλίου δηλαδή, μέχρι σήμερον.

Δύο προβλήματα ὤφειλε νὰ ἀντιμετωπίσῃ κυρίως ἡ Κυβέρνησις, διότι δύο μεγάλα προβλήματα ἐδημιούργησεν ἡ τραγῳδία τῆς νυκτὸς τῆς 22ας Ἀπριλίου. Τὸ πρόβλημα τῆς περιθάλψεως καὶ τὸ πρόβλημα τῆς προσωρινῆς στεγάσεως τῶν θυμάτων τῆς καταστροφῆς. Ἀμφοτέρων ἡ ἀντιμετώπισις, δὲν ἀπετέλει βεβαίως, κατὰ τὸ πρῶτον μάλιστα ἀπὸ τῆς καταστροφῆς διήμερον ἢ τριήμερον, εὐχερὲς ἔργον. Ἀπετέλει ὅμως ἀναμφισβητήτως δυνατὸν ἔργον, ἐὰν οἱ διαχειριζόμενοι αὐτὸ κατώρθωναν νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ ἐνεργήσουν ψυχραίμως, μὲ σύστημα, μὲ θέλησιν. Διότι καὶ τρόφιμα ὑπῆρχον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, εὑρισκόμενα εἰς ἀπόστασιν τριῶν μόνον ὡρῶν ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς καταστροφῆς καὶ δυνάμενα ἑπομένως νὰ συγκεντρωθοῦν ἀμέσως ἐκεῖ, καὶ εἴδη στεγάσεως, σκηναί, ἀντίσκηνα καὶ ξυλεία, ὑπῆρχον εἰς τὰς αὐτὰς ἀποστάσεις, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι ξυλεία ὑπῆρχε καὶ ἐντὸς αὐτῆς ταύτης τῆς καταστραφείσης πόλεως, καὶ εἰς τὸ Κιάτον, εἰς ἀπόστασιν δηλαδὴ μιᾶς μόνον ὥρας ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς καταστροφῆς. Τὸ δυνατὸν ἐν τούτοις αὐτὸ ἔργον, δὲν συνετελέσθη, ὄχι κἂν ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς καταστροφῆς, ἀλλ' οὐδὲ μέχρι σήμερον, ὅτε δεκαπενθήμερον ὁλόκληρον ἔχει παρέλθει.

Παρακολουθοῦμεν, εἰς ἀμφότερα τὰ προβλήματα, τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως.

* * *

Περίθαλψις: Ἡ καταστροφὴ τῆς ἀλησμονήτου νυκτὸς τῆς 22ας Ἀπριλίου, δὲν ἀφῆκε μόνον ἄνευ στέγης τὸν πληθυσμὸν τῆς Κορίνθου. Τὸν ἔρριψεν εἰς τὸν δρόμον καὶ ἄνευ τροφῆς. Ὑπενθυμίζομεν: Ἡ καταστροφὴ συνετελέσθη τὴν 10ην ἑσπερινὴν τῆς 22ας Ἀπριλίου. Ἡ Κυβέρνησις ἔφθασεν εἰς Κόρινθον τὴν μεσημβρίαν τῆς 23ης καὶ τότε μόνον ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ σεισμοπαθεῖς ἔχουν ἀνάγκην τροφίμων. Ἐπιστρέψασα δὲ εἰς Ἀθήνας ἔδωκε τὰς δεούσας διαταγὰς καὶ τὴν ἐπομένην, 24ην τοῦ μηνός, ἀπεστάλησαν εἰς Κόρινθον 12.000 ὀκάδες ἄρτου, 2.500 ὀκάδες τυροῦ καὶ 4.000 ὀκάδες ἐλαιῶν. Καθ' ὅλην ἑπομένως τὴν ἡμέραν τῆς 23 Ἀπριλίου καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας τῆς 24ης Ἀπριλίου, οἱ σεισμοπαθεῖς εἶχον ἐγκαταλειφθῇ ἄνευ τροφίμων. Ἀλλὰ καὶ ἡ μετὰ δύο περίπου εἰκοσιτετράωρα ἐκδηλωθεῖσα κρατικὴ μέριμνα, ἔρριψεν ἕνα κομμάτι ἄρτου καὶ τυροῦ—αἱ ἐλαῖαι δὲν διενεμήθησαν κἄν, διότι οὐδεὶς τὰς ἤθελε—καὶ ἐπανεπαύθη. Πόσον ἡ κρατικὴ αὐτὴ μέριμνα ἦτο ἐπαρκής, ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ προχειρότατος ὑπολογισμός: Εἴχομεν σεισμοπαθεῖς τῆς Κορίνθου 15.000. Τοῦ Λουτρακίου 3.000. Τῆς Περαχώρας 3.500. Τῶν Μπισίων 600. Τῶν χωρίων τῆς περιφερείας Βραχατίου 30.000, ἐκ τῶν ὁποίων ἂς λάβωμεν ποσοστὸν ἐλάχιστον, ὡς ἔχον ἀνάγκην τροφῶν, τὸ 15 ο)ο, ἤτοι 4.500. Σύνολον λοιπὸν 26.500 ἄνθρωποι. Διὰ τὴν διατροφὴν των ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλε τριάκοντα ἓξ ὥρας μετὰ τὴν καταστροφὴν 12.000 ὀκάδας ἄρτου, ἤτοι ὀλιγώτερον τῆς ἡμισείας ὀκᾶς κατ' ἄτομον καὶ 2.500 ὀκάδας τυροῦ, ἤτοι 38 δράμια δι' ἕκαστον. Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ διανομὴ δὲν ἐγένετο μὲ τὴν ἀναλογίαν αὐτήν, ἐπεται ὅτι τὰ δύο τρίτα τῶν σεισμοπλήκτων ἔμειναν καὶ τὴν 24ην Ἀπριλίου, ἡμέραν δευτέραν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς, ἄνευ τροφῆς, ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Ἀπὸ τῆς ἐπομένης 25ης Ἀπριλίου, ἤρχισε τέλος νὰ ταχτοποιῆται κάπως ἡ ἀποστολὴ ἄρτου—διότι μέχρι πρὸ τετραημέρου μόνον ἄρτον ἔστελλε τὸ Κράτος—ἀλλ' ἡ μέριμνα αὐτὴ ἦτο πλέον περιττή. Ἡ κορινθιακὴ ἀγορὰ ἤρχιζεν ἤδη νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς Κορινθίους εἴδη τροφίμων καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἶχε καταστήσει τὴν τόσον βραδύνασαν κρατικὴν μέριμναν περιττήν.

Αὐτά, εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας, τὰς θλιβερωτέρας δηλαδὴ ἡμέρας τῶν Κορινθίων, τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας κυρίως ἦτο ἀνάγκη τῆς ἀμέσου κρατικῆς μερίμνης. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἄλλας, τὰς ἓξ μᾶλλον τελευταίας ἡμέρας τοῦ δεκαπενθημέρου, τὸ Κράτος ἐμερίμνησε πράγματι ἀφειδῶς. Δύο ξύλιναι ἀποθῆκαι ἐστήθησαν παρὰ τοὺς στρατῶνας καὶ ὑπερεπληρώθησαν τροφί-

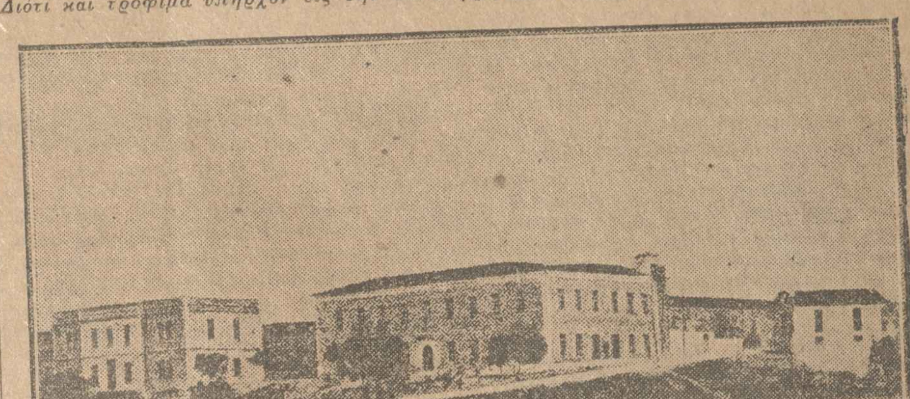

Οἱ στρατῶνες τῆς Κορίνθου εἰς ἐν ἀνοικτὸν ὑπόστεγον τῶν ὁποίων...ἐξησφαλίσθη ἡ στέγασις τῶν σεισμοπαθῶν!

μων. Τρία δὲ τμήματα διανομῆς ἤρχισαν λειτουργοῦντα ἀπὸ τριημέρου, συγκεκριμένως τὴν 4ην Μαΐου, καὶ περισσότερον συγκεκριμένως, δώδεκα ὁλοκλήρους ἡμέρας μετὰ τὴν καταστροφήν! Ἀλλὰ καὶ ἤδη, μετὰ δώδεκα ἡμέρας, ἡ κρατικὴ μέριμνα πάλιν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμφανισθῇ οἵα ἔπρεπε. Ἡ κρατικὴ μέριμνα θὰ ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ συνδυάσῃ τὸ ἄμεσον τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων, μὲ τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς καταστραφείσης πόλεως. Καὶ ἰδοὺ πῶς:

Ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς ἀτυχοῦς πόλεως, δὲν ἐτάφησαν μόνον ἔπιπλα. Ἐτάφησαν καὶ ἐμπορεύματα μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ μέγιστον ἀντεπροσώπευεν εἴδη τροφίμων, τὰ «στὸκ» δηλαδὴ τῶν ἐμπόρων ἐδωδίμων καὶ ἀποικιακῶν, ὅπως καὶ τῶν μικροπαντοπωλῶν. Τὸ Κράτος ὤφειλεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ στρέψῃ ἐκεῖ τὴν προσοχήν του. Μὲ δύο ἢ τέσσαρα συνεργεῖα, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπελευθερώσῃ ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς καταστροφῆς ὅλην αὐτὴν τὴν τεραστίαν ποσότητα τῶν τροφίμων, νὰ τὴν ἐπιτάξῃ καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως τὴν περίθαλψιν τῶν σεισμοπαθῶν. Τριπλῆ θὰ προέκυπτεν ἡ ὠφέλεια ἐκ μιᾶς τοιαύτης ἐνεργείας. Ὠφέλεια πρώτη, πρωτίστη, ὅτι τὰ τρόφιμα θὰ εὑρίσκοντο ἐπὶ τόπου καὶ θὰ ἀνεκούφιζον ἀμέσως τὸν πληθυσμόν. Ὠφέλεια δευτέρα, ὅτι τὸ Κράτος θὰ ἐδαπάνα ὀλιγώτερα διότι τὰ τρόφιμα αὐτὰ θὰ ἐπλήρωνεν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κόστους των, τὴν ὁποίαν εὐγνωμόνως θὰ ἐδέχοντο οἱ ἔμποροι, προτιμῶντες νὰ μεταβάλουν εἰς χρῆμα τὸ ἐμπόρευμά των, ἀντὶ νὰ τὸ βλέπουν ὑπὸ τὰ ἐρείπια ἕτοιμον νὰ καταστραφῇ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐκ τῶν βροχῶν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν θὰ κατεβάλλοντο ἔξοδα μεταφορᾶς, τὰ ὁποῖα γνωστὸν εἶνε πόσον ἐπιβαρύνουν τὸ ἐμπόρευμα. Ὠφέλεια τρίτη, ὅτι διὰ τοῦ χρήματος τὸ ὁποῖον θὰ κατεβάλλετο διὰ τὴν ἀξίαν τῶν τροφίμων αὐτῶν, θὰ ἀνεκουφίζετο κάπως ἡ ἐντελῶς ἀπονεκρωθεῖσα Κορινθιακὴ ἀγορά. Ἀντὶ τούτου, τοῦ ἁπλοῦ καὶ λογικοῦ, τὸ Κράτος ἐστράφη πρὸς τὴν ἀγορὰν τοῦ Πειραιῶς καὶ κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὴν Κόρινθον τρόφιμα πρὸς διανομὴν τὴν δωδεκάτην ἀπὸ τῆς καταστροφῆς ἡμέραν καὶ μὲ δαπάνην ἀναμφισβητήτως μεγαλυτέραν.

* * *

Στέγασις: Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως. Κατεδείχθη χθές, πόσον καὶ ἐν τούτῳ εἶχε παραγνωρίσει τὴν πραγματικότητα ἡ Κυβέρνησις. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος, ἐλθὼν εἰς Κόρινθον τὴν ἑσπέραν τῆς 25ης Ἀπριλίου, διεβεβαίωνε μετὰ τρεῖς ὥρας καὶ χωρὶς οὐδόλως ν' ἀπομακρυνθῇ ἐκ Κορίνθου, τὸν κ. Καφαντάρην ἀπ' εὐθείας, καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν διὰ τοῦ Τύπου, ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς στεγάσεως εἶχε λυθῇ καὶ ὅτι δὲν ἀπέμενον πρὸς στέγασιν παρὰ μόνον 1.500 σεισμοπαθεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης θὰ ἐστεγάζοντο τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα εἰς τὰς ἀναμενομένας ἐξ Ἀθηνῶν σκηνάς!

Θὰ ἔπρεπε καὶ ἓν ἁπλοῦν βλέμμα νὰ ἔχῃ ρίψει κανεὶς ἐπὶ τῆς σεισμοπαθοῦς περιοχῆς τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁποῖον στραγγαλισμὸν ὑφίστατο ἡ ἀλήθεια διὰ τῆς ὑπουργικῆς ἐκείνης δηλώσεως. Ὅταν ταῦτα διεβεβαίωνεν ὁ κ. Κύρκος, ζήτημα εἶνε ἂν ἐκ τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων θυμάτων τῆς καταστροφῆς εἶχον στεγασθῇ αἱ πέντε χιλιάδες, καὶ ἐκεῖναι κατὰ τὸ πλεῖστον, διὰ μέσων τὰ ὁποῖα ἡ ξένη βοήθεια παρέσχε. Καὶ ἰδοὺ λεπτομερέστερον ἡ ἀλήθεια:

*Εἰς τὴν Κόρινθον καὶ τὴν ὅλην σεισμόπληκτον περιφέρειαν, ἀπέμειναν ἄνευ στέγης ἑξήκοντα περίπου χιλιάδες ἀνθρώπων. Ἐκ τούτων δεκαπέντε χιλιάδες ἀντιπροσωπεύουν τὸν πληθυσμὸν τῆς Κορίνθου, δέκα χιλιάδες τὰς ἀνατολικῶς αὐτῆς περιφερείας καὶ τριάκοντα πέντε χιλιάδες τὰς δυτικῶς αὐτῆς σεισμοπλήκτους περιφερείας. Καὶ οἱ μὲν τελευταῖοι οὗτοι κατέφυγον ἀμέσως μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς στέγης των ὑπὸ τὰ σταφιδόπανα, τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς πῆξιν προχείρου σκηνῆς, οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ τῆς ἀνατολικῆς περιφερείας, ἔμειναν ἐντελῶς εἰς τὸ ὕπαιθρον. Ἡ Κυβέρνησις, ἔσπευσεν ἀμέσως μετὰ τὴν καταστροφὴν νὰ διατάξῃ τὴν ἀποστολὴν σκηνῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ ἤρχισαν νὰ φθάνουν εἰς τὴν Κόρινθον ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας τῆς καταστροφῆς. Ἐν τῷ μεταξύ, δύο ἤδη νύκτας οἱ Κορίνθιοι ἔμεναν ἐντελῶς εἰς τὸ ὕπαιθρον. Ὁπωσδήποτε, αἱ πρῶται ἀποσταλεῖσαι σκηναί, διακόσιαι περίπου, εὑρίσκοντο εἰς τὴν Κόρινθον τὴν ἑσπέραν τῆς 24ης Ἀπριλίου καὶ ἐστήθησαν εἰς τὸν ἔναντι τῶν στρατώνων χῶρον, ὄπισθεν τοῦ νεκροταφείου. Καὶ ἐγένετο τοῦτο τὸ καταπληκτικὸν κατὰ τὴν διανομήν των. Ἀνοχῇ, ἴσως καὶ μερίμνῃ τῶν εἰς Κόρινθον ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, αἱ σκηναὶ αὗται, ἡ πρώτη αὐτὴ στέγη, κατενεμήθη σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς σεισμοπαθεῖς μέν, μὴ ἀπολέσαντας ὅμως τὴν στέγην των. Κατενεμήθη εἰς τοὺς ἐν Κορίνθῳ ἐγκατεστημένους πρόσφυγας. Πρέπει νὰ σημειωθῇ, διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν τὸ μέγεθος τοῦ σκανδάλου, ὅτι οἱ ἐν Κορίνθῳ πρόσφυγες διέμενον εἰς ξύλινα παραπήγματα, τὰ ὁποῖα οὐδὲν φυσικὰ ἔπαθον ἐκ τοῦ σεισμοῦ. Καὶ ἐνῷ τὸ κράτος ἐσκέπτετο ἤδη διὰ τὴν ἀνέγερσιν παραπηγμάτων ξυλίνων πρὸς στέγασιν καὶ τοῦ γηγενοῦς πληθυσμοῦ τῆς Κορίνθου, ἐπέτρεψεν ἐν τούτοις εἰς τοὺς πρόσφυγας νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ ξύλινα παραπήγματά των, τὴν στέγην των, καὶ νὰ καταλάβουν αὐτοὶ ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν τὰς πρώτας ἀποσταλείσας σκηνάς, τὴν στέγην δηλαδὴ ἡ ὁποία κατὰ πάντα ἠθικὸν νόμον ὤφειλε νὰ διατεθῇ διὰ τοὺς ἀστέγους. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ Κορίνθιοι, ὅσοι δὲν ἔσπευδον νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ πάντα εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀναζητήσουν στέγην εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον, Πάτρας, Ἄργος, Τρίπολιν, ἠναγκάζοντο νὰ στεγασθοῦν ἀγεληδὸν ἢ εἰς ἓν ὑπόστεγον τῶν στρατώνων, καθαρῶς ὑπόστεγον δηλαδή, ἄνευ κεκλεισμένων πλευρῶν, τὸ ὁποῖον ἰσοδυναμεῖ καὶ πάλιν πρὸς ὕπαιθρον, ἢ εἰς δεκάδα βαγονίων τοῦ ΣΠΑΠ, ἐπὶ τούτῳ κρατηθέντων εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Δυόμισυ περίπου χιλιάδες ἀνθρώπων...ἐστεγάσθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἂν δύναται νὰ λεχθῇ τοῦτο στέγασις. Τὴν δ' ἑπομένην, 25ην Ἀπριλίου, συγκεντρωθεισῶν ἑτέρων τριακοσίων περίπου σκηνῶν ἐστεγάσθησαν χίλιοι πεντακόσιοι περίπου ἀκόμη, ἀπέμενον δὲ ἄστεγοι δεκάδες χιλιάδων ἀνθρώπων εἰς τὴν Κόρινθον, τὸ Λουτράκιον, τὴν Περαχώραν, τὰ Μπίσια, τὸ Καλαμάκι, εἰς τὰ 16 χωρία τῆς Βόχας, ἀντιπροσωπεύοντα πληθυσμὸν 30 χιλιάδων περίπου, καὶ δυτικώτερον εἰς τὰ κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Πατρῶν χωρία καὶ κωμοπόλεις. Αὐτὴ ἦτο ἡ πραγματικὴ κατάστασις τῆς ἑσπέρας τῆς 25ης Ἀπριλίου, καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις ἀνήγγειλεν ὅτι ὅλοι οἱ σεισμοπαθεῖς εἶχον στεγασθῇ καὶ ἀπέμενον ἄστεγοι μόνον 1500 ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐστεγάζοντο τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα εἰς ἀναμενομένας σκηνάς. Καὶ σχετικῶς μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἂς γνωσθῇ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι τὴν νύκτα ἐκείνην ἔφθασαν πράγματι αἱ ἀναμενόμεναι πρὸς στέγασιν τῶν 1500 ἀστέγων σκηναί, **ἀλλ' ἔφθασαν χωρὶς κοντοὺς καὶ χωρὶς πασσάλους** καὶ ἀπέμειναν ἑπομένως ἀχρησιμοποίητοι, ριφθεῖσαι ἐπὶ τῆς κάτωθι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ παραλίας.*

Ἀλλὰ θὰ ἐλησμονοῦμεν παρ' ὀλίγον μίαν ἀκόμη «στέγην» ἀποσταλεῖσαν εἰς τοὺς Κορινθίους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως: Εἶνε τὰ δύο ἀτμόπλοια «Θεμιστοκλῆς» καὶ «Κανάρης» τὰ ὁποῖα ἐπιταχθέντα ἔπλευσαν τὴν 24ην εἰς τὸν λιμένα τῆς Κορίνθου καὶ εἰς τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰς κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις, θὰ ἐστεγάζοντο ἑξακόσιοι σεισμοπαθεῖς. Δύο ἡμέρας ἀργότερον τὰ ἀτμόπλοια αὐτὰ ἐλύθησαν τῆς ἐπιτάξεως καὶ διετάχθησαν νὰ πλεύσουν εἰς Πειραιᾶ, ἀφοῦ ἐστέγασαν τὴν μὲν πρώτην νύκτα 20 Κορινθίους, τὴν δὲ δευτέραν 80. «Οἱ σεισμοπαθεῖς δὲν ἠθέλησαν νὰ στεγασθοῦν εἰς τὰ ἀτμόπλοια», ἐδήλωνε τὴν νύκτα τῆς 25ης ὁ κ. Κύρκος. Ἐὰν ὁ κ. Κύρκος ἠρεύνα, θὰ ἐμάνθανεν ἐν τούτοις ὅτι οἱ Κορίνθιοι ὄχι δὲν ἤθελον, ἀλλὰ δὲν ἠδύναντο νὰ στεγασθοῦν εἰς τὰ δύο αὐτὰ ἀτμόπλοια, διὰ τὸν ἁπλοῦν λόγον ὅτι...δὲν εἶχον τὸ μέσον τῆς μεταφορᾶς των ἀπὸ τῆς παραλίας εἰς αὐτά! Οὕτως εἶχεν ἐξασφαλισθῇ ἀπὸ τὸ κράτος, ἡ στέγασις τῶν Κορινθίων κατὰ τὰς πρώτας ἀπὸ τῆς καταστροφῆς ἡμέρας. Ἀλλ' ἦσαν αἱ «πρῶται» ἡμέραι κατὰ τὰς ὁποίας ἐπετρέποντο ἴσως «ἐλλείψεις τινὲς»—κατὰ τὴν φράσιν τοῦ κ. Κύρκου— ἂν «ἔλλειψίς τις» δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ παντελὴς ἔλλειψις. Ἀλλ' αἱ πρῶται ἡμέραι παρῆλθον. Καὶ παρῆλθεν ὁλόκληρον δεκαπενθήμερον. Ποία εἶνε ἡ κατάστασις σήμερον καὶ κατὰ πόσον προώδευσε τὸ ἔργον τῆς στεγάσεως;

* * *

Ἰδοὺ ἡ σημερινὴ κατάστασις:

Τὸ σύνολον τῶν σκηνῶν τὰς ὁποίας ἔχει διαθέσει μέχρι τοῦδε τὸ κράτος δι' **ὁλόκληρον τὴν σεισμοπαθῆ περιφέρειαν ἀνέρχεται εἰς ἑκτακοσίας περίπου.** *Δεδομένου δὲ ὅτι πρόκειται περὶ μικρῶν κωνοειδῶν σκηνῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ περιλάβουν περισσότερα τῶν πέντε ἀτόμων ἑκάστη, ἕπεται ὅτι τὸ κράτος ἔχει ἐξασφαλίσει στέγην διὰ τέσσαρας μόνον χιλιάδας ἀνθρώπων, ἔναντι τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων ἀστέγων. Τὰ βαγόνια καὶ τὸ ὑπόστεγον τῶν στρατώνων, ἐξακολουθοῦν πάντοτε νὰ φιλοξενοῦν ἀγεληδὸν τοὺς σεισμοπαθεῖς. Τὰ ἡμικατεστραμμένα πλέον σταφιδόπανα τῶν χωρικῶν, παίζουν τώρα ἀκόμη τὸν ρόλον τῆς στέγης. Καὶ σήμερον, δεκαπέντε ἀπὸ τῆς καταστροφῆς ἡμέρας,* **οὐδὲ ἓν ξύλινον παράπηγμα ἔχει στηθῇ ἀκόμη ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν, γνωστὸν δὲ εἶνε ὅτι μόλις σήμερον ἢ αὔριον πρόκειται νὰ διενεργηθῇ ἡ δημοπρασία διὰ τὴν προμήθειαν τῆς ἀπαιτουμένης ξυλείας!** *Ἐν τῷ μεταξὺ ἐστάλησαν ἐδῶ μέχρι τῆς στιγμῆς* **ὀκτακόσια κυβικὰ μέτρα ξυλείας μόνον, ἔναντι τῶν δεκαπέντε χιλιάδων κυβικῶν τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται.** *Ἡ ἐκφόρτωσις τῆς ποσότητος αὐτῆς συνεπληρώθη μόλις πρὸ τριημέρου, ἅπασα δὲ διετέθη διὰ τὴν ἀνέγερσιν παραπηγμάτων πρὸς στέγασιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν,* **ἡ ὁποία ὅμως ἐπίσης δὲν ἐπετεύχθη ἀκόμη.** *Μετὰ ἓν δεκαπενθήμερον δηλαδή,* **τὸ Κράτος δὲν κατώρθωσεν οὐδὲ ἑαυτὸ νὰ στεγάσῃ ἐν Κορίνθῳ,** *πολλῷ μᾶλλον τοὺς πολίτας του.*

—Ἀλλ' αὐτά, εἶνε πιθανὸν νὰ παρατηρηθῇ, διαθέτει τὰ μέσα τὸ κράτος. Τί ἠθέλατε νὰ πράξῃ περισσότερον;

Ἡ ἀπάντησις, εἶνε, δυστυχῶς διὰ τὸ κράτος, ἐντελῶς εὔκολος: Αὐτὰ τὰ μέσα καὶ αὐταὶ αἱ δυνάμεις, θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἀντὶ νὰ χρησιμοποιοῦνται, σήμερον, μετὰ πάροδον δεκαπέντε ἡμερῶν. Θὰ ὤφειλε τὸ κράτος νὰ μὴ παραγνωρίσῃ τόσον ἐγκληματικῶς τὴν πραγματικότητα, ὥστε νὰ ἐπιστρέφῃ διὰ τοῦ κ. Κύρκου εἰς τὸν Ἄγγλον κυβερνήτην τοῦ «Ἀετοῦ» τὰς παρ' αὐτοῦ προσφερομένας σκηνὰς ὡς «περιττὰς» ὅταν πεντήκοντα χιλιάδες ἀστέγων εἰς τὴν σεισμοπαθῆ περιφέρειαν ἐζήτουν στέγην. Θὰ ὤφειλε νὰ μὴ ἀφήσῃ οὐδὲ μίαν ἡμέραν νὰ παρέλθῃ εἰς σκανδαλώδεις ταχυδακτυλουργίας περὶ τὴν προμήθειαν τῆς ἀπαιτουμένης ξυλείας, ἀλλὰ νὰ ἐπιτάξῃ ἀμέσως τὴν ἐντὸς τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας ὑπάρχουσαν ξυλείαν—καὶ ὑπάρχει ποσότης μεγάλη εἰς Κόρινθον καὶ Κιάτον—καὶ διὰ μὲν τῆς ἐν Κορίνθῳ ὑπαρχούσης νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὴν ἀνέγερσιν παραπηγμάτων εἰς τὰ **ὁποῖα θὰ εἶχον ἤδη στεγασθῇ οἱ Κορίνθιοι,** *διὰ δὲ τῆς εἰς Κιάτον ὑπαρχούσης, νὰ ἀνεγείρῃ τὰ παραπήγματα διὰ τὴν στέγασιν τῶν πλησίον τοῦ Κιάτου σεισμοπαθῶν χωρικῶν. Ἡ ξυλεία ὑπῆρχε, τὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν παραπηγμάτων συνεργεῖα ὑπῆρχον. Ἀλλ' ἡ μὲν ξυλεία ἀφέθη ὑπὸ τὰ ἐρείπια ἀχρησιμοποίητος, διὰ νὰ* **ἀναζητηθῇ ἄλλη εἰς τὸν Πειραιᾶ καθ' ὃν σκανδαλώδη τρόπον κατήγγειλεν ἐπισημότατα τὸ χρηματιστήριον ἐμπορευμάτων,** *τὰ δὲ συνεργεῖα ἐκρατοῦντο ἐν ἀδρανείᾳ εἰς Κόρινθον μέχρις οὗ διευκρινισθῇ ἂν ὁ κ. φρούραρχος Κορίνθου θὰ διατάσσῃ διὰ νὰ ὑπακούῃ ὁ νομομηχανικός, ἢ ἐὰν ὁ νομομηχανικὸς Κορίνθου θὰ διατάσσῃ διὰ νὰ ὑπακούῃ ὁ κ. φρούραρχος!*

* * *

Οὕτω συνέβη ὥστε μέχρι σήμερον τὸ Κράτος νὰ μὴ ἔχῃ πράξῃ τίποτε ἀπολύτως διὰ τὴν στέγασιν τῶν κατοίκων τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας. Καὶ οὕτω συνέβη ὥστε ἂν ἔχῃ γίνῃ μέχρι σήμερον τι εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτήν, νὰ ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ψυχικὴν δύναμιν τῶν Κορινθίων καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον θὰ ἴδωμεν αὔριον. **Μ.**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ κατὰ τὰς Ἱπποδρομίας τῆς 6ης τρέχοντος ἀνακοινοῖ ἐπὶ τοῦ ἐπισυμβάντος ἐπεισοδίου τοῦ προκαλέσαντος τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ ἵππου Μὰξ κατὰ τὴν 4ην Ἱπποδρομίαν ὅτι:

1ον) Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη παμψηφεὶ καὶ

2ον) Ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 140 τοῦ Κώδικος Ἱπποδρομιῶν, ὅπερ ἔχει οὕτω:

«Ἐὰν κατὰ τὸ τρέξιμον εἰς οἱανδήποτε ἱπποδρομίαν ἵππος τις θέλει ὠθήσει ἢ παρεμποδίσει ἢ διασταυρώσει ἄλλον ἵππον, ὁ τοῦτο πράττων ἵππος, ὡς καὶ ὅλοι οἱ ἵπποι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν ἴδιον ἰδιοκτήτην ἢ οἱ ἵπποι εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει οὗτος συμμετοχὴν καὶ οἵτινες τρέχουν εἰς τὴν ἰδίαν ἱπποδρομίαν, θέλουν ἀπομακρυνθῇ ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ὤθησις ἢ ἡ διασταύρωσις αὕτη συμβαίνῃ εἴτε ἀπὸ παραμέρισιν τοῦ ἵππου, εἴτε ἀπὸ δολίαν ἢ ἀπρόσεκτον ἐνέργειαν τοῦ Τζόκεϋ ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως, οἱ ἑλλανοδίκαι θέλουν θεωρήσει ὡς διασταύρωσιν παρεμπόδισιν ἢ ὤθησιν μόνον ἐκείνην ἥτις ὁπωσδήποτε παρεμποδίζει τὴν πρόοδον ἑτέρου ἵππου. Οὐδέποτε Τζόκεϋ τις δικαιοῦται νὰ σταυρώσῃ τὰ ἴχνη τῶν ὄπισθεν αὐτοῦ εὑρισκομένων ἵππων, ἐκτὸς ἐὰν εὑρίσκεται δύο μήκη ἵππου τοὐλάχιστον ἔμπροσθεν αὐτῶν.

Οἱοσδήποτε Τζόκεϋ δοκιμάζων νὰ διέλθῃ μεταξὺ τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ στίβου καὶ ἵππου εὑρισκομένου ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἄλλων ἵππων, πράττει τοῦτο ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην του».

Ἐπειδὴ ἀποδεδειγμένως ὁ ἵππος Μὰξ διεσταύρωσε καὶ ὤθησε τὸν Ντάμπλ Μίντ ἵνα παρεμποδίσῃ τὴν πρόοδόν του, πρᾶγμα ὅπερ ὡμολογήθη παρὰ τοῦ Τζόκεϋ Λαμπὲρ ὅτι ἤλλαξε κατεύθυνσιν διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπή, ἐφαρμόζουσα πιστῶς τὸν κανονισμὸν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κοινοῦ, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν της ταύτην.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 140 δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν, διότι ὁ ἵππος Ντάμπλ Μίντ εἶχεν ἤδη εἰσέλθει μεταξὺ τοῦ κιγκλιδώματος καὶ τοῦ ἵππου Μὰξ κατὰ τὴν εὐθεῖαν καὶ εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἀναβολέως τοῦ ἀναβάτου τοῦ ἵππου Μάξ, καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμία ἀλλαγὴ κατευθύνσεως ἐπετρέπετο. Ἐγένετο δὲ αὕτη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρεμποδίσεως τῆς προόδου τοῦ ἵππου Ντάμπλ Μίντ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1928.

Ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ

Θ. Ὑψηλάντης, Δ. Βούλτζος, Λ. Ζαρίφης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διενεργηθησομένην εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς, τμῆμα τεχνικὸν καὶ γραφεῖα Ι (Κηφισσίας 3) τὴν 23 Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1)2 π.μ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑκατὸν (100) ἀστικῶν κατοικιῶν εἰς Πύργον.

Οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ ὡς ἄνω γραφεῖον, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11 1)2 π.μ.—1 μ.μ.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘ. ΑΣΤΙΚΗΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΗΤΩΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἐσυνεχίσθη ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν δικαιούχων τῶν αὐτῶν κοινοτήτων. Ἡ πληρωμὴ γίνεται κατόπιν αὐστηροῦ ἐλέγχου τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Ἐθν. Τραπέζης, καὶ τοῦτο πρὸς ματαίωσιν τυχὸν ἀποπείρας καταχρήσεως εἰς βάρος τῶν δικαιούχων προσφύγων.

Οἱ ἐν λόγῳ δικαιοῦχοι εἰσπράττουσιν, ὡς γνωστόν, μόνον τὰ μετρητά, αἱ δὲ ὁμολογίαι θὰ διανεμηθοῦν εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκτύπωσίν των, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἀπὸ τῆς προχθές, κατόπιν τῆς ἐπελθούσης ἤδη συμφωνίας ὅπως αὗται εἶνε ἀπολύτως ὁμοιόμορφοι μὲ τὰς ὁμολογίας τῆς πρώτης σειρᾶς.

Πληροφορούμεθα ὅτι διὰ τὴν ταχυτέραν παράδοσιν τῶν ὁμολογιῶν ἐγένετο ἰδιαιτέρα συμφωνία μετὰ τοῦ τυπογραφείου, αὐξηθείσης τῆς τιμῆς ἐκτυπώσεως, καὶ τοῦτο ἵνα ἀρχίσῃ τὸ ταχύτερον καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν δικαιούχων τῶν ἐπαρχιῶν.

Σχετικῶς μὲ τὸ μελετώμενον διάβημα τῶν προσφύγων κυβερνητικῶν βουλευτῶν πληροφορούμεθα ὅτι πιθανὸν νὰ ματαιωθῇ καθόσον ὁ κ. Ἐξηντάρης διεμήνυσε χθὲς εἰς αὐτοὺς ὅτι κατόπιν τῆς ἐπισπεύσεως τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ὁμολογιῶν ἡ πληρωμὴ τῶν ἐπαρχιῶν θ' ἀρχίσῃ συντόμως, ὡς καὶ ἡ διανομὴ τῶν ὁμολογιῶν εἰς τοὺς ἐνταῦθα δικαιούχους.

Ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατηρτίσθη καὶ τὸ συνεργεῖον τὸ ὁποῖον θὰ παραλάβῃ καὶ θὰ διανείμῃ τὰς ὁμολογίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως συνεχίζεται ὁ ἐρεθισμὸς τῶν προσφύγων τῶν ἐπαρχιῶν διὰ τὴν ἄδικον καθυστέρησιν τῆς πληρωμῆς των. Κατὰ πληροφορίας πρὸς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς ἐκτὸς τοῦ συλλαλητηρίου τὸ ὁποῖον ἐγένετο εἰς Μυτιλήνην διὰ τὸ ὡς ἄνω ζήτημα, ἑτοιμάζονται τοιαῦτα εἰς Θεσσαλονίκην, Σέρρας, Πάτρας κλπ.

Πρὸς καθησύχασιν ὅμως τούτων πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Ἐθν. Τράπεζα θὰ ἐκδώσῃ ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ γνωρίζῃ τὴν πρόοδον τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ὁμολογιῶν καὶ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς αὐτῶν.

—Τὰ μέτρα διὰ τὰς καταχρήσεις

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μητρομελέτης συνειργάσθη χθὲς ἀλληλοδιαδόχως μετὰ διαφόρων τμηματαρχῶν καὶ προϊσταμένων τῶν συνεργείων καταρτίσεως Μητρῴων ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τοῦ διενεργηθησομένου ἐλέγχου περὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν προσφυγικῶν ἀποζημιώσεων πρὸς πρόληψιν καταχρήσεων. Κατὰ τὰς συνεργασίας ταύτας, ὁ κ. Μητρομελέτης ἔδωκε διαφόρους ὁδηγίας, συμφώνως πρὸς τὰς ληφθείσας κατὰ τὴν προχθεσινὴν σύσκεψιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀποφάσεις, τὴν συγκροτηθεῖσαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἐξηντάρη.

—Καὶ μεταθέσεις προϊσταμένων

Καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας, πρὸς ἐπιτυχεστέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἀποφασισθέντος ἐλέγχου διὰ τὴν πρόληψιν καταχρήσεων εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν προσφυγικῶν ἀποζημιώσεων, ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργηθῇ τοιοῦτος καὶ εἰς τὰ συνεργεῖα τῆς καταρτίσεως τῶν Μητρῴων, πρὸς ἐξακρίβωσιν ἂν οἱ περιληφθέντες εἰς τὰ Μητρῷα περιελήφθησαν δικαίως ἢ ὄχι. Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν καὶ διετάχθη νὰ γίνουν ἀθρόαι μεταθέσεις διευθυντῶν καὶ προϊσταμένων τῶν συνεργείων, ἵνα οὕτω ὁ ἔλεγχος διεξαχθῇ ἐπιτυχέστερον.

—Ἔλεγχος εἰς τὰς Ὀργανώσεις

Ἐν τῷ μεταξὺ παρὰ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς διεβιβάσθη χθὲς πρὸς ἅπαντα τὰ προσφυγικὰ σωματεῖα ἐγκύκλιος, διὰ τῆς ὁποίας τονίζεται ὅτι ὁ ἔλεγχος διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ζητοῦν πιστοποιητικὰ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀποζημιώσεών των, πρέπει νὰ γίνεται αὐστηρότατος, πάντως δὲ νὰ εἶνε γνωστὰ εἰς τὴν πιστοποιοῦσαν ὀργάνωσιν τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐκδιδομένων πιστοποιητικῶν.

ΕΝΙΣΧΥΘΗ Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑ

ΔΑΝΕΙΟΝ 100.000 ΛΙΡΩΝ

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ε.Α.Π. συνῆλθον εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς οἱ πρόεδροι τῶν τριῶν σωματείων τῶν ταπητουργῶν Ν. Ἰωνίας, Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς μακρὰν σύσκεψιν μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ε.Α.Π. κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἐνισχυθῇ ἡ ταπητουργία ἐν Ἑλλάδι καὶ καταστῇ αὐτὴ εὐθηνὴ βιομηχανία.

Εἰς τὴν σύσκεψιν κατὰ τὴν ὁποίαν παρέστησαν καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ταπητουργῶν ἐξέθεσαν διὰ μακρῶν τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς ταπητουργίας, τονίσαντες ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ σύστασις εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου νὰ γίνεται τόσον ἡ προμήθεια τῶν πρώτων ὑλῶν δι' ἅπαντας τοὺς ταπητουργοὺς ὅσον καὶ ἡ κατανάλωσις τῶν προϊόντων εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Πρὸ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία θὰ διαχειρίζεται διὰ λογαριασμὸν τῶν ταπητουργῶν τὸ παραχωρηθησόμενον ποσόν, νὰ ὑποχρεωθῇ ν' ἀνοίξῃ εἰς τὰς σημαντικωτέρας ἀγορὰς καταναλώσεως εἰδικὰ πρατήρια εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ταπητουργοὶ θὰ ἐκθέτουν τὰ προϊόντα των πρὸς πώλησιν δι' ἰδίων ἐξόδων.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν τὸ Συμβούλιον τῆς Ε.Α.Π. ἐδέχθη τὴν ἄποψιν τῶν ταπητουργῶν, ἐδήλωσε δὲ ὅτι εἶνε πρόθυμον ἀπὸ τὸ μέλλον νὰ συναφθῇ προσφυγικὸν δάνειον νὰ διαθέσῃ τὸ ποσὸν τῶν 100000 λιρῶν ἀγγλικῶν διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπόν.

Ἤδη ὑπολείπονται νὰ καθορισθοῦν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ καταρτισθῇ ὁ ἰδιαίτερος ὀργανισμὸς διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλην. Ταπητουργία θὰ δύναται νὰ συναγωνίζεται τὴν ξένην τοιαύτην εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ προεδρεῖα τῶν ταπητουργῶν Ν. Ἰωνίας, Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θὰ προβοῦν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

—Ἡ κοινοτικὴ ἀνεξαρτησία τῆς Νέας Ἰωνίας

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ συνοικισμοῦ τῆς «Νέας Ἰωνίας» ἡ ἐκλεγεῖσα ὅπως ἐνεργήσῃ ἁρμοδίως ἵνα ὁ συνοικισμὸς ἀναγνωρισθῇ ὡς ἰδιαιτέρα κοινότης, ἀποσπωμένη τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων παραπλανήσεων ἐξ ἀντιθέτων ἐνεργειῶν τῶν φίλων τοῦ κ. Πάτση, ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν διαφωτιστικῆς ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς κατοίκους, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Συμπολῖται Νέας Ἰωνίας

Ἡ ὑπογραφὴ τῶν αἰτήσεων γιὰ τὴν ὀργάνωσι τοῦ συνοικισμοῦ μας εἰς κοινότητα ἐτελείωσε.

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ μαθαίνουμε ὅτι ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους ἄλλες αἰτήσεις ποῦ γράφουν μέσα καὶ νὰ γίνῃ καὶ νὰ μὴ γίνῃ κοινότης.

Προσέξατε νὰ μὴ σᾶς ἐξαπατήσουν. Ἀφοῦ ἐτελείωσε ἡ ὑπογραφὴ τῆς νομίμου αἰτήσεως, ἔχουμε ὅλοι μας ἱερὰν ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν συνοικισμό μας νὰ μὴν ὑπογράψουμε καμμιὰ ἄλλη αἴτησι.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θέλει νὰ μᾶς ἔχῃ σκλάβους του καὶ νὰ μᾶς βασανίζῃ μὲ τὸν ἀπαίσιον δρόμον Πατησίων—Ἰωνίας, ὅπου ὑποφέρουμε καθημερινῶς φρικτά, διέταξε τοὺς ὀλίγους φίλους του νὰ βγάλουν αὐτὲς τὶς καινούργιες αἰτήσεις γιὰ νὰ μᾶς διαιρέσουν καὶ νὰ μᾶς ἐκμεταλλεύωνται καὶ νὰ μᾶς κοροϊδεύουν.

Ἐπαναλαμβάνουμε: Ἡ ὑπογραφὴ τῶν αἰτήσεων γιὰ τὴν κοινότητα ἐτελείωσε. Κανεὶς νὰ μὴν ὑπογράψῃ αἴτησιν, διότι αὐτὲς ποῦ ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν σκοπὸν ἔχουν νὰ μᾶς ξεγελάσουν.

Στὶς πατρίδες μας εἴχαμε κοινότητες ἡ ὁποῖες συντηροῦσαν ἐκκλησίες, σχολεῖα, νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα. Τέτοια πρέπει ν' ἀποκτήσουμε κ' ἐμεῖς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ»

—Ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν Πολυγώνου

Διαβιβάζονται πρὸς δημοσίευσιν τὰ κάτωθι παράπονα προσφύγων ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν Πολυγώνου:

«Ἔχομεν ἀπό τινος συχνὰς ἐπισκέψεις μηχανικῶν καὶ γεωμετρῶν, οἱ ὁποῖοι ὁλονὲν καταμετροῦν, καταγράφουν καὶ κρατοῦν σημειώσεις. Εἶνε σιωπηλότατοι εἰς τὰς ἐρωτήσεις μας καὶ εἰς κανένα δὲν θέλουν νὰ ἀνακοινώσουν τίποτε περὶ τῶν μυστηριωδῶν καταμετρήσεών των. Διεδόθη κάτι ὑποκώφως, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ἐξακριβωθῇ. Ὅτι δηλαδὴ θὰ μεταφερθῇ ἐντεῦθεν ὁ συνοικισμός μας, προκειμένου ἐδῶ νὰ ἀνεγερθῇ τὸ πολυθρύλητον ἀπὸ τόσον καιρὸν συζητούμενον μέγα δικαστικὸν μέγαρον. Τοὐλάχιστον, ἂν θὰ μᾶς μεταφέρουν ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, θὰ μᾶς ἐγκαταστήσουν ἀνθρωπινώτερα, μὲ περισσοτέραν δηλαδὴ πρόνοιαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς σημερινῆς ἀθλιότητός μας; Αὐτὸ καὶ μόνον μᾶς ἐνδιαφέρει.»

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων δέχεται αἰτήσεις πρὸς διορισμὸν πεπειραμένων τοπογράφων, γεωμετρῶν καὶ βοηθῶν.

Εἰς τὰς αἰτήσεις δέον νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ σχετικὰ πιστοποιητικὰ σπουδῶν ἢ ἐργασίας.

(Ἐκ τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ τῆς Ε.Α.Π.)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ κατάστασις τῶν παραμεθορίων κοινοτήτων

ΔΡΑΜΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις).— Ὑπὸ τῶν κοινοτήτων τῆς παραμεθορίου συνετάχθη καὶ ἀπεστάλη πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τὸ κατωτέρω ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ θεραπεία ἐπιτακτικῶν κοινωφελῶν ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν της, ἂν θέλῃ νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν πάσχοντα πληθυσμὸν μιᾶς μεγάλης καὶ εὐφόρου περιοχῆς.

«Αἱ πλεῖσται τῶν ὀρεινῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Δράμας, καὶ συγκεκριμένως αἱ παραμεθόριοι τοιαῦται, ὡς μόνα σπουδαῖα ἔσοδα ἔχουσι τὰς ἐκ τῶν βοσκῶν προσόδους. Ἄνευ τούτων νεκροῦνται, οὐδὲ δύνανται νὰ θεραπεύσωσι πλείστας ἐπιτακτικὰς κοινωφελεῖς ἀνάγκας των.

Αἱ κοινότητες τῆς παραμεθορίου Σιδηρονέρου, Ποτομῶν, Ἀκρινοῦ, Καταφύτου, Μακρυπλαγίου, Ὀξυᾶς, Δρατσίστης, Βαθυτόπου κέκτηνται μοναδικὰς βοσκὰς θερινὰς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ.

Κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ 1926, ἵνα μὴ μνημονεύσωμεν τὰς ἄλλας, ἐκ τῶν βοσκῶν ἡ μὲν τῆς τέως κοινότητος Λειμῶνος ἀπέδωκε μίσθωμα 800.000 δραχμῶν, ἡ τέως Μαυροχωρίου 400.000 δραχ., ἡ δὲ τῶν Θερμῶν περὶ τὰς 350.000 δραχ., ἀτυχῶς ὅμως αἱ κοινότητες αὗται ἐβεβαίωσαν καὶ εἰσέπραξαν ἐλάχιστα ποσὰ διότι προέλαβε ταύτας τὸ μοιραῖον Διάταγμα τῆς 10ης Ἀπριλίου 1926 «Περὶ καθορισμοῦ θεμιτοῦ μισθώματος λειβαδίων». Τὸ Διάταγμα, ὡς εἰκός, ἐξεδόθη πρὸς προστασίαν τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἀλλ' οὐδέποτε εἶχε τοιαῦτα εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, εἰμὴ μόνον ἐζημίωσε καταφόρως τὰς κοινότητας πρὸς ἀποκλειστικὴν μόνον ὠφέλειαν ἐνίων ἀρχηγῶν κτηνοτρόφων τσελιγκάτων, οἵτινες ἀγρίως ἐκμεταλλεύονται αὐτούς.

Τὸ Διάταγμα τῆς 8ης Μαΐου π. ἔ. περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 10ης Ἀπριλίου 1926, ἐχάρισε καὶ εἰς τοὺς κτηνοτρόφους τὸ ἐνοικιοστάσιον ἐξ οὗ ὑπεχρεώθησαν κατὰ τὴν ἤδη ἀρξαμένην θερινὴν περίοδον αἱ ὡς ἄνω κοινότητες νὰ δεχθῶσιν εἰς τὰς βοσκὰς τοὺς παλαιοὺς μισθωτὰς ἔναντι θεμιτοῦ μισθώματος καὶ οὕτω ἤνοιξε βαθύτερος ὁ τάφος τῶν κοινοτήτων αἵτινες κατεδικάσθησαν εἰς φυτοζωΐαν καὶ μαρασμόν.

Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, καὶ ὡς πληροφορούμεθα, καὶ κατὰ γνωμάτευσιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν νομικοῦ συμβούλου, ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω Διατάγματα δὲν δύνανται νὰ ἰσχύωσι διὰ τὰς βοσκὰς τῶν Κοινοτήτων ἐφ' ὅσον κυροῦνται ἐν πλήρει ἰσχύει αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ κώδικος πρὸς ἃς ριζικῶς ἀντίκειται, καθ' ἃς πᾶσα ἐκποίησις ἢ μίσθωσις πραγμάτων τῆς Κοινότητος ἐνεργεῖται διὰ δημοπρασίας, τούτου δοθέντος, ἀποροῦμεν πῶς τὸ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργεῖον ἐν σχετικαῖς ἐγκυκλίοις του περιλαμβάνει καὶ τὰς κοινοτικὰς βοσκάς.

Ἕτερον κακὸν προσγινόμενον ἔν τισι τῶν παραμεθορίων Κοινοτήτων εἰς εὐρυτάτην κλίμακα εἰς τὰς πεδινὰς τοιαύτας τείνει εἰς διάσπασιν τῆς κοινοτικῆς ἑνότητος εἶνε ἐν ταύταις ἡ ὕπαρξις ποικιλωνύμων προσφυγικῶν ὁμάδων καὶ ἐπιτροπῶν εἰς ἃς ἐνεπιστεύθη ὁ ἐποικισμὸς τὴν διαχείρισιν βοσκῶν ἀγραναπαύσεως πρὸς τὴν ὑπὸ τούτων ἐκτέλεσιν δῆθεν κοινωφελῶν ἔργων, ὡσὰν ὁ προορισμὸς τῶν κοινοτήτων νὰ ἦτο διάφορος.

Ἐν τοῖς συνοικισμοῖς ἐν οἷς δρῶσιν οὗτοι οὐδὲν κοινωφελὲς ἔργον ἐξετελέσθη ἄνευ σοβαρᾶς κοινοτικῆς ἀρωγῆς.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε διὰ τὴν κατάργησιν τῶν ὡς ἄνω ἐπιτροπῶν ἐνεργουσῶν ἄνευ σπουδαίου ἐλέγχου, καὶ ὑπαχθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ διαχειρίσεις εἰς τὰς Κοινότητας.

Αἱ Κοινότητες ἡμῶν, συναισθανόμεναι τὸ ὕψος τῶν εὐθυνῶν καὶ τοῦ προορισμοῦ των, μᾶς ἀνέθεσαν ὅπως διὰ τελευταίαν φορὰν θέσωμεν τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἵνα ἅπαξ διὰ παντὸς δοθῇ τέρμα εἰς τοῦτο καὶ χειραφετηθῶσιν αἱ Κοινότητες παρὰ τοῦ κράτους, παραχωρουμένων τῶν βοσκῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ταλαιπωρουμένων Κοινοτήτων καὶ παύσῃ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ζήτημα κατὰ καιροὺς νὰ ἀπασχολῇ τὰς ἀρχάς. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο τῶν ἀρχῶν τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου ὁρμώμενοι καὶ νοοῦντες καλῶς τὸν ἐξυπηρετικὸν θεσμὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως, ποιοῦμεν ὑστάτην ἔκκλησιν πρὸς ὑμᾶς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ τεναγώδους τούτου ζητήματος.

Ἀλλὰ σπουδαιότερον ἐξ ἴσου ζήτημα εἶνε καὶ τὸ τῆς ἐποπτείας τῶν Νομῶν τῶν παραμεθορίων πληθυσμῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ λειτουργίας τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς αἱ κοινότητες ἡμῶν αἱ ὁποῖαι στεροῦνται παντελῶς ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἐκκλησιῶν, θὰ ἔχωσι τοιαῦτα ὁπότε ἡ ἀπόδοσις καὶ τὰ ὠφελήματα διὰ τοὺς κατοίκους καὶ τὸ Κράτος εἶνε πλεῖστα, καθότι θὰ δημιουργήσωμεν πληθυσμὸν οἰκονομικῶς εὐημεροῦντα, ἠθικῶς παλινορθωθέντα, δεδομένου ὅτι ἐλλείψει ἐκκλησιῶν καὶ ἐκπαιδευτηρίων τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καὶ κοινωνικὰ αἰσθήματα κλονισθέντα ἐπαισθητῶς, ἐνδεχόμενον νὰ ἔχωσιν ἐπικίνδυνα ἐπακόλουθα.

Τὰ ἀνωτέρω αἰτήματα ἡμῶν, δικαίως γινόμενα ἀποδεκτά, θὰ ἔχωσι τοῦτο τὸ εὐεργετικὸν πλεονέκτημα, ὅτι τὸ Κράτος θὰ προσδοκᾷ εἰς τὸ μέλλον τὴν ἀλματώδη πρόοδον τοῦ τόπου καὶ τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ ἄλλεως ἡ μεθόριος ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ παραμορφωθῇ εἰς χῶρον ἐρειπίων καὶ ἐσωτερικῶν περισπασμῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραμεθορίων Κοινοτήτων

Πρόεδρος κοινότητος Σιδηρονέρου Σ. Ἐλευθεριάδης. Πρόεδρος κοινότητος Ποταμῶν Π. Παυλίδης. Μέλη Α. Μελιτόπουλος, Χ. Ὀρφανίδης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Χρ. Ταταμίδην, Σπάρτην.—Αἱ δευτεροβάθμιοι ἐπιτροπαὶ ἑδρεύουν εἰς τὸν ἄνω ὄροφον τοῦ οἰκήματος Μετοχικοῦ Ταμείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

κ. Κ. Χολογίταν, Πειραιᾶ.—Δὲν γνωρίζομεν τίποτε σχετικόν.

κ. Ἀλ. Ρουμελιώτην, Ἀγρίνιον.— Ὑπεύθυνος δήλωσίς σας ἐπεδόθη ἁρμόδιον Συνεργεῖον πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑποθέσεώς σας.

κ. Καλ. Καβαλλίδου, Βόλον.—Ὁμοίως.

κ. Ι. Λ., Ἄρταν.—Ἐψηφίσθη.

κ. Χρ. Παναγιωτίδην, Ἀγρίνιον.— Ἀμφότεραι αἱ δηλώσεις εἶνε ἐκπρόθεσμοι κατὰ συνέπειαν δὲν ἐξεδικάσθησαν.

κ. Ι. Σακκαλῆν, Μανωλάδα.—Ὁμοίως.

κ. Ἀφ. Ζαχαριάδου, Μυτιλήνην.—Τὸ ἐν λόγῳ Διάταγμα δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὰς ἐκπροθέσμους δηλώσεις, διὰ τὰς ὁποίας οὐδεμία ἐλήφθη ἀπόφασις. Τὰς ἀπαντήσεις παρέχομεν μόνον διὰ τῆς παρούσης στήλης.

κ. Παν. Κουρελλέαν, Καλάμας.— Ἔχομεν ἄλλον ἀνταποκριτήν.

κ. Γ. Παλ.— Ἐψηφίσθη τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, ἤρχισαν δὲ νὰ δίδωνται προκαταβολαὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀπομακρυνθέντας συνεδέλφους σας.

κ. Κατ. Πασσαλῆ, Ναύπλιον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ.

κ. Γ. Μιχαηλίδην, Θεσσαλονίκην.— Καθορίσατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν διότι τοιαύτη Τζεβισλὶκ δὲν ὑπάρχει.

κ. Ν. Δανίλλην, Ἰωάννινα.— Ὑπάρχουν. Ἀποστείλατέ μας τὸ ἀντίτιμον νὰ σᾶς τὰ στείλωμεν.

κ. Ν. Π., Θεσσαλονίκην.— Μᾶς ἐστάλη ἀπ' εὐθείας. Λεπτομερείας δὲν γνωρίζομεν.

κ. Π. Πούνην, Νησίον. — Ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλετε ἐκπρόθεσμον δήλωσιν, ἡ ὁποία θὰ ἐκδικασθῇ ἐν καιρῷ.

κ. Σ. Κωτσόπουλον, Πλάτανον.— Ἐγράψαμεν σχετικῶς προχθές.

Η ΕΦΟΡΕΙΑ ΥΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Προκηρύσσει ὅτι

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατεύματος καὶ πρὸς πλήρωσιν

59 θέσεων τεχνιτῶν Μηχανουργῶν Πυροβόλων,

60 θέσεων τεχνιτῶν Ὁπλοδιορθωτῶν,

30 θέσεων τεχνιτῶν Πυροτεχνουργῶν,

7 θέσεων τεχνιτῶν ὀπτικῶν καὶ φυσικῶν ὀργάνων,

12 θέσεων τεχνιτῶν Σαγματοποιῶν (σαγμάτων ἐν γένει καὶ σκυτορράφων),

4 θέσεων τεχνιτῶν Ξυλουργῶν καὶ

30 θέσεων τεχνιτῶν Σιδηρουργῶν (ὀξυγονοκολλητῶν, χυτῶν, λευκοσιδηρουργῶν, τορνευτῶν, κασσιτερωτῶν).

Προσκαλεῖ

τοὺς ἰδιώτας τεχνίτας τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅπως καταταγῶσιν εἰς τὸ Στράτευμα ὡς μόνιμοι τεχνῖται, ὅπως μέχρι τῆς 20ῆς Μαΐου ἐ. ἔ. ὑποβάλωσιν ἡμῖν:

1) Αἴτησιν ἐπὶ χαρτοσήμου,

2) Πιστοποιητικὸν Εἰσαγγελέως ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν δι' ἀξιόποινον πρᾶξιν.

3) Ἀπολυτήριον τοῦ Στρατοῦ ἢ Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου ὅτι νομίμως ἀπηλλάγησαν (διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ὁπλίτας ἀντίγραφον φύλλου μητρῴου).

4) Πιστοποιητικὰ ἅτινα ἔχουσι περὶ τῆς τέχνης τὴν ὁποίαν γνωρίζουσι.

Οὗτοι δέον νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν ἀπὸ 20—32 ἐτῶν συμπεριλαμβανομένου.

Δύνανται νὰ καταταγῶσι καὶ ὁπλῖται ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὸ Στράτευμα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τετραμήνου ἀτομικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς τεχνῖται μὲ τὸν βαθμὸν δεκανέως ἢ λοχίου κατατάσσονται μὲ τοὺς βαθμοὺς τούτους. Ἅπαντες οἱ λοιποὶ κατατάσσονται ὡς στρατιῶται.

Οἱ τὸ πρῶτον κατατασσόμενοι ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ διετίαν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας δύνανται νὰ κατατάσσωνται ἐὰν ἐπιθυμῶσι, δι' ἓν ἑκάστοτε ἔτος.

Ἀποδοχαί:

Στρατιῶται	1000	δραχμὰς	μηνιαίως
Δεκανεῖς	1200	»	»
Λοχίαι	1400	»	»
Ἐπιλοχίαι	1600	»	»

Μεθ' ἑκάστην ἀνακατάταξιν καὶ μέχρι 5 τοιούτων αὔξησις κατὰ 5 ο)ο τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν.

Ἄρτος καὶ δημόσια εἴδη (ἱματισμός, ὑπόδυσις), ὅσα χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς ὁπλίτας τοῦ Στρατεύματος, δωρεάν.

Συμμετοχὴ εἰς τὸ συσσίτιον τῶν ὁπλιτῶν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἰατρικὴ περίθαλψις αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του δωρεάν. Δικαίωμα ἀγορᾶς φαρμάκων ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Φαρμακείων.

Στρατωνισμός.

Δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τοὺς βαθμοὺς τῶν ἀξιωματικῶν ἀρχιτεχνιτῶν.

Οἱ ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας μετὰ δεκαετῆ συνεχῆ ὑπηρεσίαν καὶ μὴ προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ἀπολαμβάνουσιν ἐφ' ἅπαξ διπλάσιον ποσὸν τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ, καθ' ὃν ἀπολύονται, οἱ δὲ ἀποχωροῦντες μετὰ 15ετίαν ἀπολαμβάνουσιν ὁμοίως ἐφάπαξ τριπλάσιον ποσὸν τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν των.

Οὕτω ἐπιλοχίας τεχνίτης ἀποχωρῶν μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν λαμβάνει ἐφ' ἅπαξ 72.000 δραχμάς.

Μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν 48.000 δραχμάς. Λοχίας μετὰ 15ετίαν λαμβάνει 63.000 δρχ. Λοχίας μετὰ 10ετίαν λαμβάνει 42.000 δρχ.

Πάντες οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις κατατάξεως μέχρι τῆς ὡς ἀνωτέρω ὁριζομένης ἡμερομηνίας δέον τὴν 26ην Μαΐου νὰ παρουσιασθῶσιν ἡμῖν, ἵνα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν κεκανονισμένην ἐξέτασιν πρὸς κατάταξιν.

Ἀθῆναι 9 Ἀπριλίου 1928.

Ἐφορ. Ὑλ. Πολ. Ἀθηνῶν

Κ. ΝΤΑΗΣ

Συνταγματάρχης

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Φανερᾶς μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν κατασκευὴν μέχρι 45 θερινῶν στολῶν καὶ πηλικίων τῶν κλητήρων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς.

Προκηρύσσομεν φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν περὶ κατασκευῆς μέχρι 45 θερινῶν στολῶν μετὰ τῶν πηλικίων αὐτῶν τῶν κλητήρων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς, γενησομένην ἐνώπιον ἐπιτροπῆς τὴν 12 Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5 μ. μ. ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχωσιν αὐτῆς νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων, οἵτινες ἔχουν κατατεθῆ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Διεκπεραιώσεως τῆς Βουλῆς.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας,,

"Μία Τιμία Γυναῖκα,,

Ἀνρὶ Μπορντὼ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Παρήλασεν οὕτω πρὸ τοῦ Πὼλ Φερριὲρ μία μέσης τάξεως ἀνθρωπότης, παραδεδομένη εἰς τὰ συμφέροντα, τὰς ὀρέξεις, τὰ πάθη της. Ὅταν ἡ πελατεία αὕτη ἔπαψε νὰ τὸν ἐνοχλῇ, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ἀκόμη μεσημέρι, ἤνοιξε τὸν φάκελλον μιᾶς ὑποθέσεως ποῦ θὰ ὑπερήσπιζε κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν τοῦ δικαστηρίου. Μία ὑπόθεσις ἐκτρώσεως, ποῦ θὰ τοῦ ἀπέφερε προφανῶς μίαν νέαν ἐπιτυχίαν, ὅπως ἡ τελευταία ὑπόθεσις βρεφοκτονίας τοῦ ἀπέφερεν, ἐπὶ πλέον, τὴν εὔνοιαν τῆς Βέρθας ντὲ Σεράν, καὶ ἐξαναθυμήθηκε καὶ πάλιν τὴν ἐρωμένην του.

Εἶχεν εἰδικότητα εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀποπλανωμένων καὶ ἐγκαταλειπομένων κατόπιν ὑπὸ τῶν συνενόχων των, γυναικῶν, τὴν ἐποχὴν ἀκριβῶς τῶν εὐθυνῶν. Μὲ τί ἐκδικήτριαν εὐγλωττίαν κατηγόρει τὸν ἀνδρικὸν ἐγωϊσμὸν καὶ ἐζήτει νὰ μὴ μείνῃ ἀτιμώρητος! Πολλάκις τὸ ἐνθουσιασμένον ἀκροατήριον τὸν εἶχεν ἐπευφημήσει κατὰ τὴν συνεδρίαν, καὶ τὸν ἐχειροκρότησε κατὰ τὴν ἔξοδον. Αἱ ἐπευφημίαι αὗται τὸν ἔκαμναν νὰ ὑπερηφανεύεται καὶ ἐνόμιζε τότε ὅτι ἦτο μέγας ἄνθρωπος—μέγας ἄνθρωπος μιᾶς ἐπαρχίας τοὐλάχιστον. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἤρκει νὰ ἐνθυμηθῇ τὸ ἐναγώνιον βλέμμα τῆς Ζερμαὶν διὰ νὰ τοῦ φανῇ πόσον ψευδὴς καὶ μηδαμινὴ ἦτο ἡ φήμη ἐκείνη. Ἔβλεπε τὸν ἑαυτόν του ὅπως πραγματικῶς ἦτο, ὅμοιος μὲ τὴν ἄδοξον ἐκείνην ὁμάδα τῶν πελατῶν ποῦ ἤρχοντο νὰ τοῦ ἀποκαλύψουν τὰς μικρὰς των ἀθλιότητας. Τοῦ ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἶχε κἂν μελετήσει ἐπαρκῶς ἀκόμη, οὔτε τὸ ἐπάγγελμά του. Ἐπωλοῦσε ἄρθρα τοῦ κώδικος εἰς ἀγορεύσεις καὶ γνωματεύσεις, ὅπως ὁ παντοπώλης τὴν ζάχαριν καὶ τὴν κανέλλαν του, σὲ μικρὰ χωνάκια. Δὲν θὰ ἠδύνατο, διὰ τῶν συμβουλῶν του, διὰ τῆς ἐπιλογῆς τῶν ὑποθέσεών του, νὰ ἐξασκήσῃ μίαν ἄλλην ἐπιρροήν; Κάποιος, ἄλλοτε, εἶχεν ἐπισύρει τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς του χρηστότητος. Τὸν εἶχεν ἀκούσει, ὅπως ἀκούομεν τὴν διδαχὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Μὲ ἀμέλειαν καὶ κατὰ τρόπον νωχελῆ. Καὶ ὅμως, ἡ συνομιλία ἐκείνη ὤφειλε νὰ τοῦ εἶχε κάμῃ ἐντύπωσιν. ἀφοῦ τοῦ ἐπανήρχετο εἰς τὴν μνήμην. Κάποιος, μὰ ποιὸς τότε; Εἷς γέρος, εἰς τὴν ἐξοχήν, ἕνα θερινὸ βράδυ. Ὁ πατέρας τῆς Ζερμαὶν εἰς τὴν ταράτσαν τῶν «Ἐλάτων», ὅταν ἦτο ἀκόμη μνηστὴρ τῆς κόρης. Τὰ λόγια τοῦ γέροντος τὸν εἶχον σχεδὸν θυμώσει, διότι διέκρινε τότε κάποιαν εἰρωνίαν. Ὁ κ. Ντορὲ δὲν τὸν ἐθαύμαζε, ὁ κ. Ντορὲ τοῦ ἐδείχνετο ἐπὶ πολὺν καιρὸς ἐχθρικὸς κτὶ προσεπάθει νὰ κάμῃ τὴν κόρην του νὰ μὴ τὸν ἀγαπᾷ. Ἀφοῦ ἀπέτυχε, τοῦ ἐφάνη κατόπιν προσηνής, ἀλλὰ συχνὰ τοῦ ὡμίλει διὰ τὸ μέλλον, ἐπὶ τῆς ἀνάγκης νὰ στηρίξῃ τὴν ζωήν του ἐπὶ σοβαρῶν πεποιθήσεων.

«Μόλις τὸν ἠνειχόμην, ἐνεθυμεῖτο ὁ Πὼλ Φερριέρ. Δὲν μὲ ἐξετίμα ἀρκετά. Ἡ Ζερμαὶν τὸ ἠσθάνετο καὶ ὑπέφερε. Τί θὰ ἔλεγε ἄραγε σήμερα γιὰ μένα;»

Ἀλλὰ ἡ ἀντιπάθειά του ἐπανήρχετο καὶ ἐδικαιολογήθη καθ' ἑαυτόν.

«Ἐπὶ τέλους εἶμαι ὅπως ὅλος ὁ κόσμος, καὶ ἴσως κάτι περισσότερον. Εἶμαι τάχα φιλοχρήματος καὶ φίλαυτος, ὅπως πρὸ ὀλίγου οἱ χωρικοί; Κατέστρεψα τὴν οἰκογένειάν μου μὲ μίαν παληογυναῖκα, ἐγκατέλειψα κανένα νόθον παιδί, ἔκαμα κανένα σκάνδαλον; Τὰ σφάλματά μου εἶνε τελείως ἰδιωτικά. Ἂν ἠξεύραμεν πῶς ζῇ ὅλος ὁ κόσμος, θὰ ἐτρομάζαμε ἀπὸ τὴν γενικὴν δυστυχίαν. Εἶνε σφάλμα μου ἂν ἡ κακὴ τύχη ἀπεκάλυψεν ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶνε κρυφό; Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀκριβῶς ἐσκεπτόμην νὰ διακόψω μίαν σχέσιν ποῦ δὲν μὲ εὐχαριστοῦσε πειὰ ἀρκετὰ καὶ ἤρχισα νὰ βαρύνωμαι. Ἦταν ζήτημα χρόνου. Χωρὶς λίγη ὑποκρισία, ὁ κόσμος θὰ ἦτο ἀκατοίκητος. Θὰ ἦτο καλὸν νὰ ἐννοῇ κανεὶς καὶ νὰ μὴν ἀποδίδῃ σημασίαν εἰς πράγματα ἀσήμαντα.

»Ἡ γυναῖκά μου τὸ ἀντελήφθη, γι' αὐτό, ἐὰν τὸ ξεύρῃ, ἐπροτίμησε νὰ σιγήσῃ...»

Καὶ ἀνεζήτησε τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν μετριότητά του, ἐπαναλαμβάνων: «Εἶμαι ὅπως ὅλος ὁ κόσμος...»

Ἡ ἀποκάλυψις αὐτὴ τώρα, ἀντὶ νὰ τὸν ταπεινώσῃ, τὸν καθησύχαζε, τὸν ἀνεκούφιζε καὶ τὸν ἔκαμνε ν' ἀποδέχεται τὴν τύχην του. Δὲν ἦτο ἄδικος κόπος νὰ προσπαθῇ ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὸ ρεῦμα; Δὲν εἶχε παρὰ νὰ ἀφήσῃ νὰ παρασύρεται ὅπως ἕνα ξύλο εἰς τὸ νερό. Ἡ ζωὴ ὡδήγει τοὺς θνητοὺς εἰς τὸ πεπρωμένον των καὶ κάθε ἀντίστασις ἦτο ματαία.

Ὅταν τὸν εἰδοποίησαν ὅτι τὸ γεῦμα ἦτο ἕτοιμον, ἐπέρασε εἰς τὴν τραπεζαρίαν μὲ ἄλλας σκέψεις. Δὲν ἐδοκίμαζε πλέον διὰ τὸν ἑαυτόν του τὴν ἀηδίαν, ἡ ὁποία τοῦ εἶχε χαλάσει ὅλο του τὸ πρωΐ. Ἐσυνήθιζε εἰς τὴν κατάστασιν. Ἀφοῦ ἡ Ζερμαὶν δὲν ἤθελε νὰ λύσῃ τὴν σιωπήν, δὲν θὰ προσπαθοῦσε ἐκεῖνος νὰ τὴν κάμῃ νὰ μιλήσῃ. Ἡ Ζερμαὶν καὶ τὰ παιδιὰ τὸν ἐπερίμεναν διὰ νὰ καθίσουν εἰς τὸ τραπέζι. Ἐφίλησε θορυβωδῶς τὰ παιδιὰ σὰν καλὸς πατέρας, ποῦ βρίσκει στὸ σπίτι του τὴν εὔθυμη ξεκούρασι, ἠρώτησε μὲ στοργὴν περὶ τῆς ὑγείας τῆς συζύγου του ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὴν κυττάξῃ, φροντίζων τάχα γιὰ τὸν Ζὰν καὶ τὴν Κλαίρην. Ἀργότερα, κατὰ τὸ γεῦμα, ὅπως ἐσήκωνε τὰ μάτια του σ' αὐτὴν κρυφὰ—γιατὶ δὲν τὴν ἐκύτταζε κατὰ πρόσωπον;—ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν ὠχρότητά της καὶ ἀπὸ ὅλον τὸν πόνον ποῦ ἦτο ζωγραφισμένος στὸ πρόσωπόν της. Ἐκείνη ἠσθάνθη τὸ βλέμμα του καὶ στρεφομένη πρὸς αὐτὸν ἐκατακοκκίνησε, ὡσὰν νὰ ἐντρέπετο. Δὲν παρετήρησε τὴν ἐντροπήν της, ἀλλὰ τὸ ἐρύθημα τὸ ὁποῖον διέλυε τὴν ἀνησυχίαν του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΙΑΝΟ εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἐπιτυχοῦς κατασκευῆς πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 9—5—27

Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 10 π.μ.

«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

«Ζέφυρος» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους Σαράντα, Αὐλῶνα, Δυρράχιον.

«Ἄσσος» 2 μ.μ. Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον.

«Ἱέραξ» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ναυκρατοῦσα» 2 μ. μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.

«Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.

«Ἔλλη Δ.» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Φωκὶς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Βόλος» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Κ. Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν, καὶ ἄγονον.

«Ἰωάννινα» 2 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.

«Τῆνος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Δῆλον, Μύκονον.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ»

τὴν 24 Μαΐου ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθεῖαν ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΥΪΛΣΩΝ»

τὴν 7ην Ἰουνίου ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθεῖαν ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.

Δεχόμεθα ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων καὶ ἐμπορεύματα. Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια παρέχονται παρὰ τοῖς Γενικοῖς Ἀντιπροσώποις διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολήν, Γ. ΜΟΡΦΥ καὶ ΥΙΟΣ—ΚΡΩΒΒ καὶ ΣΤΙΒΕΝΣ: Ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου Πάτραι.

Πλατεῖα Καραϊσκάκη Πειραιεύς.

Μόνον τὰ παρὰ τῶν ἀνωτέρω Γενικῶν Ἀντιπροσώπων τῆς ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ - ΛΑΪΝ ἐκδιδόμενα εἰσιτήρια θ' ἀναγνωρίζωνται ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΟΙ Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ "Ο ΦΑΡΟΣ" Κ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ Δ. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ Α. ΧΑΡΑΡΑΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ αἱ διατυπώσεις τοῦ ταξειδίου σας ἠγγυημέναι, ἀναθέσατε εἰς τὸν ΦΑΡΟΝ τὴν ὑπόθεσίν σας.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥ ἀναγνωρίζονται παρ' ὅλων τῶν Ἑταιριῶν.

ΜΟΝΟΝ οἱ ἐπιβάται τοῦ Φάρου ἔχουν τὰς καλλιτέρας καμπίνας ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ παρακολουθοῦνται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας του μέχρι τελευταίας στιγμῆς.

Ο ΦΑΡΟΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ ὡς Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἐπισήμως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

12 Μαΐου	«Ἔδισσων»	Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
19 »	«Σινάϊα»	Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
24 »	«Σατούρνια»	Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
2 Ἰουνίου	«Βύρων»	Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
7 »	«Πρ. Οὐΐλσων»	Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
16 »	«Ἀσία»	Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
29 »	«Σατούρνια»	Πάτραι-Νέα Ὑόρκη

ΜΕΣΩ ΕΥΡΩΠΗΣ ἀναχωρήσεις καθημερινῶς ἐκ Χερβούργου καὶ Χάβρης κατ' εὐθεῖαν διὰ Ν. Ὑόρκην διὰ τῶν μεγαλυτέρων Ὑπερωκεανείων.

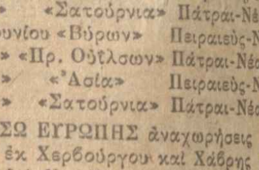

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο ΦΑΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας 3.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον Γιαννουλάτου.

ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μητροπόλεως 9.

ΚΟΖΑΝΗ ἔναντι Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washington Street

Ἀντιπρόσωποι καὶ ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Τηλέφωνον Ἀθηνῶν 8—68 Νέον

ΛΟΥΤΡΑ ΑΙΔΗΨΟΥ

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

"ΑΥΡΑ,,

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΝΑΡΞΙΣ 10 ΜΑΪΟΥ

Λουτῆρες ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ραδιούχου πηγῆς Θερμοποτάμου, ΙΑΜΑΤΙΚΩ ΤΕΡΑΣ ὅλων τῶν πηγῶν ΑΙΔΗΨΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ

Εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν, νέους χρωματισμούς, νέα μοδέλλα ἐαρινῆς καὶ θερινῆς περιόδου.

ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΙΟΛΟΥ 19 Γ (45)

Ἔναντι Ἁγίας Εἰρήνης

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ο ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝ Ἀπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως καθιερώθη ὡς ἀρχὴ ὅπως ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους ρυθμίζεται ἐν ὁμοφωνίᾳ ὅλων τῶν κομμάτων. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐξαρθῇ ἡ σημασία τῆς εὐχαρίστου ταύτης καθιερώσεως, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι ἐπανειλημμένως διεκήρυξεν αὐτὸς οὗτος ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι δηλαδὴ ἡ διπλωματικὴ διαχείρισις θεμελιώδους σπουδαιότητος ζητημάτων [illegible] καὶ διευθέτησίς των ἐπετεύχθη ἱκανοποιητικὴ χάρις εἰς τὴν σύμπνοιαν ταύτην τῶν κομμάτων ὅλων εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Διὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι καὶ ἤδη ἡ Κυβέρνησις, προκειμένου νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου καὶ περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν μετὰ τῆς Σερβίας σχέσεων, δὲν θὰ παραλείψῃ, ἀφοῦ πρῶτον ἀποκρυσταλλώσῃ τὰς ἀντιλήψεις της, νὰ καταστήσῃ ἐνημέρους τούτων καὶ τοὺς ἐκτὸς τῆς Κυβερνήσεως πολιτικοὺς ἀρχηγούς.

Η ΛΗΣΤΕΙΑ Λῃστεῖαι ἀγγέλλονται ἀλλεπάλληλοι κατ' αὐτὰς ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους καὶ γενικῶς ἡ ἀσφάλεια τῆς ὑπαίθρου Χώρας εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν οἰκτράν. Εἶχον πρὸ καιροῦ ἐξαγγελθῇ διάφορα μέτρα κατὰ τῆς λῃστείας, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἠρκέσθη εἰς τὴν ἐξαγγελίαν των μόνον, ἐλπίζουσα ἴσως ὅτι οὕτω θὰ κατεπτόει τοὺς λῃστάς. Ἀντιθέτως οὗτοι, ὅπως ἦτο καὶ φυσικὸν ἄλλως τε, ἀπέβησαν θρασύτεροι. Εἶνε τέλος πάντων ἀδύνατον ν' ἀποκτήσῃ ἀσφάλειαν ἡ Ἑλλάς, ἡ διατηροῦσα δύο ἀστυνομικὰ σώματα μὲ πολυτελέστατα στελέχη;

ΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ Μακεδονικαὶ συνάδελφοι διαμαρτύρονται ὅτι οἱ πλημμυροπαθεῖς τῆς Μακεδονίας παρημελήθησαν χάριν τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Κορινθίας. Μερικαὶ μάλιστα ἐφημερίδες ὑπερβάλλουσαι καταγγέλλουν ἐντὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον ὡς «ἐγκληματικῶς» χωρίζοντα τοὺς Ἕλληνας εἰς προνομιούχους καὶ μή. Ἡ ἐκ τῶν συμφορῶν ἀπόγνωσις εἶνε τὸ μόνον ἐλαφρυντικὸν διὰ τὰς ἀνοησίας αὐτάς. Διότι καμμίαν διάκρισιν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων δὲν κάμνει ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος, οὐδ' ἡ Κυβέρνησις. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὅλων ἡ προσοχὴ ἐστράφη πρὸς τὴν Κορινθίαν, διότι ἐκεῖ ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξε μεγαλυτέρα, τρομερωτέρα. Ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπρόσεξε εἰς τοὺς ἐκ τῶν συγχρόνως σχεδὸν ἐπισυμβασῶν πλημμυρῶν Μακεδόνας, πληροφοροῦμεν τοὺς συναδέλφους τῆς Βορείου Ἑλλάδος ὅτι ἐπαρκὴς δὲν ἐφάνη οὔτε ἐν Κορινθίᾳ. Ὁ Τύπος ὅμως ὁ Ἀθηναϊκός, ὄχι ἡ «Πρωΐα» μόνον, ἀλλὰ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα συνάδελφοι, δὲν παρέλειψαν καὶ περιγραφὰς τῶν πλημμυρῶν νὰ δημοσιεύσουν καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποδείξουν ὅπως λάβῃ μέριμναν καὶ ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν.

ΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΡΑΤΙΑΝΟ Ὁ ἡγέτης τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν τῆς Ρουμανίας ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον ἐκ τῆς Ἄλμπα—Γιούλια τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Ἀντιβασιλείας χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ νὰ ἐπιδώσῃ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως καὶ νὰ διατυπώσῃ καὶ προφορικῶς τὰ αἰτήματα τοῦ λαοῦ. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Βρατιάνου ἀντιμετώπισε τὴν κατάστασιν κατὰ τὸν συνήθη εἰς τὸ ἐμπειρότατον κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τρόπον. Ἐσκέφθη, ὅτι αὔριον, 10ην Μαΐου, πανηγυρίζεται ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ρουμανίας ἐνέχουσα τύπον ἐθνικῆς ἑορτῆς καὶ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν ἰδικήν μας 25ην Μαρτίου. Καί, συνεννοηθεῖσα μετὰ τῆς Ἀντιβασιλείας, ἀνέστειλε πάσας τὰς ἀκροάσεις αὐτῆς μέχρι τῆς ἐπιούσης τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, εἰς τρόπον ὥστε ὁ κ. Μανίου νὰ μὴ ἔλθῃ πρὸ αὐτῆς εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ἀντιβασιλείας. Διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὰ Ρουμανικὰ πράγματα, ὁ λόγος εἶνε προφανής: ὁ κ. Μανίου, ἐπιδίδων τὸ ψήφισμα τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν πρὸς τὴν Ἀντιβασιλείαν, θὰ εἶχε νὰ ἐπικαλεσθῇ ὡς ἐπικυρωτικὸν τῆς αἰτήσεως τῆς ἀπομομπῆς τῆς Κυβερνήσεως τὸ γεγονὸς τῆς παρουσίας τόσων μυριάδων εἰς τὴν Ἄλμπα-Γιούλια, τὴν Κραγιόβαν, τὸ Ἰάσιον, τὴν Βραΐλαν, τὸ Τσέρνοβιτς, τῆς Βουκοβίνας καὶ τὸ ἐπιχείρημα θὰ ἦτο ἰσχυρόν, δεδομένου ὅτι ἡ Ἀντιβασιλεία ὡς γνώμονα τῶν λαϊκῶν τάσεων ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ καὶ τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας. Ἀλλὰ τὴν 10ην Μαΐου, ἡ Κυβέρνησις, ἐπωφελουμένη τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, τῶν παρελάσεων, τῶν μουσικῶν, τῶν φωταγωγήσεων, εἶνε εὔκολον νὰ διοργανώσῃ ἐν συναφείᾳ καὶ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ ἑαυτῆς, ἐμφανίζουσα ὅλον τὸν κόσμον τῶν ἑορταστῶν ὡς ὀπαδούς της. Καὶ ὅταν ὁ κ. Μανίου, κατόπιν ἑορτῆς κυριολεκτικῶς, γίνῃ δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν, ἡ Ἀντιβασιλεία θὰ δύναται νὰ τῷ ἀπαντήσῃ: «Πολὺ καλά, ἀλλὰ περισσότεροι τῶν ἐκδηλωσάντων τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς τοὺς Ἐθνικοαγροτικοὺς εἶνε οἱ χθὲς ἐκφράσαντες πίστιν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν κυβέρνησιν». Ὁ κ. Μανίου, ἐν τούτοις, εἶνε λίαν ἀμφίβολον ἐὰν θὰ κατατροπωθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν σιγηλῶν καὶ ἀκαταβλήτων ἐκείνων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τὴν κολοσσιαίαν δύναμιν δύο τινῶν: τῆς εὐσταθοῦς ἐπιμονῆς καὶ τοῦ σπεύδειν βραδέως.

ΕΞ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ Οἱ πρόσφυγες δὲν ὀφείλουν νὰ παρεξηγήσουν ὅσα ἐγράψαμεν χθὲς ζητοῦντες ἐξονυχιστικὴν καὶ σύντονον ἀνερεύνησιν τῶν καταγγελθέντων ἐναντίον τῆς Π.Ο.Α.Δ.Δ.Α. Ἀκριβῶς τὸ ἐνδιαφέρον μας ὑπὲρ τῶν προσφύγων μᾶς ὑπαγορεύει ὅπως ἐπαναλάβωμεν τὴν σύστασιν ταύτην. Ὅσα κατηγγέλθησαν ὡς διαπραχθέντα ἐναντίον πτωχῶν προσφύγων διεπράχθησαν ὑπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐνεφανίζοντο ὡς κηδεμόνες τῶν προσφυγικῶν συμφερόντων. Ἐπὶ πλέον δὲ τὰ ἀποκαλυπτόμενα σκάνδαλα, ἂν ἀποδειχθοῦν μέχρι τέλους ἀκριβῆ, ζημιοῦν τὰ μέγιστα ἠθικῶς ὁλόκληρον τὸν προσφυγικὸν κόσμον. Δι' αὐτὸ ὅσοι πονοῦν τὴν προσφυγικὴν ὑπόθεσιν συμφωνοῦν μεθ' ἡμῶν ὅτι ἡ Δικαιοσύνη πρέπει νὰ φανῇ ἀμείλικτος ἐναντίον τῶν ἐνόχων, ἂν τοιοῦτοι ὑπάρχουν, ὥστε αἱ κακαὶ πράξεις των νὰ μὴ ἀντανακλοῦν ἐπὶ τοῦ ἀνευθύνου προσφυγικοῦ συνόλου, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ὅπως καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας, εἶνε τὸ θῦμα.

ΜΙΑ ΥΠΕΡΒΑΣΙΣ Οἱ πλανόδιοι ὀργανοπαῖκται παραπονοῦνται ὅτι καθ' ὑπέρβασιν τοῦ σχετικοῦ νόμου οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων τοὺς φορολογοῦν. Πρόκειται περὶ βιοπαλαιστῶν πτωχοτάτων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐφόσον ὑπὲρ αὐτῶν ἔχουν καὶ τὸν νόμον ὀρθῶς ἑρμηνευόμενον. Ἄλλως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν οἱ πλανόδιοι ὀργανοπαῖκται οὐδέποτε ὑπέκειντο εἰς τὸν φόρον τῶν δημοσίων θεαμάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

ΠΟΙΟΝ ΥΠΗΡΞΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ

Ἡ Διοίκησις τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ, παρερχομένη τὰς ἀκοσμίας, τὰς ἀποτελούσας τὸ διακοσμητικὸν μέρος τοῦ ἀνωνύμως ἐμφανισθέντος εἰς τὸν Τύπον ὑπομνήματος τοῦ αὐτοτιτλοφορουμένου «Ἑλληνογαλλικοῦ» ὁμίλου τῶν Μετόχων τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, δηλαδὴ μιᾶς ἐκτάκτου καὶ προσωρινῆς εἰδικῆς χρηματιστηριακῆς ἐπιχειρήσεως, εἶναι ὑποχρεωμένη πρὸς διαφώτισιν τόσον τοῦ κοινοῦ, ὅσον καὶ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ν' ἀνακοινώσῃ τ' ἀκόλουθα:

—Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῶν Παρισίων.

Αἱ ἀρχικαὶ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας, συσταθείσης πρὸ 22 ἀκριβῶς ἐτῶν, ἐκαλύφθησαν ἀποκλειστικῶς παρὰ τῶν τότε Ἑλλήνων ἱδρυτῶν της, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τούτου ζήτημα εἰσαγωγῆς των εἰς τὴν Γαλλικὴν χρηματαγορὰν τότε δὲν εἶχε γεννηθῇ.

Ὅταν κατὰ τὸ 1910 ἀπεφασίσθη ἡ αὔξησις τοῦ Ἑταιρικοῦ Κεφαλαίου, τὴν κάλυψιν τῶν νέων μετοχῶν ἀνέλαβεν ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία πρὸ τῆς ἀδυναμίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀγορᾶς ν' ἀπορροφήσῃ τὰς νέας ταύτας μετοχάς, συνέστησε καὶ ἐπέμεινεν εἰς τὸ νὰ εἰσαχθοῦν αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῶν Παρισίων.

Ὅταν ἀργότερον κατὰ τὸ 1924 ἐγένετο νεωτέρα αὔξησις τοῦ Κεφαλαίου εἰς 150.000 μετοχάς (ὑπὲρ τῶν παλαιῶν μετόχων, καὶ μὲ ἀναλογίαν μιᾶς νέας μετοχῆς πρὸς δύο παλαιάς) τὸ νεοεκδοθὲν τοῦτο τμῆμα δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἰσαχθῇ καὶ τοῦτο εἰς τὸ Γαλλικὸν Χρηματιστήριον, ἐφ' ὅσον οἱ ἐν Γαλλίᾳ μέτοχοι ἐνεγράφησαν, καθ' ὃ εἶχον δικαίωμα, καὶ εἰς τὸ νέον τμῆμα τοῦ Κεφαλαίου. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τονίσῃ ἡ Διοίκησις τῆς Ἑταιρείας εἶναι ὅτι ἐπέτυχε νὰ πείσῃ τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ θεωρήσῃ ὡς ποσὸν κυκλοφορουσῶν ἐν Γαλλίᾳ μετοχῶν τὸ παρὰ τοῦ οἰκείου Γαλλικοῦ Νόμου ὁριζόμενον ἐλάχιστον, δηλαδὴ τὸ 1)10 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν, τὸ ὁποῖον ἐσήμαινεν σημαντικωτάτην ἀνακούφισιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν πληρωτέων εἰς τὸ Γαλλικὸν Δημόσιον φόρων διὰ τὴν αὐτόθι κυκλοφορίαν τῶν μετοχῶν της.

Πρὸς τὸ Γαλλικόν, καὶ γενικώτερον τὸ ξένον, κεφάλαιον ἡ Διοίκησις τῆς Ἑταιρείας ἀνέκαθεν ἐπεδείξατο εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν συνδρομήν του, καὶ σεβασμὸν διὰ τὰ δικαιώματά του. Καυχᾶται μάλιστα ὅτι, σωφρόνως διαχειρισθεῖσα τὰ Ἑταιρικὰ πράγματα, καὶ τὸ κεφάλαιον ἐξυπηρέτησε διὰ τῆς συνεχοῦς ἀπονομῆς ἱκανοποιητικοῦ μερίσματος, καὶ γενικώτερον διὰ τῆς τακτικῆς του ταύτης ὄχι μόνον εἰς τὸν τίτλον τῆς Ἑταιρείας περιεποίησε τιμὴν καὶ ὑπόληψιν, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἑδραιωθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ξένου κεφαλαίου πρὸς τοὺς σοβαροὺς Ἑλληνικοὺς ὀργανισμούς.

Ἐπ' ἐσχάτων τὸ Γαλλικὸν κοινόν, δελεασθὲν ἐκ τῆς ἀπονομῆς πέρυσιν ἱκανοποιητικοῦ μερίσματος, ἤρχισεν ἐπιδεικνύων σταθερὰν πως προσήλωσιν πρὸς τὸν Ἑταιρικὸν τίτλον. Ἡ δεδικαιολογημένη ὅμως αὕτη προσήλωσίς του ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἀπαρτίζοντας τὸν ἀνωτέρω «Ἑλληνογαλλικὸν κλπ. ὅμιλον» νὰ σκεφθοῦν ὅτι, παρουσιάζοντες εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο τὴν εὐρωστίαν τῆς Ἑταιρείας, καὶ ἀποκρύπτοντες ἀπ' αὐτοῦ τὴν σημειουμένην κρίσιν, περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ὁποίας ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ἔχουν πλήρη ἐπίγνωσιν, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ παρασύρουν εἰς ὑψωτικὴν κίνησιν. Τῆς ὑψωτικῆς ταύτης κινήσεως σκοπὸς θὰ ἦτο ὁ πλουτισμὸς τῶν μελῶν τοῦ ὁμίλου εἰς βάρος τοῦ εὐπίστου κοινοῦ, ἐφ' ὃ οὗτοι θὰ μετεβίβαζον εἰς ὑψηλὰς τιμὰς τὰς μετοχάς των.

Καὶ διὰ νὰ εἴμεθα ἀπολύτως εἰλικρινεῖς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ τ' ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα καὶ ἀποτελοῦν τὴν προϊστορίαν τοῦ ζητήματος, καὶ ρίπτουν φῶς εἰς τὴν ὅλην Χρηματιστηριακὴν μορφὴν τῆς κινήσεως τόσον ἐδῶ ὅσον καὶ ἐν Παρισίοις.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρά τινος ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ ὁμίλου, εὑρισκομένου τότε προσωρινῶς ἐνταῦθα, προὐτάθη εἰς τὸν κ. Ἐπαμ. Χαρίλαον ἡ σύμπηξις Συνδικάτου ἐν Παρισίοις μὲ σκοπὸν τὴν δημιουργίαν ὑψωτικῆς τάσεως ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας. Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ὁ κ. Ἐπαμ. Χαρίλαος ἀπήντησεν ὅτι ἡ εἰς τοιαύτην κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν ἀνάμιξίς του ἀντέκειτο ἀπολύτως καὶ πρὸς τὰ καθήκοντά του ὡς Διοικητοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς συνηθείας του, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀντέταξεν ἀπόλυτον ἄρνησιν. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ὀλίγον βραδύτερον, κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1927, συνεπήχθη ἐν Παρισίοις ὁ κερδοσκοπικὸς Ὅμιλος, ὅστις καὶ ἤρχισε τὴν ὑψωτικήν του κίνησιν δι' ἐντέχνων ἐν Παρισίοις δημοσιευμάτων. Τότε ὁ κ. Ἐπαμ. Χαρίλαος, ἔσπευσε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἰδίου ἐκ τῶν τοῦ Ὁμίλου ὑποδεικνύων ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ αἰσιοδοξία των δὲν συνεβιβάζετο οὔτε μὲ τὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας, οὔτε μὲ τὴν ὅλην κατάστασιν, ἡ ὁποία ὑπεχρέωνε τὴν Ἑταιρείαν νὰ μὴ εἶναι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γενναιοτέρα εἰς τὴν ἀπονομὴν μερίσματος.

Ἐπὶ πλέον, κατόπιν παρακλήσεως τῆς Ἑταιρείας, τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων σοβαρῶν Γαλλικῶν κύκλων ἐπέστησεν καὶ ἡ ἐν Παρισίοις ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας «Τράπεζα Παρισινῆς Ἑνώσεως».

Ἐν τούτοις ἡ δρᾶσις τοῦ ὑψωτικοῦ Ὁμίλου ἐξηκολούθησεν ἀκατάβλητος, μὲ ὑποσχέσεις πρὸς τὸ πολὺ Γαλλικὸν κοινόν —ἐγγράφως καὶ ὑπὸ τύπον ἐγκυκλίων δοθείσας— περὶ ἀπονομῆς μείζονος μερίσματος. Ἐπιστρέφων μάλιστα ὁ κ. Ἐπαμ. Χαρίλαος ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Ἑλβετίαν ἀποστολῆς του, κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν Οἴνων εἰς τὰς Χώρας ταύτας, ἔλαβε παρ' ἑτέρου ἐκ τῶν κυριωτέρων μελῶν τοῦ ὁμίλου, τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν μὲ ἡμερομηνίαν 28 Μαρτίου τρέχοντος ἔτους:

«Ὁ ὅμιλος ἐμφορεῖται ὑπὸ τῶν καλυτέρων διαθέσεων τόσον ὑπὲρ τοῦ κ. Ἐπαμ. Χαριλάου, ὅσον καὶ ὑπὲρ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ εὐημερία τῆς Ἑταιρείας. Καθὼς ὅμως σᾶς ἐξήγησα κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις διέλευσίν σας, τὸ Χρηματιστήριον μᾶς ὠθεῖ (μᾶς ἐπιτρέπει) εἰς τὸ νὰ συντελέσωμεν νὰ ἐκτιμηθῇ καλύτερον ἡ ἀξία τῶν τίτλων οἱ ὁποῖοι διαπραγματεύονται ἐν αὐτῷ».

Ἐπὶ λέξει Γαλλιστί:

«Inutile de vous dire que ce groupe est animé des meilleures intentions autant envers vous qu'envers le Conseil d'Administration, auquels on doit la prospérité de la Sosiété.

»Ainsi que je vous l'ai expliqué, lors de votre passage à Paris, La Bourse nous conduit à faire mieux apprécier la valeur des titres qui s'y traitent».

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὁ ἀφελέστερος θὰ συναγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ κύριοι, οἱ ὁποῖοι τόσην, σήμερον, δεικνύουν δυσπιστίαν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας, πρὸ ἑνὸς μόλις μηνός, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ παρέσυρον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν ἀπονομὴν μεγαλυτέρου μερίσματος, τὸ ὁποῖον εἶχον ὑποσχεθῇ εἰς τοὺς Γάλλους μετόχους, ἐξέφραζον τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην των εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας.

ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Ἐμμένον οὕτω τὸ Συμβούλιον εἰς τὰς ἀπόψεις του ὅτι ἡ ἀπονομὴ μεγαλυτέρου μερίσματος δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένη, ἐδημοσίευσε τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς Ἑταιρείας, τοῦ ὁποίου τὴν ψήφισιν καὶ ἐπεδίωξε παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων. Ἐν ἐκθέσει του ταύτῃ τὸ Συμβούλιον ἐκθέτει συνοπτικῶς τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἀπονομὴ μεγαλυτέρου μερίσματος εἰς στιγμὰς οἰκονομικῆς καμπῆς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Οἰνοποιΐαν, καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν Ἑλληνικῶν Οἴνων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δὲν θ' ἀπετέλει πρᾶξιν σώφρονος καὶ προβλεπτικῆς διαχειρίσεως. Ὅταν τοιουτοτρόπως ὁ «Ἑλληνογαλλικὸς Ὅμιλος» κατεῖδεν ὅτι δὲν θὰ παρέσυρε τελικῶς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν ἀπονομὴν μεγαλυτέρου μερίσματος, τὸ ὁποῖον τοῦ ἦτο πλέον ἡ ἀναγκαῖον διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὰς μετοχὰς τῆς Ἑταιρείας εἰς τὰς ὑψηλὰς τιμάς, εἰς ἃς τὰς εἶχεν ἀναβιβάσει, παρουσίασεν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας νέον μέτωπον αἰτημάτων κατὰ πολύ, ὡς θὰ ἴδῃ τις ἀμέσως, αὐθαδεστέρων τοῦ πρωτοδιατυπωθέντος αἰτήματός του περὶ ἀπονομῆς μεγαλυτέρου μερίσματος. Οὕτω τῇ 13ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. οἱ ἐκ τῶν τοῦ Ὁμίλου, ἐν Παρισίοις δρῶντες, κύριοι Μπέμπης, Ἀμὰρ καὶ Καταλά, ἐμφανισθέντες πρὸ τῆς ἐν Παρισίοις ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρίας «Τραπέζης τῆς Παρισινῆς Ἑνώσεως» ἠξίωσαν τὰ ἑξῆς: α') **Νὰ διπλασιασθῇ τὸ Κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας δι' ἐκδόσεως μετοχῶν δωρεὰν ἢ εἰς τὸ ἄρτιον.** β') Νὰ δοθοῦν εἰς τὸν Ὅμιλον τέσσαρες θέσεις εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας, διὰ τὴν μίαν ἐκ τῶν ὁποίων προώριζον τὸν ἐν Ἀθήναις χρηματιστὴν κ. Ν. Ἀθανασιάδην. γ') Νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ διαπραγμάτευσις τῶν τίτλων τῆς Ἑταιρείας εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῶν Παρισίων. Καὶ προσέθεσαν ὅτι, τούτων δεκτῶν γινομένων, παρῃτοῦντο τῆς προτέρας των ἀξιώσεως περὶ ἀπονομῆς μεγαλυτέρου μερίσματος.

Τὸ τηλεγράφημα τῆς εἰρημένης Τραπέζης πρὸς ἡμᾶς ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς γαλλιστί:

«Nous avons reçu la visite de BEBIS AMAR CATHALA qui formulèrent revendications ci après 10 doublement capital par émission actions gratuites ou au pair 20 quatre places Conseil d'Administrat on dont une pour Athanassiades 30. maintenir abonnement stop eux renoncer demande dividende supplémentaire».

Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Παρισινῆς Ἑνώσεως ἔσπευσε τὸ Συμβούλιον ν' ἀπαντήσῃ ὅτι αὔξησιν τοῦ Ἑταιρικοῦ Κεφαλαίου **καὶ δὴ δι' ἐκδόσεως μετοχῶν δωρεὰν ἢ εἰς τὸ ἄρτιον (ἄρτιον δὲ σημαίνει 100 σημερινὰς χαρτίνας δραχμάς)** δὲν ἦτο οὐδαμῶς διατεθειμένον νὰ δεχθῇ, πρῶτον μὲν διότι δὲν παρίστατο πρὸς τοῦτο καμμία οὐσιαστικὴ ἀνάγκη τῆς Ἑταιρείας, δεύτερον δὲ διότι, καὶ ἂν τοιαύτη ἀνάγκη παρίστατο, ὁ δανεισμὸς τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν κίνησιν τῆς Ἑταιρείας κεφαλαίων θὰ ἦτο οἰκονομικῶς διὰ τὴν Ἑταιρείαν ἀπείρως συμφερώτερος. Προσέθηκε δὲ τὸ Συμβούλιον πρὸς διαφωτισμὸν τῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ τὰ ἑξῆς: Κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν Νόμον ἔκδοσις μετοχῶν δωρεὰν ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, διότι ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν μετοχῶν ἀντίστοιχον καταβολὴν Κεφαλαίων. Ἔκδοσις μετοχῶν ἐξ ἄλλου εἰς τὸ ἄρτιον, δηλαδὴ εἰς 100 σημερινὰς χαρτίνας δραχμὰς (διὰ τοὺς Γάλλους Μετόχους 33 καὶ 33 ο)ο γαλλικὰ φράγκα) ἐσήμαινε ἄφρονα καὶ ἀνήθικον πρᾶξιν διότι ἐκ τῆς εἰς τὴν εὐτελῆ ταύτην τιμὴν ἐκδόσεως, ἐν ᾧ εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἑταιρείας θὰ εἰσέρρεεν ἐλάχιστον χρῆμα, αἱ νέαι αὗται μετοχαὶ θὰ ἀπῄτουν ἐτησίαν ἐξυπηρέτησιν ἐξικνουμένην εἰς σεβαστὸν ποσόν. Ὁ Ἑταιρικὸς ὅμως Ὀργανισμὸς δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν τοσαύτην ἐπὶ πλέον ἐπιβάρυνσιν, ἄνευ κλονισμοῦ σύρριζα τῶν θεμελίων του, καὶ τοῦτο ἀπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς πρώτης χρήσεως. Προσέθεσε δ' ἐπὶ τούτοις τὸ Συμβούλιον τ' ἀκόλουθα:

Ἡ ἔκδοσις αὕτη καὶ ἂν τυχὸν ἀπεφασίζετο παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως θὰ ἔπρεπε, κατὰ τὸν ἐξακολουθητικὴν ἰσχὺν ἔχοντα εἰδικὸν Ἑλληνικὸν Νόμον, νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἁρμοδίου Βιομηχανικοῦ Συμβουλίου, καὶ τελικῶς τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ὅτι δὲ μίαν τοιαύτην καταφώρως ἀντιοικονομικὴν καὶ σκανδαλώδη ἔκδοσιν δὲν θὰ ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐγκρίνῃ τὸ Κράτος.

ΔΕΝ ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΙ Τ' ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ

Εἰς διαφώτισιν τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ ὁποῖοι εἶχον παγιδευθῇ καὶ μὲ ἄλλα ἔντεχνα κατασκευάσματα καὶ διαδόσεις περὶ διανομῆς τῶν ἀποθεματικῶν τῆς Ἑταιρείας, ἡ Διοίκησις αὐτῆς ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἀντιπρόσωπόν της «Τράπεζαν τῆς Παρισινῆς Ἑνώσεως» καὶ τὰ ἑξῆς: Τ' ἀποθεματικὰ τῶν ὁποίων ἐζητεῖτο ἡ διανομὴ εἶναι δύο εἰδῶν: α') Τὸ τακτικὸν τοιοῦτον καὶ β') Τὸ ἔκτακτον, τὸ εἰδικὴν προέλευσιν ἔχον τὴν κατὰ τὸ 1924 ἔκδοσιν τῶν τελευταίων 50.000 μετοχῶν εἰς τιμὴν ὑπὲρ τὸ ἄρτιον (ἄρτιον δρχ. 100, χρηματιστηριακὴ τότε τιμὴ δρχ. 800, τιμὴ ἐκδόσεως τότε δρχ. 500). Ἐκ τούτων τὸ μὲν τακτικὸν ἀποθεματικὸν ὡς ἔχον εἰδικὸν ἀποκλειστικὸν προορισμὸν τὴν ἐπούλωσιν τῆς τυχὸν ρωγμῆς τοῦ Κεφαλαίου τῆς Ἑταιρείας· τὸ δ' ἔκτακτον, ἐξ ἄλλου, ἀποθεματικόν, ὡς μὴ ὂν σύνηθες ἔκτακτον, ἀλλὰ προερχόμενον ἐκ τῆς ὑπὲρ τὸ ἄρτιον ἐκδόσεως, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διανεμηθῇ, κατὰ ρητὴν ἐπίσης ἀπαγόρευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. Τοιουτοτρόπως δὲ δὲν ἀπέμεναν πρὸς διανομὴν εἰμὴ αἱ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ «κρατήσεις δι' ἀχρηστοποίησιν ἐγκαταστάσεων», αἱ ὁποῖαι γενόμεναι μέν, ἐπέρρωσαν τῆς Ἑταιρείας τὸν ὀργανισμόν, διατεθεῖσαι δὲ εἰς ἐγκαταστάσεις συμπληρωματικὰς καὶ ἀπαραιτήτους, δὲν ἦσαν κἂν πλέον ρευστὸν χρῆμα διὰ νὰ διανεμηθοῦν.

Πέραν τούτων οἱ κύριοι τοῦ ὁμίλου, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐξευρέσεως ὁπωσδήποτε ἀποθεματικῶν πρὸς διανομήν, ἰσχυρίσθησαν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ λανθάνοντα ἀποθεματικά, προερχόμενα ἐκ τῆς εἰς ἥσσονα τιμὴν ἀναγραφῆς τῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἑταιρείας, ἤτοι τῶν διαφόρων ὑλικῶν, καὶ ἰδίως τῶν βαρελίων. Καὶ ἐν προκειμένῳ ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ τῶν στοιχείων τούτων τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς ἥσσονα τιμήν, ἀλλὰ περὶ πραγματικῆς ἀποτιμήσεως τῆς ἀξίας των, κατὰ δικαίαν καὶ σώφρονα ἐκτίμησιν. Ἐφ' ὅσον δὲ τοιαύτη ἐτηρήθη ἀρχὴ κατὰ τὴν σύνταξιν πάντων τῶν μέχρι σήμερον Ἰσολογισμῶν τῆς ἑταιρείας παρέκκλισις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης σήμερον εἰς περίοδον δηλαδὴ διανοιγομένης κρίσεως εἰς τοὺς οἴνους τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, συνεπῶς καὶ κρίσεως δι' [illegible]αφείαν θὰ ἀπετέλει πρᾶξιν ἥκιστα σώφρονα. Καὶ ἡ κρίσις αὕτη εἶνε τριπλῆ: Α') Κρίσις ὀξυτάτη ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν ξένων οἴκων. Β') Κρίσις ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι **καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τρέχουσαν περίοδον δὲν εἶνε πλέον δυνατὸν ἄνευ γενικωτέρου κινδύνου ἀποκλεισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν οἴνων νὰ ἐξαχθοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἶνοι, ἐφ' ὅσον δὲν προέρχονται ἀποδεδειγμένως ἐκ χλωρᾶς σταφυλῆς καὶ Γ') κρίσις εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑταιρείαν οἴνων ἐκ τῆς ὑπερμέτρου αὐξήσεως τῶν φορολογικῶν βαρῶν τῆς Ἑταιρείας ἔναντι τοῦ Γαλλικοῦ Δημοσίου.**

Ἐπὶ τοῦ τρίτου τούτου σημείου εἶνε ἀνάγκη νὰ τονισθῇ τοῦτο: Ὅτι, ἐνῷ, πέρυσι, ἡ διοίκησις τῆς ἑταιρείας εἶχε, κατόπιν ἐργώδους προσπαθείας, ἐπιτύχει νὰ θεωρηθῇ τελικῶς ὡς ποσὸν τῶν ἐν Γαλλίᾳ κυκλοφορουσῶν μετοχῶν τὸ ἐλάχιστον τοῦ οἰκείου γαλλικοῦ νόμου, ἤτοι ἐπὶ 150.000 μετοχῶν τὸ 1)10, δηλαδὴ 15.000 μετοχαί, διὰ ταύτας δὲ καὶ μόνον θὰ ἐπεβαρύνετο μὲ τὸν φόρον τῆς ἐν Γαλλίᾳ κυκλοφορίας τῶν μετοχῶν, μετὰ τὴν εἰσροὴν εἰς τὴν Παρισινὴν/ἀγορὰν περίπου 100.000 μετοχῶν ἡ ἀξίωσις τοῦ γαλλικοῦ Δημοσίου κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπιταθῇ καὶ τῆς ἀξιώσεως ταύτης συνέπεια θὰ εἶνε ἡ ἐτησία ἐπιβάρυνσις τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς Ἑταιρείας κατὰ τοὐλάχιστον δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐπὶ πλέον. Καὶ ἂν τοιαύτη θὰ σημειωθῇ ἐπιβάρυνσις μὲ τὰς ὑπαρχούσας μετοχάς, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ σκεφθῇ πόση θὰ ἦτο ἐὰν αἱ ὧν τὴν ἔκδοσιν ζητεῖ ὁ Ἑλληνογαλλικὸς ὅμιλος **νέαι 150.000 μετοχαὶ εἰσήγοντο, ὅπως αὐτὸς οὗτος ἀξιοῖ** (ὅρα τὴν προαναφερομένην ἐπιστολὴν τῆς Τραπέζης Παρισινῆς Ἑνώσεως) εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων αἱ νέαι αὗται μετοχαὶ θὰ ἐσήμαινον νέαν πρόσθετον ἐπιβάρυνσιν τῆς Ἑταιρείας. **Αὐτὸς μάλιστα εἶνε ἕνας ἐπὶ πλέον λόγος διὰ τὸν ὁποῖον καὶ εἰς οἰκονομικῶς συμφερούσαν τιμὴν γινομένη ἡ αὔξησις τοῦ κεφαλαίου θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποκλεισθῇ,** ὡς μέλλουσα νὰ δημιουργήσῃ διὰ τὴν Ἑταιρείαν δύο πράγματι δυσβάστακτα βάρη: Τὴν εἰς μέρισμα ἐξυπηρέτησιν ἀφ' ἑνός, καὶ τὴν πληρωμὴν φόρων κυκλοφορίας ἐν Γαλλίᾳ ἀφ' ἑτέρου, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν ὅτι παραλλήλως πρὸς τοὺς γαλλικοὺς φόρους ἴσοι καὶ μεγαλύτεροι θὰ ἦσαν οἱ οἰκεῖοι ἑλληνικοὶ φόροι.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Παρ' ὅλα ταῦτα, σαφῆ ἐπίγνωσιν τῶν ὁποίων δὲν φαίνεται ὅτι ἔχει ὁ «Ἑλληνογαλλικὸς ὅμιλος», οἱ ἀπαρτίζοντες αὐτὸν κύριοι δι' ἓν καὶ μόνον ἐνδιαφερόμενοι, τὸν εὔκολον πλουτισμόν, ἐπιμένουν εἰς τὰς ἀπόψεις των, καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τοιαύτην οἵαν, ὡς εἴδομεν, προανήγγειλαν καὶ ἐσκόπησαν ἔκδοσιν τῶν μετοχῶν των πρὸς μεταφόρτωσιν εἰς ὑψηλὰς τιμάς, διὰ νὰ ἐπικαθήσουν τὴν ἀσφαλῶς συμβησομένην ζημίαν εἰς βάρος τῶν ἁπλοϊκῶν μετόχων, τοὺς ὁποίους μὲ τόσῳ ἐλαφρὰν συνείδησιν παγιδεύουν.

Πρὸ τοιαύτης τακτικῆς εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας δὲν ἀπέμενεν ἄλλο ἀπὸ τὴν καταγγελίαν τῶν παγιδευμάτων, καὶ τὴν παραίτησίν του πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἠθικῆς εὐθύνης. Εἰς τὸ Συμβούλιον θὰ ἦτο βέβαια δυνατὸν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ἀρχικῶς διατυπωθὲν αἴτημα περὶ ἀπονομῆς μεγαλυτέρου μερίσματος, ἀλλ' ὁ εὔκολος οὗτος συμβιβασμός, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν θὰ ἦτο συμφέρων κἂν εἰς τὴν Ἑταιρείαν, θὰ παρέσυρεν ἐξ ἄλλου τὸ Συμβούλιον εἰς τὸ νὰ πέσῃ θῦμα σειρᾶς ἐπεμβάσεων, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἐκβιάσεων. Ἐσκέφθη δὲ τὸ Συμβούλιον ὅτι ἔφθανε τὸ πρῶτον ὀλίσθημα διὰ νὰ παρασυρθῇ εἰς ἅλυσιν ὀλισθημάτων.

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Τὸ ὑπόμνημα τοῦ «Ἑλληνογαλλικοῦ ὁμίλου» κακίζει ἐπὶ πλέον τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας, διότι ἐξακολουθεῖ τὴν κατασκευὴν δεξαμενῶν διὰ τὰς ὁποίας καὶ ἐπρόκειτο ἐφέτος νὰ ἐξοδεύσῃ, ὡς ἀπαρχήν, 12.000.000 δραχμάς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἑταιρείας ἀπαντᾷ καὶ εἰς ταῦτα τὰ ἑξῆς: Ἐφ' ὅσον εἴμεθα ὑποχρεωμένοι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος τῶν ἑλληνικῶν οἴνων μετὰ τὴν κατ' αὐτῶν γενομένην πολεμικὴν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, ν' ἀποχωρίσωμεν τὴν κατεργασίαν τῆς ξηρᾶς σταφίδος πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος, ἀπὸ τὴν κατεργασίαν τῆς χλωρᾶς κορινθιακῆς σταφυλῆς καὶ ἄλλου εἴδους σταφυλῶν, παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἡ Ἑταιρεία κατασκευάσῃ νέας οἰναποθήκας, καὶ διπλασιάσῃ τὸν ὑπάρχοντα εἰς δεξαμενὰς γλεύκους χῶρον. Εἰς τὰς δεξαμενὰς ταύτας ὑπαρχούσας τε καὶ κατασκευασθησομένας, θὰ πρέπῃ νὰ ἐναποθηκευθῇ τὸ γλεῦκος ἐντὸς τῶν εἴκοσι ἡμερῶν, ποῦ διαρκεῖ ὁ τρυγητὸς τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων. Καὶ πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου π.ἔ. τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας, ἀντιμετωπίζον τὴν νέαν κατάστασιν, ἐσκέφθη νὰ εἰσηγηθῇ ἐν καιρῷ πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο καλουμένην, τὴν σύναψιν ὁμολογιακοῦ δανείου, διότι ὁ διπλασιασμὸς τῶν ἐγκαταστάσεων, καὶ δὴ τῶν δεξαμενῶν γλεύκους ἀπὸ 300—ὅσαι αἱ ὑπάρχουσαι—εἰς 600 (χωρητικότητος χιλίων ἑκατολίτρων ἑκάστη) θὰ ἀπῄτει δαπάνην ἀνερχομένην εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια. Λόγῳ ὅμως τοῦ ἐπείγοντος τῶν πραγμάτων διὰ τὴν ἐσοδείαν τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐκρίθη ἀπαραίτητον, νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἔναρξις τῆς κατασκευῆς δεξαμενῶν εἰς τὰ κυριώτερα οἰνοφόρα κέντρα. Οὐδ' ἔχει σημασίαν τινὰ τὸ ὅτι ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς κατασκευάζει καὶ οὗτος δεξαμενάς. Αἱ δεξαμεναὶ αὗται, χωρητικότητος 40 μόνον χιλιάδων ἑκατολίτρων, ἔναντι συνολικῆς χρείας ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑκατολίτρων διὰ τὴν ὅλην ἐξαγωγήν, δὲν ἀποτελοῦν ἢ σταγόνα ἐν ὠκεανῷ, σὺν ταῖς ὑπὸ κατασκευὴν τῆς Ἑταιρείας, καὶ ἂν τυχὸν θὰ ἐπήρκουν δι' ὅλον τὸ ποσὸν τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς οἰνοπαραγωγῆς, πάλιν θ' ἀπεδεικνύοντο ἀνεπαρκεῖς διὰ τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως μελλούσης νὰ σημειωθῇ τοιαύτης. Εἶνε δὲ γνωστόν, ὅτι ὄχι μόνον ἐν Μακεδονίᾳ ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ ἡ νέα ἀμπελοφυτεία ἤρχισε σοβαρῶς ἀπασχολοῦσα εἰς ἔκτασιν καὶ ἐργασίαν τὴν ἑλληνικὴν γῆν.

ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς τελευταίως γενομένης προμηθείας μελάσσης πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος, ἡ Διοίκησις τῆς Ἑταιρείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς: Ἡ ἀγορὰ τῆς μελάσσης πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν ἐγένετο κατόπιν τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς μελάσσης—30.000 τόννοι—ἐστέρξαν τόσον ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς ὅσον καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ξηρᾶς σταφίδος. Ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἣν ἐπέτυχεν ἡ Ἑταιρεία ὑπῆρξε κατὰ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εὐθηνοτέρα τῆς τιμῆς, ἣν ἐπέτυχον οἱ ἄλλοι οἰνοπνευματοποιοί, καὶ αὐτὸς ὁ Α.Σ.Ο. Ἡ σχετικῶς μικροτέρα δὲ αὕτη τιμή, ἣν ἡ Ἑταιρεία ἐπέτυχεν, ἐπέτρεψεν εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν κανονίζει τὴν τιμὴν τοῦ οἰνοπνεύματος, λαμβάνον ὑπ' ὄψει τόσον τὴν τιμὴν τῆς πρώτης ὕλης καὶ τὰ ἔξοδα τῆς κατεργασίας, ὅσον καὶ τὸ βιομηχανικὸν κέρδος τῶν οἰνοπνευματοποιῶν, **ἐπέτρεψε, λέγομεν, εἰς τὸ Δημόσιον καὶ μόνον ν' ἀποκομίσῃ πρόσθετον [illegible] ἑκατομμυρίων. Περὶ τῆς ἀπολύτου ἀκριβείας τῶν ἀνωτέρω ἀπευθυνόμεθα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἡ ὁποία παρακαλεῖται νὰ βεβαιώσῃ τοὺς κυρίους τοῦ «Ἑλληνογαλλικοῦ ὁμίλου», ἂν τόσον εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν, ὅσον καὶ εἰς ἄλλας παρομοίας συνετελέσαμεν εἰς τὴν ἀποκομιδὴν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου περισσοτέρων ἐσόδων.**

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καὶ ἐπειδὴ κατηγορούμεθα ὅτι ἐξωθήσαμεν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑταιρείας εἰς ἀντιπειθαρχικὰ διαβήματα ἀπέναντι τοῦ μέλλοντος νὰ διοικήσῃ τὴν Ἑταιρείαν «Ἑλληνογαλλικοῦ ὁμίλου», εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἡ κραυγὴ τῆς ὀδύνης τοῦ ἐργαζομένου προσωπικοῦ ὑπῆρξεν αὐθόρμητος. Κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς ἡ ὁποία ἐσημειώθη ἀπὸ τὸ κερδοσκοπικὸν κεφάλαιον, ἐπιδρομῆς, ἡ ὁποία, ἐὰν ἐπικρατήσῃ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἀποσυνθέσῃ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρείας, καὶ συνεπῶς νὰ καταστήσῃ ἐπισφαλῆ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ προσωπικοῦ, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἐξεγερθῇ τὸ προσωπικόν, τοῦ ὁποίου ὁ νοῦς καὶ τὰ χέρια ἀπὸ 25 περίπου ἐτῶν ἀποτελοῦν τὸν ἔμψυχον μοχλὸν καὶ κινητῆρα τῆς Ἑταιρείας. Τὸ ὑπόμνημά των πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν, σεμνὸν καὶ ἀνδροπρεπές, προσεπάθησε νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς κυρίους τοῦ «Ἑλληνογαλλικοῦ ὁμίλου» τὸν παλμὸν τῆς ἀγωνιώσης ψυχῆς των. Ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐκδήλωσιν δὲν μᾶς ἦτο κἂν ἠθικῶς ἐπιτετραμμένον νὰ ἐμποδίσωμεν τὸ προσωπικόν.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἑταιρείας ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς ἱδρυτὰς αὐτῆς, τοὺς καὶ ἀφιερώσαντας τὴν ζωήν των εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς οἰνοπαραγωγῆς τῆς χώρας, διοικεῖ τὴν Ἑταιρείαν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της (ἐπὶ 23 συνεχῆ ἔτη). Οὐδέποτε ἐπεβλήθη εἰς τὰς συνελεύσεις διὰ τοῦ ὄγκου τῶν μετοχῶν της, οὐδὲ εἶχε ποτὲ πλείονας μετοχὰς τῶν ὅσας ἐν τῇ τελευταίᾳ συνελεύσει ἐπεδείξατο. Οἱ τίτλοι της ὑπῆρξαν κυρίως καὶ πρὸ παντός, ἐργασία, ἀλύγιστος πρὸς τὴν προαγωγὴν τοῦ ὀργανισμοῦ προσήλωσις, καὶ ἀνάπτυξις τούτου ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς χώρας. Πρὸς τὴν ἐργασίαν δὲ ταύτην ἐξεδηλώθη ἀμέριστος ἡ ἐμπιστοσύνη τόσον τοῦ Κράτους καὶ τῶν παραγωγῶν ὅσον καὶ τοῦ ἡμεδαποῦ τε καὶ ξένου κεφαλαίου τοῦ ἐπενδυθέντος εἰς τὰς μετοχὰς τῆς Ἑταιρείας.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἔχομεν τὴν συνείδησίν μας ἥσυχον ὅτι ἐργασθέντες καὶ μοχθήσαντες ὄχι εἰς τοὺς διαδρόμους τῶν στοῶν τῶν Χρηματιστηρίων, ἀλλὰ εἰς τὰ ἐργοστάσια, ὅπου μαλάσσεται μὲ μόχθον ἡ πρώτη ὕλη, καὶ σφυρηλατεῖται ἡ παραγωγικὴ ἐργασία, δικαιούμεθα—καὶ τὸ λέγομεν ὑπερήφανοι—νὰ ἀξιώσωμεν ὅπως σήμερον εἴπερ ποτέ, ὁ ἀπρόσωπος ὀργανισμὸς τῆς Ἑταιρείας, ὁ ἐξυπηρετῶν γενικώτερον τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου, τύχῃ τῆς ἀμερίστου προστασίας τοῦ ἐπισήμου Κράτους.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἀντιπροσωπεία τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κορίνθου καὶ Λουτρακίου, ἐκ τῶν κ.κ. Παπαδημητρίου, Καραμπέτσου, Γεωργίου καὶ Πανσούση, ἐπεσκέφθη χθὲς τοὺς βουλευτὰς Κορινθίας καὶ ἐπέδωσεν εἰς αὐτοὺς ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κορίνθου, διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦνται τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ πόλις νὰ ἀνεγερθῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου χώρου ἀφιεμένου μόνον τοῦ ἀντισεισμικοῦ συστήματος τῶν οἰκοδομῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν μηχανικὴν ὑπηρεσίαν, πλὴν ἐὰν λόγοι γεωλογικοὶ καθιστῶσι τοῦτο ἀδύνατον.

2) Ἡ δαπάνη τῆς ἀνεγέρσεως τῆς νέας πόλεως δέον νὰ βαρύνῃ τὸν κρατικὸν ὀργανισμὸν δι' ἐπιβολῆς φορολογίας ἐφ' ὅλου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, τῶν σεισμοπαθῶν μὴ δυναμένων λόγῳ τῆς ὁλοσχεροῦς καταστροφῆς νὰ πληρώσωσι καὶ τὸ ἐλάχιστον τοκοχρεωλύσιον.

3) Οἱ συλλεγόμενοι ἔρανοι νὰ μὴ θιχθῶσι διὰ παροχὰς βοηθημάτων, ἀλλὰ νὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ζημιῶν τῶν καταστραφεισῶν περιουσιῶν καὶ ἀναλόγως πρὸς αὐτάς.

4) Νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ κατεδάφισις καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν ἀχρήστων ὑλικῶν, ἀνατιθεμένης τῆς ἐργασίας ταύτης εἰς Ἑταιρείαν διαθέτουσαν τὰ μέσα πρὸς συντομωτέραν ἀποπεράτωσιν, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ταχεῖα ἔναρξις τῆς ἀνοικοδομήσεως, προλαμβανομένης τῆς ἀναπτύξεως ἐπιδημιῶν καὶ τῆς διαρροῆς τῆς πόλεως, ἡ δὲ διάθεσις τῶν ὑλικῶν τούτων νὰ γίνῃ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς κοινοτικῆς ἀρχῆς Κορίνθου.

5) Ἡ προσωρινὴ στέγασις νὰ γίνῃ διὰ κατασκευῆς παραπηγμάτων ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἑκάστου ἰδιοκτήτου μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς μηχανικῆς ὑπηρεσίας εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀπειλῆται κίνδυνος οὔτε νὰ δυσχερανθῇ ἡ ἀνοικοδόμησις, τὴν δὲ ξυλείαν τῶν προσωρινῶν τούτων παραπηγμάτων νὰ χορηγήσῃ τὸ Κράτος δωρεάν, ὡς καὶ τὴν δαπάνην τῆς ἀνεγέρσεως αὐτῶν. Διὰ τοὺς μὴ διαθέτοντας χῶρον ἐντὸς τῶν περιοχῶν των νὰ κατασκευασθῶσιν ὁμοιότυπα παραπήγματα εἰς καταλλήλους χώρους.

Οἱ ἀντιπρόσωποι παρεκάλεσαν ὅπως ἐν συσκέψει ἐξετασθοῦν τὰ αἰτήματά των.

Ἡ σύσκεψις συνεκροτήθη πράγματι εἰς τὴν Βουλήν, παρόντων ὅλων τῶν βουλευτῶν Κορινθίας, παραταθεῖσα μέχρι τῆς 3ης μ.μ. Κατ' αὐτὴν οἱ κοινοτικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐξέθεσαν εἰς τοὺς βουλευτὰς τὰς εἰς τὸ ψήφισμα διατυπουμένας ἀντιλήψεις τῶν σεισμοπαθῶν πληθυσμῶν, ἐζήτησαν δὲ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν παρὰ τῇ Κυβερνήσει. Πρὸς τοῦτο οἱ κοινοτικοὶ ἀντιπρόσωποι συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν οἰκείων βουλευτῶν θὰ ἐπισκεφθοῦν τόσον τοὺς ἐν τῇ Κυβερνήσει ὅσον καὶ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς πολιτικοὺς ἡγέτας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Πῶς ἐξοδεύεται ἡ πρόσοδος τῆς Κοινότητος Ἀχαρνῶν

Σύμβουλοι ὄντες τῆς Κοινότητος Ἀχαρνῶν ἔχομεν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν ὅπως διαφωτίσωμεν τοὺς δημότας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ παραθέτομεν ἀριθμοὺς ἐμφαίνοντας μόνον τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως, δηλαδὴ τοὺς μισθοὺς τῶν νεοϊδρυθεισῶν θέσεων ἐπιβαρυνουσῶν τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928—31 Μαρτίου 1929, ἐν παραβολῇ πρὸς τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως τοῦ 1926.

Προκάτοχον Κοινοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας εἶχε μόνον ἕνα γραμματέα δι' ὃν ἐπλήρωνε μισθὸν μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1926 δραχμὰς 6.000

Τώρα προσετέθησαν αἱ ἑξῆς θέσεις μὲ τὰς ἀκολούθους δαπάνας:

1ον. Α' γραμματεὺς μισθὸς	25.000
2ον. Β' γραμματεὺς »	14.400
3ον. Ληξίαρχος	12.000
4ον. Δύο ἐπόπται ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου αὐτοκινήτων ἐξοχικῶν κέντρων	24.000
5ον. Στελέχη λογαρ. κλπ.	8.000
6ον. Ἐπόπτης ἠλεκτροφωτισμ.	7.200
7ον. Ἐπόπτης Νεκροταφείου	9.000
δῆθεν συντήρησις αὐτοῦ	3.000
8ον. Ἰατρὸς	7.200
Φιλανθρωπία, ὑγεία καὶ συντήρησις πτωχῶν	9.000
	107.800

Ἐξ ὧν ἐκπιπτομένων δρχ. 20.000 πλέον ἐπαρκῶν διὰ μισθὸν ἑνὸς γραμματέως δαπανῶνται ἀσκόπως χάριν τοῦ κόμματος δραχμαὶ 87.800

Πλὴν τῆς ἀσκόπου καὶ περιττῆς ταύτης δαπάνης ὑπάρχει καὶ ἑτέρα δρχ. 36.000 δι' ἀνυπάρκτους ὑπηρεσίας, ἤτοι διὰ μισθοὺς μηχανικοῦ ὡσανεὶ ἐπρόκειτο περὶ ἐπιβλέψεως ἔργων Οὖλεν κλπ. ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς λοιποῖς κονδυλίοις δαπάνῃ διὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ὡς νὰ ἦτο ὁ Δῆμος Ἀθηναίων δρχ. 40.000

Ἐπίσης δι' ἔξοδα πανηγύρεως δραχμαὶ 15.000

Ἐνῷ δι' αὐτὴν ἀπῃτοῦντο πλουσιοπαρόχως μόνον δρ. 5.000

Ἤτοι ἐπὶ πλέον δραχμ. 10.000

Χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν ἕτερα μικρὰ κονδύλια ἢ ἄλλα πολὺ ἐξογκωμένα.

Ἐπίσης καὶ δαπάνη διὰ νεκροφόρον 15.000 ἤτοι δαπάνη τελείως ἄσκοπος δρχ. 188.800 καὶ πλέον πρὸς συντήρησιν ἀργομίσθων καθ' ὃν χρόνον ἐπεβλήθησαν φόροι τεράστιοι ὑπερβαίνοντες τὰς 450.000. Δὲν ἔφθασαν δὲ αὐτὰ ἀλλὰ ζητεῖται διὰ ψηφίσματος ἡ συνομολόγησις δανείου 1.000.000 δι' ἀνάγκας δῆθεν τῆς κοινότητος.

Οἱ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι:

Δ. Βαρελᾶς, Βασίλειος Ι. Δαμάσκος, [illegible]λιανὸς Βρεττός, Σπῦρος Καλογεράκης, Ἀναστ. Δ. Σ[illegible].

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΧΡΥΣΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗΝ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πατρὶς» ἀπεστάλη παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ κάτωθι ἀπάντησις εἰς δημοσίευμα αὐτῆς ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 8ης Μαΐου, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν χρυσοῦ.

Ἐπὶ πλέον μᾶς ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ δημοσιεύματος τούτου ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρᾶξις προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ Ποιν. Νόμου, ὑποβάλλεται ὑπ' αὐτῆς καὶ ἡ προσήκουσα ἐπὶ συκοφαντίᾳ μήνυσις.

«Κύριε Διευθυντὰ τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς». Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 8ης Μαΐου τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν δημοσιεύματος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ κ. Διομήδης ἐφυγάδευσε κλπ.» καλεῖσθε δυνάμει τοῦ ἄρθρου 546 τοῦ Ποιν. Νόμου ὅπως ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ τασσομένης προθεσμίας καταχωρήσητε δι' ὁμοίων τυπογραφικῶν στοιχείων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἤτοι ἐν τῇ 6ῃ καὶ 7ῃ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεμβολῆς ἢ παραλείψεως, τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ὑπόθεσις ἐξαγωγῆς χρυσοῦ, περὶ ἧς τὸ εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Πατρὶς» δημοσίευμα ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μεσοῦντος τοῦ ἔτους 1926, ὑπέδειξεν ἐγγράφως εἰς τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, ὅτι εἶνε σκόπιμον ὅπως αὕτη προβαίνῃ εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ λ)σμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἐπὶ ἐκδόσει ἀντιστοίχου τραπεζικοῦ γραμματίου, συμφώνως τῷ Ν. Δ. τῆς 23 Ἀπριλίου 1923, τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἀφθόνως προσφερομένου χρυσοῦ. Διὰ τῆς ἀγορᾶς ταύτης θὰ ἐκρατεῖτο ὑπὲρ τῆς χώρας ἡ ἀξία τῶν πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν διαρρεόντων χρυσῶν νομισμάτων. Ἡ ἀγορὰ αὕτη ἐνεδεικνύετο ἐπὶ πλέον διότι εἰς πᾶσαν στιγμὴν θὰ εἶχε τὴν εὐχέρειαν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς εἰς Λονδῖνον ἢ Ν. Ὑόρκην ἀποστολῆς τοῦ οὕτως ἀγοραζομένου χρυσοῦ καὶ τροπῆς ἀμέσως εἰς διαθέσιμον συνάλλαγμα παραγωγικὸν τόκου ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ἡ ὑπόδειξις ἐγένετο ἀποδεκτὴ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς τοῦτο μᾶς ἐγνώρισε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 83469 ἐγγράφου του τῆς 27ης Ἰουλίου 1926. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συνεκέντρωσεν οὕτω μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1927 χρυσᾶ νομίσματα ἱκανῆς ἀξίας. Ἔκρινε δὲ τότε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ νὰ μεταφέρεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ χρυσὸς οὗτος ὅπως τραπῇ εἰς συν)γμα ἐπὶ Λονδίνου, ἀποδίδον τόκον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἡτοιμάσθη ὅθεν πρώτη ἀποστολὴ ἀξίας 100 χιλιάδων στερλινῶν. Ταυτοχρόνως μὲ τὴν μεταφοράν της εἰς Πειραιᾶ ἐζητήθη καὶ ἡ πρὸς ἐξαγωγὴν ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ ἀναπληρῶν ὅμως τὸν τότε ἀπουσιάζοντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόφασιν, συνέστησε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποστολῆς. Οὕτως ὁ χρυσὸς μετεφέρθη ἐκ νέου εἰς τὰ χρηματοφυλάκια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅπου καὶ εὑρίσκεται σήμερον, ματαιωθείσης τότε τῆς ἀποστολῆς του. Συνεπείᾳ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀποστολῆς δὲν ἐκαρπώθη τὸ Δημόσιον τὸν ἐν τῷ μεταξὺ τόκον. Διὰ νόμου ἔκτοτε ρητῶς ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς ἐξαγωγῆς χρυσοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Μαΐου 1928

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης)

ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ματαιωθείσης τῆς γεν. συνελεύσεως τῆς παρελθούσης Δευτέρας 7ης τρέχ. καλοῦνται τὰ μέλη ἐκ νέου τὴν προσεχῆ Πέμπτην 10ην τρέχοντος καὶ ὥραν 9 1)2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν Ἑνώσεως Συντακτῶν μὲ τὰ αὐτὰ θέματα.

(Ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου)

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν της εἰς ἐργοστάσια τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἑλληνικά, ἡ Ἕνωσις, ἐφοδιασθεῖσα μὲ διάφορα εἴδη διὰ στολὰς ἀξιωματικῶν, ἐνδυμασίας ἀνδρικὰς καὶ κυριῶν, ὡς καὶ μὲ πολλὰ εἴδη, ἔχει ταῦτα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μετόχων της καὶ τοῦ κοινοῦ εἰς ποιότητας ἀρίστας καὶ εἰς τιμὰς λογικάς, χωρὶς τὸ πνεῦμα τῆς κερδοσκοπίας. Ἔχει ἡ Ἕνωσις ἴδια ραφεῖα στολῶν καὶ διὰ πολιτικὰς ἐνδυμασίας μὲ ἀρίστους κόπτας καὶ τεχνίτας. Τὴν ραφὴν τῶν γυναικείων φορεμάτων, ὡς καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν μὲ ὅλα τ' ἀπαιτούμενα δι' αὐτὰ ἀνέλαβεν ἡ γνωστοτάτη ράπτρια Κα Νότα Κουτσογιάννη, ὁδὸς Βουλῆς 21 ἀρ. Ἡ Ἕνωσις ἔχει ἴδιον ἐργοστάσιον δερματίνων εἰδῶν καὶ ταξειδίου, πωλουμένων εἰς τιμὰς πολὺ μικράς. Τὸ ὑποδηματοποιεῖόν της, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Νικολάου Βασιλά[illegible] εἶνε τὸ τελειότερον καὶ πλουσιώτερον ἐν Ἑλλάδι εἰς παραγωγήν. Ἐν γένει αἱ ἐργασίαι τῆς Ἑνώσεως προάγονται καταπληκτικῶς καὶ δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ κοινωνία περὶ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν τῆς συνεταιριστικῆς ἰδέας, ἅμα ταύτης γίνεται καλὴ χρῆσις ὅπως κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν γίνεται εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἕνωσιν.

ΟΙΝΟΣΩΣΤΗΣ. Προλαμβάνει τὰς ἀσθενείας τῶν οἴνων, κυτίον διὰ 500 ὀκ. δρχ. [illegible] **ΑΝΤΙΞΥΔΙΝΗ.** Διορθώνει καὶ διατηρεῖ τὰ ξυνισμένα κρασιά. Κυτίον 500 ὀκ. [illegible] 60. Οἰνολ. Ἐργαστήριον Π. [illegible] 15.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Ὁ ἐν Παρισίοις Οἶκος Laboratoires Clin (Comar & Cie) ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορίνθου διὰ τῶν ἐνταῦθα κ. κ. Ζωγράφου Βάκη καὶ Σία τὸ ποσὸν τῶν φράγκων γαλλικῶν χιλίων (1000).

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐμετρήθη εἰς τὴν Πανελλήνιον Φαρμακευτικὴν Ἑταιρείαν διὰ νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν παθόντων φαρμακοποιῶν Κορίνθου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Σχετικῶς πρὸς τὰ δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων «Καθημερινὴ» καὶ «Πατρὶς» περὶ ὑπαγωγῆς εἰς μειωμένον συντελεστὴν τῶν δασμῶν ἀλεύρων τῶν Ν. καὶ Χ. Καζλαρῆ, ἐμπόρων Θεσσαλονίκης, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνακοινοῖ, ὅτι ὄντως ἐξεδόθη τοιαύτη διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸ τελωνεῖον Θεσσαλονίκης, συμφώνως πρὸς τὸ διάταγμα τῆς 28 Ἀπριλίου 1927, καθ' ὃ ἐξῃροῦντο τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ τὰ ἄλευρα τὰ ἀποδεδειγμένως παραγγελθέντα μέχρι καὶ τῆς 1ης Μαρτίου 1927 ἐξ ὧν τὰ μὲν α' ποιότητος ὑπήγοντο εἰς συντελεστὴν 10 ἀντὶ 14, τὰ δὲ β' ποιότητος εἰς συντελεστὴν 8.50 ἀντὶ 14.

Ἡ διαταγὴ αὕτη ἐξεδόθη ἀφοῦ ἐτηρήθη καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἡ καθιερωμένη τακτική, τουτέστιν, ἀφοῦ προηγήθη ἔλεγχος τῶν ἀποδεικτικῶν τοῦ χρόνου τῆς παραγγελίας καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀλεύρων, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῶν ἀλεύρων, χημικοῦ τῆς Διευθύνσεως Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατηγορηματικὴ γνωμάτευσις τούτου ὑπ' ἀριθ. 5028 τῆς 21 Ἀπριλίου 1927.

Ἐξ ἄλλου τὰ δικαιολογητικὰ τῆς παραγγελίας (τηλεγραφικὴ προσφορά, κλείσιμον τῆς ἀγορᾶς καὶ λοιπὴ ἀλληλογραφία) εὑρηνται κατατεθειμένα ἐν τῷ σχετικῷ φακέλλῳ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ τμήματι (Δασμολογικῷ) τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1928

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ

Ἀνακοινωθὲν

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ παρατηρουμένη ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. βαθμιαία αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης συνεχιζομένην διαδοχικῶς αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν ἐν Ἀμερικῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐπίσης βαθμιαίαν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου, καθόσον ἡ μέση τιμὴ τοῦ σίτου ἦτο κατὰ τὴν 13 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. δολλάρια 5.96 τὰ ἑκατὸν κοιλά, ἡ δὲ μέση τιμὴ τοῦ δολλαρίου δρ. 75.65 ὁπότε καὶ ὁ ἄρτος εἶχε διατιμηθῇ ὁ μὲν λευκὸς δραχ. 9.90, ὁ δὲ πιτυροῦχος 8.10, ἤρξατο αὐξανομένη ἔκτοτε ἀνελθοῦσα σήμερον τοῦ μὲν σίτου εἰς 6.57, τοῦ δὲ δολλαρίου εἰς δραχμὰς 76.67, ἐκ τούτου δὲ ηὐξήθη καὶ κατὰ τὴν σημερινὴν διατίμησιν ἡ τιμὴ τοῦ μὲν λευκοῦ ἄρτου εἰς δραχμὰς 10.60, τοῦ δὲ πιτυρούχου εἰς δραχμὰς 8.60.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1928

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀγορανομίας τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Κατόπιν τῶν ἀναγραφέντων ἐν τῷ ἡμερησίῳ Τύπῳ περὶ ἀνακαλυφθείσης σπείρας πλαστογράφων καὶ περὶ καταχρήσεων εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, ἀνακοινοῦται ὅτι οἱ περὶ ὧν πρόκειται δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν τάξιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων οὔτε ἐκτάκτων, οὔτε μονίμων, ἀλλ' εἶνε ἁπλοῖ ἡμερομίσθιοι προσλαμβανόμενοι ἑκάστοτε ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Γενικοῦ Μητρῴου Ἀνταλλαγῆς.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΧΑΛΑΖΗΣ ΚΑΙ ΠΑΓΕΤΩΝ

[illegible]

ΔΗΛΩΣΙΣ

[illegible]

ΛΕΣΧΗ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

[illegible]

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ ΡΟΔΑ

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΑ-ΤΡΙΧΟΠΛΑΣΤΙΚΑ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΥΣΤΗΡΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ „ΧΡΟΝΟΥ" ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΙΓΚΗΠΑ ΚΑΡΟΛΟΝ

ΘΕΩΡΕΙ ΟΤΙ ΑΠΩΛΕΣΕ ΠΛΕΟΝ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗΝ ΜΑΧΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ «Χρόνος» ἀσχολούμενος μὲ τὰ τελευταῖα ρουμανικὰ γεγονότα χαρακτηρίζει διὰ δριμειῶν φράσεων τὴν στάσιν τοῦ Καρόλου, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ τύπον ἐπιπόλαιον καὶ ἐγωπαθῆ, ὁ ὁποῖος ἔχασε τὴν ἀποφασιστικὴν μάχην καὶ ἤδη ἀπειλεῖται νὰ ὑποστῇ τὴν ταπείνωσιν τῆς ἀπελάσεως ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐν Ρουμανίᾳ θέσιν του ὁ «Χρόνος» γράφει ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων κομμάτων δημοσίᾳ ἀνέλαβε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐπάνοδόν του. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν ὁ κ. Μανίου ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν ἀνήρχετο εἰς τὴν Ἐξουσίαν ἀντικαθιστῶν τὸν κ. Βρατιάνου, καὶ πάλιν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ταχθῇ μὲ τὸ μέρος τοῦ Καρόλου. Ὁ «Χρόνος» ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ τυχὸν σχηματισθησομένη Κυβέρνησις Μανίου θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ εἰς τὰ διεθνῆ προβλήματα, τὰ ἀφορῶντα τὴν Ρουμανίαν, τὴν αὐτὴν μὲ τὸν Βρατιάνου πολιτικήν.

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΟΗΘΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

ΑΥΣΤΗΡΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος ἀπεφάσισε νὰ μὴ ζητήσῃ ἀκρόασιν παρὰ τῇ Ἀντιβασιλείᾳ.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνελθὸν σήμερον ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιτρέψῃ οἱανδήποτε κίνησιν καὶ διατάραξιν τῆς τάξεως.

Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἄνευ σχολίων τὰς εἰδήσεις περὶ τῶν παρασκευῶν τοῦ πρίγκηπος Καρόλου ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν τῇ βοηθείᾳ τῆς Οὐγγαρίας, ἡ ὁποία ὡς ἀντάλλαγμα θὰ ἐλάμβανε τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν διὰ τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, ἔχουν περιορισθῆ τὰ Οὐγγρικὰ σύνορα.

Η ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 8. (Πρακτ. Ρώϋτερ).— Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐπερώτησιν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι κατόπιν συνεννοήσεων μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπληροφόρησε τὸν Κάρολον περὶ τοῦ ὅτι ἡ παρουσία του ἐν Ἀγγλίᾳ παύει οὖσα εὐπρόσδεκτος καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ τερματίσῃ τὴν ἐπίσκεψίν του ἄνευ χρονοτριβῆς. Ὁ ὑπουργὸς προσέθεσεν ὅτι εἶχε παράσχει ἄδειαν εἰς τὸν Κάρολον τὴν 25 παρελθόντος μηνὸς Ἀπριλίου ὅπως παραμείνῃ προσωρινῶς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ ἕνα δίμηνον.

«Εἰς ἀπάντησιν, τῆς τελευταίας κυβερνητικῆς ἐνεργείας ὁ Κάρολος μοὶ ἐγνώρισεν, εἶπεν, ὅτι πρόκειται νὰ μοὶ γράψῃ διὰ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν.»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΡΩΫΤΕΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8. (Πρακτορεῖον Ρώϋτερ). — Πληροφορούμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι ὁ Κάρολος θὰ κληθῇ εὐγενῶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀγγλίαν ἐντὸς μιᾶς λογικῆς χρονικῆς προθεσμίας, δοθέντος ὅτι ἡ δρᾶσις τόσον αὐτοῦ ὅσον καὶ τῶν φίλων του δὲν εἶναι δυνατὸν εἰμὴ νὰ περιαγάγῃ εἰς ἀμηχανίαν τὴν Ρουμανίαν, φίλην χώραν.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 (Πρακτ. Χαβᾶς).— Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς ἡμιεπίσημον αὐτοῦ ἀνακοίνωσιν δηλοῖ ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ Καρόλου ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκινδύνευεν ἀπὸ ἀγγλικῆς ἀπόψεως νὰ προκαλέσῃ ζημίας εἰς φίλον ἔθνος καὶ ὅτι ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε γνῶσιν ὅτι ὁ Κάρολος προετίθετο νὰ κυκλοφορήσῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν μανιφέστον μὲ τόπον ἐκδόσεως τὸ Λονδῖνον, αὐτὴ προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν οὐχὶ τῆς ἀπελάσεώς του, ἀλλὰ τῆς φιλόφρονος προσκλήσεώς του ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν. Εἰς σχετικὰς δηλώσεις προέβη ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι πάντως δεικνύουν μεγίστην ἐπιφυλακτικότητα. Προσωπικότητες διατελοῦσαι εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸ Φόρεϊν Ὄφφις φρονοῦν ὅτι ὁ Κάρολος θὰ κληθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀγγλίαν ἐντὸς 24 ὡρῶν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

ΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐνοικιασθέντων ἀεροπλάνων, ἐκ τῶν νεωτέρων ἐρευνῶν ἐξηκριβώθη ὅτι εἰς τὴν ἐνοικίασιν προέβησαν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ πρίγκηπος Καρόλου.

Εἰς νέας του δηλώσεις πρὸς τὸ «Νταίηλυ Μαίηλ» ὁ Κάρολος ἀρνεῖται ὅτι ἐπροτίθετο νὰ ἐπιβῇ καὶ αὐτὸς τῶν ἀεροπλάνων διὰ νὰ μεταβῇ κρυφίως εἰς Ρουμανίαν καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ἐναερίου διαδρομῆς ἦτο ἡ ἔγωαιρος διανομὴ τοῦ μανιφέστου του κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἡμέραν συγκεντρώσεως τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν.

Ὁ Κάρολος ἐτόνισεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν ἄνευ αἱματοχυσίας, καθ' ὅτι αἰσθάνεται ὅτι εἶνε ὁ μόνος δυνάμενος νὰ συμφιλιώσῃ τοὺς Ρουμάνους πρὸς ἀλλήλους καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἁρμονίαν εἰς τὴν χώραν του.

«Ἀηδιάζω—— ἐξηκολούθησε——τὰς μεθόδους τοῦ κ. Βρατιάνο καὶ ἐπιθυμῶ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.»

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μανιφέστον ὁ πρίγκηψ ἐτόνισεν ὅτι τοῦτο εἶχε συνταχθῇ προγενεστέρως καὶ μόνον τὸ ἐχρονολόγησεν ἐκ Λονδίνου, ὅπου καὶ τὸ ὑπέγραψε, διότι συνέπεσε νὰ εὑρίσκεται ἐκεῖ.

«Δὲν βλέπω——ἐξηκολούθησε——διατί ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἄνοδόν μου ἐπὶ τοῦ Ρουμανικοῦ θρόνου.»

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν εἶχε παραιτηθῇ ἐγγράφως τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιωμάτων του ὁ πρίγκηψ ἀπήντησεν ὅτι ὄντως εἶχεν ὑπογράψει παραίτησιν, ἀλλ' ὅτι ὁ Ἰονὲλ Βρατιάνο τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του τοῦ ἔγραψε ζητῶν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν, βεβαιῶν ὅτι εἶχε καταστρέψει τὸ ἔγγραφον τῆς παραιτήσεως.

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.).—Ὅλαι σχεδὸν αἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου, ἀρθρογραφοῦσαι ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Καρόλου καὶ τῶν ὀπαδῶν του, συνιστοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτόπισίν του, καθόσον οὗτος κατεχράσθη τῆς φιλοξενίας τοῦ Βρεττανικοῦ Κράτους.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΦΙΚΕΤΟ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΔΡΙΤΗΝ

ΦΙΛΟΞΕΝΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Μαδρίτης ὅτι ἀφίκετο χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνέμενον ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας Ἀλφόνσος, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Πρίμο ντὲ Ριβέρα καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος ὑποδεχθεὶς τὴν Α. Μεγαλειότητα παρουσίασε τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους οἵτινες εἶχον ἔλθει εἰς τὸν σταθμὸν διὰ νὰ τὸν χαιρετίσουν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος φιλοξενεῖται ὑπὸ τῶν Ἱσπανῶν Βασιλέων εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν Ἀνακτόρων τὰ λεγόμενα τοῦ Δουκὸς τῆς Γενούης. Ὁ Βασιλεὺς ἐκτελεῖ αὐστηρῶς ἀνεπίσημον ταξείδιον καὶ ἔφθασεν εἰς Ἱσπανίαν ἁπλῶς ὡς ταξειδιώτης. Θὰ ἐπισκεφθῇ διαφόρους ἱσπανικὰς πόλεις, καὶ ἰδίως τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ἐσκουριάλ, τὸ Τολέδον καὶ τὸ Ἀρανζουέζ, θὰ κάμῃ δὲ καὶ ἐκδρομὰς εἰς τινας ἐκ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Ἀνδαλουσίας.

ΔΥΟ ΧΘΕΣ ΔΟΝΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 8 Μαΐου (Τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου μας).—Σήμερον τὴν 5 καὶ 30' καὶ τὴν 6.30' ἐσημειώθησαν σεισμικαὶ δονήσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ ὑποχθονίων κρότων. Οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων ἐξύπνησαν ἔντρομοι. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν ἐσημειώθη ἄλλη τις δόνησις.

ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΘΕΝΤΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ

Κατόπιν σχετικῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη κατηρτίσθη καὶ ὑπεγράφη πρακτικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου περὶ διορισμοῦ 8 συμβούλων τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ὑπεγράφη δὲ ἀμέσως καὶ τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ.

Οἱ διοριζόμενοι 8 σύμβουλοι εἶνε οἱ κ. κ. Π. Καλλιγᾶς, Μ. Νεγρεπόντης, Α. Ζάνας, Γ. Σταματόπουλος, Κ. Κοσμετᾶτος, Ι. Παποστράτος, Ν. Ρούσσος καὶ Δ. Κωστόπουλος. Ἡ θητεία διὰ τοὺς τρεῖς ἐξ αὐτῶν ὁρίζεται διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὅτι εἶνε μονοετής, ἤτοι μέχρι τῆς ἐτησίας γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1929.

Διὰ τοὺς διορισθέντας συμβούλους ἐγένετο, συμφώνως μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης, ἡ σχετικὴ προσυνεννόησις μὲ τοὺς κ. Διομήδην καὶ Τσουδερόν. Ἀπομένει ἡ πλήρωσις μιᾶς εἰσέτι θέσεως συμβούλου, ἡ ὁποία καθ' ἃ ἀνεκοινώθη θὰ γίνῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Ὁ κ. Πάγκαλος ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν ὑπόμνημα ζητῶν νὰ ἀπολυθῇ ἐπὶ ἐγγυήσει. Τὴν αἴτησίν του στηρίζει εἰς τὸ ὅτι τὸ ἀδίκημα τῆς ἀνατροπῆς τοῦ πολιτεύματος εἶνε πολιτικὸν καὶ δὲν χωρεῖ προφυλάκισις πέραν τοῦ τριμήνου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ ἀδικήματα λέγει ὅτι ἀπελύθησαν πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ κατηγορηθέντες, καὶ μάλιστα οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἂν καὶ ἐκηρύχθησαν αὐτουργοί.

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΝ

Ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὅτι ἡ Ἑταιρεία Μακρῆ δὲν ἀπήντησεν εἰσέτι ἂν ἀποδέχεται τοὺς ὅρους τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως διὰ τὴν ὁδοποιΐαν. Κατὰ συνέπειαν ἡ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου ὁριζομένη 15θήμερος προθεσμία διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως ταύτης θὰ ἰσχύσῃ μόνον ἀπὸ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Ἑταιρείας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΝΑ ΣΥΝΑΦΘΗ ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣΚΡΟΥΟΥΝ ΕΙΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΔΕΝ ΗΡΕ ΤΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ ΔΙΑΦΩΝΙΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΕΙΤΑΙ ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, κατόπιν τηλεφωνικῆς παρακλήσεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐπεκοινώνησε χθὲς μετὰ τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μεταξᾶ, εὑρεθέντων συμφώνων ὅπως συγκροτηθῇ αὔριον π.μ. παρὰ τῷ κ. Καφαντάρῃ ἐν Κηφισσίᾳ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τος κ. Ζαΐμη, καθ' ἣν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπανερχόμενος, ὡς γνωστόν, τὴν ἑσπέραν σήμερον ἐξ Ὑπάτης, θὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων.

Ἤδη τόσον ὁ κ. Καφαντάρης, ὅσον καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς ζητήσαντες ἔλαβον ἀπὸ τῆς χθὲς γνῶσιν ὡρισμένων ἐγγράφων σχετικῶν πρὸς τὰς συνεννοήσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας.

Ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τῶν κατωτέρω ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν τριῶν ἀρχηγῶν θὰ καθορισθῇ τελικῶς ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς συνεννοήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν τὰς ἐν Γενεύῃ καὶ Μιλάνῳ συνομιλίας.

Ὡς πρὸς τὸ στάδιον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται ἤδη αἱ συνεννοήσεις αὗται ἐκ θετικῶν πληροφοριῶν προκύπτουν τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εὑρεθεὶς ἐν Γενεύῃ καὶ Μιλάνῳ σύμφωνος ἐπὶ τῆς ἰδέας τῆς μονιμωτέρας κατοχυρώσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολικῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως καὶ οὐδετερότητος μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ Τουρκίας, εἶχε θέσει, ὡς εἰς τὰς δηλώσεις του ἀναφέρει, προϋπόθεσιν τὴν προγενεστέραν ἐκκαθάρισιν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διαφορῶν καὶ δοσοληψιῶν.

Κατὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν Μιλάνῳ συμφωνίαν διὰ συντόνων συνεννοήσεων θὰ ἐπεδιώκετο ὅπως ἐπέλθῃ συνεννόησις διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὥστε νὰ εἶναι παρασκευασμένη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Ἰταλοτουρκικὸν σύμφωνον, ἐφόσον αἱ ἐκ παραλλήλου διεξαγόμεναι συναφεῖς ἐν Ἀγκύρᾳ διαπραγματεύσεις ἤθελον καταλήξει εἰς ἀποτέλεσμα.

Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται κατέληξαν, ὡς γνωστόν, εἰς συμφωνίαν, χωρὶς ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ καὶ αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ συνεννοήσεις νὰ φθάσουν εἰς ἀποτέλεσμα.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ προωθήσῃ τὰς συνεννοήσεις ταύτας ὥστε νὰ καταλήξουν εἰς ἀποτέλεσμα καὶ ἀρθῇ ἡ δυσχέρεια ἡ παρουσιαζομένη διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Σύμφωνον, προέβη εἰς τὸ γνωστὸν πρῶτον φιλικὸν διάβημά της τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀποδεχθεὶς ὅτι ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ τρόπος ἐπισπεύσεως τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συνεννοήσεων ὥστε νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκκρεμότητα μετὰ τὴν συμφωνίαν τὴν ἐπελθοῦσαν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Τουρκίας, διετύπωσε τὴν πρότασιν ὅπως πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διαιωνίσεως τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῶν σημείων ἐκείνων τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διαφορῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν κατέστη μέχρι τοῦδε δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις, παραπεμφθοῦν συμφωνίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων τὰ σημεῖα ταῦτα εἰς τὴν διαιτησίαν, καθοριζομένου ἀκόμη ἐν τῇ σχετικῇ συμφωνίᾳ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἐκκαθάρισις θ' ἀκολουθήσῃ σύντομον διαδικασίαν.

Ἡ πρότασις αὕτη διαβιβασθεῖσα εἰς Ἄγκυραν ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ρώμης, κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, προέβη εἰς νέον φιλικὸν διάβημα παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει —ἡ τελευταία ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ἀρλόττα παρὰ τῷ κ. Μιχαλακοπούλῳ ἐν Ὑπάτῃ— ὅπως πεισθῇ αὕτη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πρότασιν διὰ τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας καὶ προσχωρήσῃ εἰς τὸ τριμερὲς Σύμφωνον.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀπήντησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν λύσιν ταύτην, ὑποδείξας εἰς τὸν Ἰταλὸν πρεσβευτὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις του ἐνδείκνυται νὰ ἀσκήσῃ ὅλην τὴν ἐπιρροήν της ἐν Ἀγκύρᾳ διὰ νὰ πεισθῇ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἑλληνικὴν πρότασιν.

Τὰ ληφθέντα χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπίσημα ἐκ Τουρκίας τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι οὐδεμία ἐσημειώθη πρόοδος εἰς τὰς ἑλληνοτουρκικὰς συνεννοήσεις, αἱ ὁποῖαι παραμένουν στάσιμοι.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΠΟΙΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΛΥΘΟΥΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις ἐν σχέσει μὲ τὰς ὡς ἄνω διεξαγομένας συνεννοήσεις:

—— Ἐννοῶ πληρέστατα τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κοινῆς Γνώμης ὅπως πληροφορῆται περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς χώρας. Ἀτυχῶς ἢ εὐτυχῶς —δὲν γνωρίζω τί ἐκ τῶν δύο δύναται ἕκαστος νὰ νομίσῃ—δὲν ἐπεκράτησαν μετὰ τὸν πόλεμον αἱ μέθοδοι τῆς φανερᾶς διπλωματίας. Τοὐναντίον εὐθὺς μετὰ τὸν πόλεμον, καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις διεξάγουν ἐν πλήρει μυστικότητι τὰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις, φοβούμεναι ἐπεμβάσεις, μηχανορραφίας, διαβολὰς ἢ παρεξηγήσεις. Διὰ τοῦτο δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην τὰ τῶν συνομιλιῶν, αἵτινες διεξήχθησαν καὶ διεξάγονται.

»Πρὸ δύο ἐτῶν, εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, ἐδήλωσα δημοσίᾳ ὅτι συμφέρον εἶνε καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ λησμονήσουν τὰς ἐχθρότητας τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἐγκαινιάσουν νέαν περίοδον φιλικῆς γειτονίας καὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας. Προσέθεσα δὲ τότε ὅτι ὡς ἀπαρχὴ τῶν τοιούτων σχέσεων, συμφέρον δι' ἀμφοτέρας τὰς χώρας ἦτο νὰ συνομολογήσουν συμφωνίαν περὶ ἀμοιβαίου περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν.

»Ἀναλαβὼν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ συνεπὴς εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο, ὅπερ ἄλλως τε πάντες οἱ ἀρχηγοὶ ἀσπάζονται, ἀνέλαβον νὰ κάμω καὶ ἐπισήμως τὴν πρότασιν ταύτην εἰς τὴν Τουρκίαν.

»Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐν γένει διέπει σήμερον τὰς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ καλουμένου «πνεύματος τοῦ Λοκάρνο» ἢ τῆς συνάψεως Συμφώνων φιλίας καὶ μὴ ἐπιθέσεως, ἔλαβον χώραν συνομιλίαι περὶ συνάψεως Συμφώνου μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

»Ἐξ ἀφορμῆς ὅμως τῶν ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐγεννήθησαν πλεῖστα ζητήματα. Αἱ συμφωνίαι αὗται εἶνε ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐν Λωζάννῃ συμφωνία τοῦ 1923 περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν τῶν ἀλλογενῶν ὑπηκόων εἰς ἑκατέραν τῶν χωρῶν, καθὼς καὶ τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ 9η δήλωσις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης περὶ τῶν κτημάτων τῶν ὑπηκόων ἑκατέρας τῶν χωρῶν, τῶν κειμένων ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ἥτις δήλωσις διερρυθμίσθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν λεγομένων «συμφωνιῶν τῶν Ἀθηνῶν» τοῦ 1926 προνοουσῶν περὶ συμψηφισμοῦ ἀμοιβαίου τῶν κτημάτων τούτων.

»Ἐκ τῶν δύο τούτων, λέγω, ἀφορμῶν προέκυψαν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἤδη ἀπειράριθμα ζητήματα, νομικῆς καὶ πραγματικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα γεννοῦν διαφορὰς ἀδιακόπους καὶ προστριβὰς ἀενάους μεταξὺ τῶν ἐντολοδόχων τῶν δύο Κυβερνήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν μεταξὺ αὐτῶν τῶν Κυβερνήσεων.

»Ἐὰν συνήπτετο Σύμφωνον φιλίας καὶ ἔμενεν ὡς ἔχει ἐκκρεμὴς ἡ ἀνωτέρω κατάστασις, δὲν χρειάζεται νὰ εἶνε κανεὶς προφήτης ἵνα προΐδῃ ὅτι αἱ προστριβαὶ αἵτινες θὰ ἐπηκολούθουν, θὰ ἐδημιούργουν κατάστασιν τελείας ἀντιθέσεως πρὸς πᾶν Σύμφωνον φιλίας.

»Εἴχομεν, λοιπόν, τὴν δικαίαν ἀντίληψιν, ὅτι ἔπρεπε νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν προηγουμένην κατάστασιν τῶν συνεχῶν διενέξεων καὶ νὰ συναφθῇ, ὡς κατακλεὶς καὶ ἐπισφράγισις, τὸ Σύμφωνον φιλίας.

»Δὲν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἀπαιτήσῃ τις τὴν τροποποίησιν τῆς οὐσίας τῶν ἰσχυσασῶν συμφωνιῶν. Αὗται πρέπει νὰ μείνουν ἐν ἰσχύϊ. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ καλυτέρας, συντομωτέρας καὶ ὀλιγοδαπανωτέρας δι' ἀμφότερα τὰ Κράτη διαδικασίας.

»Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ δὲν ἀξιοῦμεν τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἰδικῶν μας ἀντιλήψεων, ἀλλ' οὔτε δυνάμεθα νὰ ὑποκύψωμεν εἰς ἀντιθέτους ἀντιλήψεις. Ὑποστηρίζομεν τὴν μόνην εὐθεῖαν καὶ συνήθη λύσιν μεταξὺ φίλων ἀτόμων ἢ Κρατῶν, δηλαδὴ τὴν διὰ διαιτησίας λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου διεξάγονται ἔτι συνομιλίαι, εἶνε δὲ πρόδηλον ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐκθέσω δημοσίᾳ, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἑτέρου μέρους, τί ἐλέχθη καὶ τί λέγεται.

»Ἐξ ἄλλου καὶ τὰ ἀγγλικὰ καὶ τὰ γαλλικὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἰταλικὰ φύλλα ἀνέγραψαν ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν τὴν εἴδησιν ὅτι μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Τουρκίας διεξήχθησαν συνομιλίαι περὶ συνάψεως Συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως καὶ οὐδετερότητος καὶ ὅτι αἱ συνομιλίαι αὗται ἐπροχώρησαν κατὰ πολύ.

»Ἡ Ἑλλὰς διατελεῖ ἐν γνώσει καὶ παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς συνομιλίας ταύτας, διότι ἐπιθυμεῖ ἀποτροπὴν παντὸς πολέμου καὶ ἐπικράτησιν παγίας εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

»Ἐν τούτοις, οἱαδήποτε δέσμευσις διὰ Συμφώνου ἄνευ προηγουμένης συμφωνίας, καθιδρυούσης διαιτησίαν διὰ πᾶσαν ἑλληνοτουρκικὴν διαφορὰν προκύπτουσαν ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ μνημονευθεισῶν συμφωνιῶν, θὰ εἶχεν, ὡς ἀνωτέρω εἶπα, τὸ μειονέκτημα, ὅτι θὰ ἄφινεν ἀκένωτον τὴν πηγὴν τῶν προστριβῶν καὶ θὰ ἐξεμηδένιζε τὴν οὐσίαν τοῦ φιλικοῦ Συμφώνου, ἐνῷ ἐξ ἄλλου θὰ ἠδύνατο νὰ διεγείρῃ ὑποψίας καὶ δυσμενείας δυσαρέστους, ἂν μὴ ἐπιζημίους διὰ τὴν Ἑλλάδα.

»Αἱ συνομιλίαι ἐξακολουθοῦν εἰσέτι. Αὔριον ἐπιστρέφω εἰς Ἀθήνας, τὴν δὲ Πέμπτην θὰ γίνῃ εἰδικὴ σύσκεψις τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ἐν ᾗ θὰ ἀνταλλαγῶσι γνῶμαι περὶ τῆς περαιτέρω στάσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις.

»Ἡ Κοινὴ Γνώμη πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι αἱ περιστάσεις σταθμίζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μετὰ πολλῆς προσοχῆς, ὅτι οὐδὲν συμφέρον θὰ παραλειφθῇ, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ γίνουν πράξεις πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ πρὸς ἐπίτευξιν ἐντυπώσεων προσωρινῆς διαρκείας, ἃς ἤθελον ἐπακολουθήσει περιπλοκαὶ καὶ ἀμηχανίαι, γεννῶσαι ἀποκαρδίωσιν.»

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

Ἐξ ἀφορμῆς διαφόρων πληροφοριῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν κατὰ τὸν ἕνα, ἢ τὸν ἄλλον τρόπον διαμόρφωσιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, παρέχεται ἐκ τῶν ὑπευθύνων κύκλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡ διαβεβαίωσις, ὅτι ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς κυβερνήσεως καὶ μόνον ἐξαρτᾶται ἡ ἐντὸς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πλαισίου ἐξέλιξις τῶν πολιτικῶν τῆς χώρας πραγμάτων, χωρὶς κανένα πραγματικὸν κίνδυνον διαταραχῆς ἐξ ἀποπείρας ἐπεμβάσεως οἱωνδήποτε ἀνευθύνων παραγόντων.

Ἡ ἀντιπολίτευσις, τονίζεται ἐκ τῶν αὐτῶν πηγῶν, θὰ περιορισθῇ ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὸν ἐν τῇ Βουλῇ ἔλεγχον τῶν κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος διαγραφομένων ὁρίων. Πέραν τούτου, οὔτε πρωτοβουλίαν τινὰ ἔχει ν' ἀναλάβῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀλλοτρίαν ἁρμοδιότητα δύναται νὰ οἰκειοποιηθῇ.

Εἶνε βέβαιον, κατὰ τὰς ἰδίας πάντοτε πληροφορίας, ὅτι τὰς ἀντιλήψεις ταύτας τῆς ἀξιωματικῆς λαϊκῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀποδέχεται ἐν τῷ συνόλῳ των καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου, παρὰ τὰς διαθέσεις ὡρισμένης μερίδος τῶν φίλων του περὶ ἀναλήψεως ἐντονωτέρου ἀντιπολιτευτικοῦ ἀγῶνος, μέχρι τῶν ἄκρων, κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ τοῦ κ. Κονδύλη. Περὶ τῶν κινδύνων τοιαύτης συνεννοήσεως φαίνεται ὅτι ἔχουν πεισθῇ καὶ οἱ κύκλοι τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» κατὰ τὸ πλεῖστον τοὐλάχιστον, κατόπιν γνωσθεισῶν νεωτέρων ἐνεργειῶν τοῦ κ. Κονδύλη, περὶ τῶν ὁποίων λέγεται ὅτι εἶνε ἐνήμερος καὶ ἡ κυβέρνησις.

Ὑπὸ τὸ ἀναφερόμενον πνεῦμα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ τῆς κυβερνήσεως ἐξαρτωμένην κοινοβουλευτικὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως ὡμίλησε πρὸς ξένον ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης.

Διὰ τὴν 6 1)2 μ.μ. ἐκλήθησαν εἰς σύσκεψιν οἱ βουλευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὑπὸ τοῦ προέδρου του κ. Τσαλδάρη. Κατὰ τὴν σύσκεψιν θὰ καθορισθῇ ἡ στάσις τοῦ κόμματος ἐν τῇ Βουλῇ, ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἀνταλλασσομένων γενικῶν γνωμῶν περὶ τῆς καταστάσεως. Ἰδιαιτέρα συζήτησις φαίνεται πιθανὸν ὅτι θὰ διεξαχθῇ ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν, τὰς περὶ τῶν ὁποίων ἐντυπώσεις του ἐκ τῶν ἐπανειλημμένων περιοδειῶν του ἀνὰ τὰς σεισμοπλήκτους περιφερείας θὰ ἀνακοινώσῃ διὰ μακρῶν ὁ κ. Τσαλδάρης. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων θὰ καθορισθῇ καὶ ἡ στάσις τοῦ κόμματος κατὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὰς συζητήσεις.

Τὸ ἀπόγευμα θὰ συνεχισθῇ ἡ σύσκεψις τῶν μελῶν τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Παπαναστασίου.

ΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Οἱ βουλευταὶ Θεσσαλονίκης καὶ Σερρῶν ἐπανελθόντες ἐκ τῶν πλημμυροπαθῶν περιφερειῶν ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἡ καταστροφὴ ὑπερβαίνει κάθε περιγραφήν. Ἐκεῖ προβάλλεται τώρα — προσέθεσαν — σοβαρώτατος ὁ κίνδυνος τῆς ἑλονοσίας ἀπειλῶν νὰ καταστρέψῃ τὸν πληθυσμόν. Ἤδη ἔχουν σημειωθῇ ἀρκετὰ κρούσματα, ἡ δὲ καταπολέμησις αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἐπιστημόνων τῶν Σερρῶν εἶνε δύσκολον νὰ κατανεμηθῇ. Οἱ βουλευταὶ ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ζητοῦντες τὴν ἀποστολὴν ἀντιελονοσιακῶν συνεργείων, καθὼς καὶ 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, πρὸς κατασκευὴν προσωρινοῦ φράγματος εἰς τὸ Καρατζάκιοϊ. Ἐπίσης ζητοῦν τὴν ἀναστολὴν εἰσπράξεως παντὸς εἴδους χρεῶν τῶν πλημμυροπαθῶν, τέλος δὲ τὸν σχηματισμὸν κοινοβουλετικῆς ἐπιτροπῆς ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην τῆς καταστάσεως. Οἱ ἡγούμενοι τῶν ἀγροτῶν δηλοῦν ὅτι ἅμα τῇ ἐκπνοῇ τῆς ταχθείσης πρὸς τὴν κυβέρνησιν προθεσμίας πρὸς λῆψιν μέτρων θὰ κατέλθουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὰ ὕδατα τοῦ Στρυμόνος ὑψοῦνται ἐξακολουθητικῶς, λόγῳ τῶν βροχῶν αἱ ὁποῖαι πίπτουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν. Ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία ἀναβιβάζει τὰς καταστραφείσας ἐκτάσεις εἰς 150 χιλιάδας στρέμματα.

Ἡ Τζουμαγιὰ εὑρίσκεται ὁλόκληρος ἐντὸς τῶν ὑδάτων τὰ ὁποῖα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶνε βάθους ἑνὸς μέτρου. Οἱ κάτοικοι τῶν κατακλυσθεισῶν περιφερειῶν εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει. Εἰς τοὺς πεδινοὺς ἀγροὺς τοῦ Μπουτκόβου ἀνέβλυσαν ὕδατα κιτρινωπά.

Αὔριον (σήμερον) ἀφικνεῖται ἐδῶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ συλλαλητηρίου διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπειγόντων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων. Ὁ κ. Καλεύρας ἐνδώσας εἰς ἀξίωσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐνέκρινεν ὅπως τὸ ἥμισυ τῶν συλλεγέντων ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν, διατεθῇ διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως κατέδειξε τὰς σταθερὰς καὶ ἀνατιμητικὰς τάσεις της. Ἀγορασταὶ ἐσημειώθησαν ἐπὶ τῶν τραπεζικῶν μετοχῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μετοχῶν Ἀθηνῶν. Αἱ αὐταὶ τάσεις ἐσυνεχίσθησαν καὶ ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῶν μετοχῶν Λιπασμάτων καὶ Οἴνων αἵτινες ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς. Οἱ ὑποτιμηταὶ προσεπάθησαν νὰ ἐπηρεάσουν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τὴν ἀγοράν, διὰ προσφορᾶς, πρᾶγμα ὅμως τὸ ὁποῖον δὲν ἐπέτυχεν καὶ οὕτω ἅπασα ἡ ἀγορὰ ἔκλεισε εἰς ὑπερτιμημένα ἐπίπεδα.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο χθὲς ἄπρακτος καὶ στάσιμος.

Ἡ Ἀγγλικὴ λίρα παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 374.25 μετρητοῖς, ἄνευ πράξεων.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 7)5 Κλείσιμον 8)5

ΛΟΝΔΙΝΟΥ	
5 ο)ο 1881	61.—
5 ο)ο 1884	61.—
4 ο)ο 1887	53.—
4 ο)ο 1889	49.—
5 ο)ο 1890	60.50
5 ο)ο 1893	60.50
4 ο)ο 1902	61.—
5 ο)ο 1907	85.—
4 ο)ο 1910	60.50
5 ο)ο 1914	72.75
7 ο)ο 1923	98.25
6 ο)ο 1928	90.50
Κτηματικῆς	98.50

ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1914 . . .	1780
Τράπ. Ἀθηνῶν .	
» Ἀνατολῆς	
Οἴνων	875
Λαυρίου	28
Ἠλεκτρικῆς . . .	183
Σ.Π.Α.Π.	
Σιδ. Θεσσαλίας	348

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐσημειώθη χθὲς σχετικὴ χαλάρωσις. Διεκυμάνθησαν δὲ ἀπὸ τὰ 768 μέχρι τῶν 757. Τὸ ἀπόγευμα διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 758.50 μέχρι τῶν 761 καὶ ἔκλεισαν σταθεραὶ εἰς τὰ 757.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		374.25	—.—	—.—	—.—	0.331	0.246	0.438	0.741	—.—	—.—	265
Στερλίνα	374.25		4.88	25.338	12.125	124.01	92.63	164.65	277.—	34.95	763	964
Δολλάριον	76.65	4.88	—.—	—.—	—.—	25.417	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.80	25.338	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	30.95	12.118	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.02	124.02	3.932	20.41	—.—	—.—	0.647	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.04	92.63	5.286	27.466	—.—	1.352	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.28	164.76	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.36	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ φρ.	2.15	34.952	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λέι	0.48	763.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	303	—.—
Λιρ. Τουρκ.	39.20	9.64	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Πύλου 4120. Ἀμαλιάδος 1215. Δελτία ἕτοιμα 3725. Ἰούνιον 3715.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 8ης Μαΐου 1928.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1888	4515	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4515	5 ο)ο	1898	70.—
4 ο)ο	1887	3810	5 ο)ο	1900	72.—
4 ο)ο	1889	3625	1 ο)ο	1906	53.—
5 ο)ο	1890	4500	6 ο)ο	1917	81.—
5 ο)ο	1893	4250	6 ο)ο	1918	80.—
2 1)2 ο)ο	1893	31539	8 ο)ο ΑΒ	1919	78.50
4 ο)ο	1902	4275	» Γ.ΣΤ.	1919	74.—
5 ο)ο	1907	1230	5 ο)ο	1920)π.	190.—
4 ο)ο	1910	4365		)μ.	190.—
5 ο)ο	1914	5450	6 1)2 ο)ο	1922	88.—
7 ο)ο	1924	7350	6 ο)ο	3926	79.—
8 ο)ο	1925	77178	8 ο)ο	1926	90.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο	1880	1400	2.50 ο)ο	1912	68.50
2.60 ο)ο	1904	69.—	8.— ο)ο	1926	757.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	73300	Ἑρμῆς	292
Ἀθηνῶν	1024	Καπνοῦ	188
Ἀνατολῆς	990	Ἀπόλλων	220
Λαϊκῆς	6000	Βασιλειάδη	100
Ἐμπορικῆς	826	Πυριτιδοπ.	2130
Πειραιῶς	375	Λιπασματ.	1950
Βιομηχανίας	650	Χρωματ.	424
Οἰκονομίας	165	Ἄγκυρα	47
Γενικῆς	2000	ΒΙΟ	346
Κεντρικῆς	390	Παλλὰς	310
Κοσμ)πούλου	680	Ἀβεζὰπ	63
Θεσσαλίας	125	Κιλινδρομ.	130
Χίου	700	Ἥλιος	55
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ.	230	Ψυγεῖα Θεσ.	255
Ἀγγλοαμερικ.	58.—	Ἀθηνᾶ	255
Καραβασίλ.	5000	Παγ. Πατησ.	95
Σάμου	110	Σάνιτας	70
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Βέλος	93
Κάππαρη	15	Ἀλεξόπουλ.	318
Ἀχαϊκῆς	128	Κονσέρβαι	300
Ἐθνικῆς	610	Ψυγ. Πειραιῶς	260
Παληοῦ	10.—	Ἀνατολή	150
Χιακῆς	555	Χημ. Βιομηχ.	135
Μιχαληνοῦ	367	Μακρῆ	1810
Γιαννουλάτ.	240	Ἅλατος	220
Κροκόδειλ.	320	. . . . . .	

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ
Οἰνοποιΐας	1225	Ἡρακλῆς
Οἴνων	2670	Τιτάν
Καμπᾶ	425	Σέκερης
Ἡφαία	190	Τάκτων
Ἕνωσις	320	Ἄτλας
Γεωργ. Βιομ.	855	Ἔργων
. . . .		Κέκρωψ
		Κύκλωψ
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Ἐργοληπτική
Ἠλεκτρικ.	460	Ὄλυμπος
Ἑνιαία	570	ΑΚΤΕ
Τηλ. Ἱδρυτ.	60	Πρώτη Οἰκοδ.
Ὑπεγγύων	5350	Καφαμπέλη
Κορίνθου	900	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ
Γεν. Ἀποθ.	645	Πειρ. Ἐπιχ.
. . . .		Ἐριουργίας
		Βερμίου
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Ἔρια
Ἀλιβερίου	143	Ἑλλ. Ταπητ.
Ἀνθρακωρ.	34	Χρυσαλλίς
Ἐπ.) Κοιναί	162	Ὑφαντουργ.
) Προν.	200	. . . .
Λαυρίου	47	ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ
Ὠρωποῦ	210	Θεσσαλίας
. . . .		ΣΠΑΠ
. . . .		Ἠλεκτρ. Σιδ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα:

Δημητριακά. — Σῖτος Μανιτόμπα Νο 3 Δολλ. 6.65 κατὰ ο)ο χιλ)μα τσιφ ἕτοιμος (Ἀργεντ. Ροζαφὲ εἰδ. βαρ. 80 χιλ. σελλ κατὰ τόν. τσιφ ἕτ. (πωλ).

Ἀραβόσιτος Αἰγύπτου λευκὸς ΔΣ 99.— βαγ. τσιφ Ἀμβράκιον μικτοβ. ἀμεσ. πωλ. Ρουμαν. Δόντι ΔΣ 105.—κατὰ τσιφ Πειραιᾶ. χύμα ἄμεσος φόρτωσις (

Κριθὴ Μακεδονίας Δραχ. 6 κατ' ὀκᾶν ἑτοιμ. ἐλευθ. (πωλ.). Νήσων Δραχ. 6.1 ὀκᾶν χύμα ἑτοιμ. ἐλευθ. (πωλ.)

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΦΟΔΡΟΤΑΤΑΙ ΜΑΧΑ ΚΙΝΕΖΩΝ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΩ

ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑΝ ΕΜΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 (Τοῦ ἀντα- ποκριτοῦ μας).— Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ ἀνταποκριτῶν τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, μεταξὺ Ἰαπωνίας καὶ τῆς ἐθνικιστικῆς Κίνας ὑφίσταται ἤδη ἐκ τῶν πραγμάτων ἐμπόλεμος κατάστασις. Ἐκ Σαγκάης ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὴν πόλιν Τσινὰν Φοὺ συνεχίζεται σφοδροτάτη μάχη μεταξὺ ἐθνικιστικῶν κινεζικῶν στρατευμάτων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἰαπωνικῶν στρατευμάτων ἀφ' ἑτέρου. Οἱ Ἰάπωνες ἐβομβάρδισαν πολλὰ σημεῖα τῆς πόλεως, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχον συγκεντρωθῇ ὁμάδες ἐθνικιστῶν. Μία κινεζικὴ ἀποθήκη πολεμεφοδίων ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα. Ταυτοχρόνως ἐξερράγη πυρκαϊὰ καὶ εἰς τὰ παρακείμενα στρατιωτικὰ παραπήγματα.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀναφέρουν ὅτι τὰ ἐθνικιστικὰ στρατεύματα ἐπετέθησαν κατὰ τῶν καταλαβόντων τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ἰαπώνων. Ἡ μάχη συνεχίζεται.

Μέσῳ τῆς ἰαπωνικῆς πρωτευούσης ἔρχεται ἡ εἴδησις ὅτι οἱ Ἰάπωνες εἰς τὸ Τσινὰν Φοὺ κατέχουν ἤδη τὰ κεντρικὰ δημόσια κτίρια, τὰ τηλεγραφικὰ καὶ τηλεφωνικὰ κέντρα καὶ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ἰαπωνίας διέταξε 20 πολεμικὰ μὲ τὸ Τρίτον Σῶμα Στρατοῦ, ἐνισχυμένον μὲ μίαν ἀκόμη μεραρχίαν, νὰ πλεύσουν εἰς Κίναν.

Οἱ ξένοι τοῦ Τσινὰν Φοὺ ἀνεχώρησαν ἐπιβαίνοντες εἰ δικῆς ἁμαξοστοιχίας διὰ τὸ Τσὶγκ Τάου.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΡΟΥΜΑΝΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σχετικῶς μὲ τὴν κίνησιν τῶν χωρικῶν τῆς Τρανσυλβανίας, οἱ ὁποῖοι ἐπέμενον μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς Ἄλμπα Γιούλια νὰ κατευθυνθοῦν εἰς τὸ Βουκουρέστιον πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀποφάσεών των καὶ ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως Βρατιάνου, ἀνεξακρίβωτοι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι παρὰ τὸ Μαλαέστι ἔλαβε χώραν σύρραξις μὲ τὸν στρατὸν ὅστις ὑπεχώρησε πρὸ τῆς ὁρμητικότητος τῶν χωρικῶν.

Τμήματα στρατοῦ παρακολουθοῦν τὰς διαφόρους ὁμάδας τῶν ἀγροτῶν, ἐμποδίζοντα τὴν συνένωσίν των καὶ ἐπιζητοῦντα τὴν διάλυσίν των.

Ὡς πρὸς τὸ ψήφισμα τῆς συγκεντρώσεως, αἱ πληροφορίαι τῶν ἐφημερίδων τοῦ Βελιγραδίου ἀναφέρουν ὅτι τοῦτο δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν μεθαύριον Πέμπτην, ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς Ρουμανίας.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ „ΦΑΦΑΛΙΟΥ"

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐξηκριβώθη ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν θυμάτων τοῦ καταβυθισθέντος ἑλληνικοῦ σκάφους «Φαφαλιὸς» εἶνε τὰ ἑξῆς: Θεόδωρος Τσατσαρώνης πρῶτος πλοίαρχος, Παντελῆς Ἀνδρεάδης δεύτερος πλοίαρχος (οὗτοι ἀπέθανον ἀπὸ τὰς πληγάς των), Νικόλαος Βολίκας, Νικόλαος Στεργίου, Ἀντώνιος Λουΐζος μηχανικοί, Ἰσίδωρος Σχούλης, Δονκέϊμαν, Ι. Μάττης Πέτρο Μανίδης, Μουτουτοντιέντο θερμασταί, Κ Κοντουρᾶς, Ἀντ. Κέλλας ναῦται, Ἐ Μουστάκας προμηθευτής. Οἱ μὴ ἀνευρεθέντες εἰσέτι θεωροῦνται ὡς καταποντισθέντες.

Ἐκ τῶν διασωθέντων εἶνε βαρύτατα τραυματισμένος καὶ νοσηλεύεται ὁ Ὄλυμπος Ἀνδρεάδης.